

Ellen G. White Estate

EVANGHELIZAREA PRIN LITERATURĂ

ELLEN G. WHITE

CM — Evanghelizarea prin literatură

Ellen G. White

**Copyright © 2012
Ellen G. White Estate, Inc.**

Informații despre această carte

Prezentare generală

Această publicație ePub este oferită de către Ellen G. White Estate. Ea face parte dintr-o colecție mai largă. Va rugăm să vizitați [Ellen G. White Estate website](#) pentru o listă completă a publicațiilor disponibile.

Despre autor

Ellen G. White (1827-1915) este considerată ca fiind autorul american cu cele mai răspândite traduceri, lucrările ei fiind publicate în mai mult de 160 de limbi. Ea a scris mai mult de 100.000 de pagini, într-o varietate largă de subiecte spirituale și practice. Calăuzită de Duhul Sfânt, ea l-a înălțat pe Isus și a arătat către Biblie ca temelie a credinței sale.

Mai multe link-uri

[O scurtă bibliografie a lui Ellen G. White](#)
[Despre Ellen G. White Estate](#)

Sfârșitul acordului licenței de utilizator

Vizualizarea, imprimarea sau descărcarea acestei cărți, va acorda doar o licență limitată, neexclusivă și netransferabilă pentru utilizarea personală. Această licență nu permite republicarea, distribuția, transferul, sublicența, vânzarea, pregătirea unor lucrări derivate, sau folosirea în alte scopuri. Orice utilizare neautorizată a acestei cărți se va sfârși prin anularea licenței acordate prin prezenta.

Mai multe informații

Pentru informații suplimentare despre autor, editori, sau modul în care puteți sprijini acest serviciu, vă rugăm să contactați Ellen G.

White Estate: mail@whiteestate.org. Suntem recunoscători pentru interesul și impresiile dumneavoastră și vă dorim binecuvântarea lui Dumnezeu în timp ce veți citi.

Prefață

Răspunzând unei însărcinări divine, adventiștii de ziua a șaptea au început cu entuziasm lucrarea de vestire, prin pagina tipărită, a adevărilor despre Sabat și a doua venire. În perioada de mai mult de un secol a activității noastre evanghelistice, lucrarea de publicații a constituit un instrument puternic pentru răspândirea întregii solii îngerești în jurul lumii.

În decursul anilor, am beneficiat de călăuzire, în ce privește publicarea și punerea în circulație a literaturii noastre, din partea lui Ellen White. În aceste sfaturi, activitatea de vânzare a cărților și revistelor ce conțin adevărul nostru este înălțată la rangul de lucrare comparabilă cu cea de propovăduire a Evangheliei. Cel care vinde cărți este socotit colporteur evanghelist.

În 1902, a fost adunată o serie din declarațiile lui Ellen White cu privire la lucrarea de colportaj și publicată în *Manualul pentru colportori* (Manual for Canvassers). Ca urmare a sfaturilor lui Ellen White referitoare la lucrarea noastră prin literatură, această lucrare s-a lărgit și, în 1920, a apărut mult îndrăgita lucrare *Colporteurul evanghelist* (Colporteur Evangelist). Această carte mică a fost publicată în multe limbi și a fost larg răspândită.

Dorința de a elimina repetarea unor lucruri legate de acest subiect, de a așeza sfaturile într-o ordine tematică, bine organizată, și de a include și alte afirmații, pe lângă cele existente, din cărțile, articolele din reviste și din manuscrisele lui Ellen White a condus la realizarea prezentei compilații, care a fost pregătită în armonie cu sugestiile lăsate de Ellen White referitoare la publicarea postum a scrierilor ei. Fiecare citat este însoțit de referința respectivă și este notat, de asemenea, anul scrierii sau al celei dintâi publicări.

[vi]

Subtitlurile, oferite de compilatori, îl ajută pe

cititor să găsească citatele dorite. Literele îngroșate sunt folosite pentru a introduce fiecare fragment, în timp ce italicizele sunt folosite pentru o subliniere în cadrul respectivului citat. Cu excepția câtorva

cite care sunt repetate, întregul conținut al lucrării *Colportorul evanghelist* este inclus în acest nou volum.

Toate referințele sunt trimiteri la sursele originale, și nu la *Colportorul evanghelist*, care, de asemenea, a fost compilată după moartea lui Ellen White.

Pe parcursul acestei cărți, cititorul va întâlni frecvent termeni precum „vânzător ambulant“, „broșură și societate misionară“ și „agenți ambulanti“. Aceștia au fost termeni folosiți în timpul lui Ellen White și ei vor fi ușor înțeleși de cititor.

Fie ca aceste sfaturi pentru evanghelizarea prin literatură, rearanjate în această formă lărgită, să poată călăuzi și inspira pe colportorii evangheliști în vederea unei lucrări mai prospere și eficiente pentru Domnul — aceasta este dorința celor care publică această carte, cât și a Institutului care administrează publicațiile autoarei Ellen G. White.

Cuprins

Informații despre această carte	i
Prefață	iv
Secțiunea 1 — Evanghelizarea prin colportaj	7
Capitolul 1 — Literatura noastră și misiunea ei	8
Capitolul 2 — O lucrare neîntrecută	12
Capitolul 3 — Apel către colportorii evangheliști	19
Capitolul 4 — Alegerea colportorilor evangheliști	26
Capitolul 5 — Studenții noștri și evanghelizarea prin colportaj	29
Capitolul 6 — O lucrare de câștigare de suflete	33
Secțiunea 2 — Colportorul calificat	41
Capitolul 7 — Consacrat pe deplin lui Dumnezeu	42
Capitolul 8 — Pe deplin pregătiți	48
Capitolul 9 — Exemplar în obiceiuri, comportament și îmbrăcăminte	52
Capitolul 10 — Plăcut în vorbire	59
Capitolul 11 — Harnic în slujire	63
Capitolul 12 — Om al rugăciunii	66
Secțiunea 3 — Colportorul evanghelist în acțiune	69
Capitolul 13 — Aspecte legate de vânzare	70
Capitolul 14 — Colportorul evanghelist și finanțele	76
Capitolul 15 — Colaborare cu alți lucrători ai Evangheliei ..	82
Secțiunea 4 — În unire cu Divinul	85
Capitolul 16 — Conduc de Duhul lui Dumnezeu	86
Capitolul 17 — Însoțit de îngeri	90
Capitolul 18 — Ajutor în orice greutate	93
Secțiunea 5 — Literatura noastră — literatura adevărului	99
Capitolul 19 — Cărți care transmit solia	100
Capitolul 20 — Cărți ale soliei noastre cuprinzătoare	102
Capitolul 21 — Publicații de sănătate	108
Capitolul 22 — Menținerea unui echilibru potrivit	111
Capitolul 23 — Lucrarea prin reviste	119
Capitolul 24 — Influența vastă a publicațiilor noastre	121

Secțiunea 1 — Evanghelizarea prin colportaj

Capitolul 1 — Literatura noastră și misiunea ei

„**Începeți să tipăriți.**“ La o adunare ținută în Dorchester, Massachusetts, în noiembrie 1848, mi-a fost dată o viziune cu privire la proclamarea soliei tipărite și datoria fraților de a publica lumina care a strălucit pe cărarea noastră.

După ce am ieșit din viziune, i-am spus soțului meu: „Am o solie pentru tine. Trebuie să începi să tipărești un ziar mic și să-l trimiți oamenilor. Să fie mic la început; însă, pe măsură ce îl citesc, oamenii îți vor trimite mijloacele necesare cu ajutorul cărora să poți tipări, și acesta va fi un succes încă de la început. Mi-a fost arătat că acest început mic se va transforma apoi în șuvoaie de lumină, care se răspândesc peste tot în lume“. — *Life Sketches*, p. 125 (1915)

Adevărul să fie prezentat în mod clar și simplu. Publicațiile noastre au o misiune sacră, și anume aceea de a prezenta în mod clar și simplu temelia spirituală a credinței noastre. Pretutindeni, oamenii iau o anumită poziție; ei se înrolează fie sub stindardul adevărului și neprihănirii, fie sub drapelul puterilor apostaziate, care se luptă pentru supremație. În acest timp, solia lui Dumnezeu pentru lume trebuie dată cu o asemenea măreție și putere, încât oamenii să fie puși în fața adevărului, cu mintea și inima.

[2]

Ei trebuie să fie făcuți să vadă superioritatea acestuia față de atât de multe rătăcirii, care își croiesc drum cu putere spre a fi luate în seamă, pentru a lua locul, dacă este cu puțință, Cuvântului lui Dumnezeu pentru acest timp solemn.

Marele obiectiv al publicațiilor noastre este de a-L înălța pe Dumnezeu, de a atrage atenția oamenilor la adevărurile vii din Cuvântul Său. Dumnezeu ne cheamă să înălțăm nu propriul nostru stindard, nu stindardul acestei lumi, ci stindardul adevărului. — *Testimonies*, vol. 7, p. 150, 151 (1902)

Publicați lumina și adevărul. În noaptea din 2 martie 1907, mi-au fost descoperite multe lucruri cu privire la valoarea publicațiilor noastre privind adevărul prezent și la puținul efort care a fost făcut

de frații și surorile noastre în biserici pentru punerea lor mai largă în circulație.

Mi-a fost arătat de repetate ori că presele noastre trebuie folosite acum în mod continuu pentru publicarea luminii și a adevărului. Acesta este un timp de întuneric spiritual în bisericile din lume. Ignorarea lucrurilor divine a ascuns pe Dumnezeu și adevărul Său. Forțele răului își adună puterile. Satana își amăgește conlucrătorii că el va face o lucrare care va captiva lumea. În timp ce biserica își desfășoară activitatea doar parțial, Satana și îngerii lui sunt foarte activi. Așa-zisele biserici creștine nu convertesc lumea; căci înșiși membrii lor sunt întinați de egoism și mândrie și au nevoie să simtă puterea de convertire a lui Dumnezeu în mijlocul lor, înainte ca să-i poată conduce pe alții spre un standard mai curat sau mai înalt. — *Testimonies*, vol. 9, p. 65 (1909)

[3]

Mijloace pentru a transmite în grabă solia. Lucrarea prin cărți ar trebui să constituie mijlocul prin care să se poată transmite degrabă lumina sacră a adevărului prezent în lume. Publicațiile care ies din presele noastre astăzi trebuie să fie de un asemenea caracter, încât să întărească fiecare pilon al credinței care a fost stabilit prin Cuvântul lui Dumnezeu și descoperirile Spiritului Său.

Adevărul pe care l-a dat Dumnezeu pentru poporul Său în aceste zile din urmă trebuie să rămână neclintit atunci când pătrund în biserică persoane care prezintă teorii false. Adevărul, care a stat neclintit în fața atacurilor vrăjmașului timp de mai mult de o jumătate de secol, trebuie să constituie și mai departe încrederea și mângâierea poporului lui Dumnezeu.

Dovada că avem adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, pe care o putem prezenta celor în necunoștință, va fi o viață de strictă lepădare de sine. Nu trebuie să facem de râs credința noastră, ci să păstrăm mereu înaintea exemplul Aceluia care, deși a fost Prințul cerului, S-a umilit, trăind o viață de tăgăduire de sine și sacrificiu, pentru a susține neprihănirea Cuvântului Tatălui Său. Să ne hotărâm să facem tot ce ne stă în putință pentru ca lumina faptelor noastre bune să poată lumina în lume. — *Testimonies*, vol. 9, p. 69, 70 (1909)

Pregătiți un popor care să-L întâmpine pe Dumnezeu. Publicațiile care pornesc din casele noastre de editură trebuie să pregătească un popor care Îl va întâlni pe Domnul. Ele trebuie să facă, pretutindeni în lume, aceeași lucrare pe care a făcut-o Ioan Bote-

zătorul pentru națiunea iudaică. Prin solii uimitoare de avertizare, profetul lui Dumnezeu i-a trezit pe oameni din visarea lumească.

[4] Prin el, Dumnezeu a chemat Israelul cel apostaziat la pocăință. Prin prezentarea adevărului, el a demască rățăcirile care erau populare. În contrast cu teoriile false ale timpului său, adevărul a stat, în învățăturile lui, ca o certitudine veșnică. „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape“ a fost solia lui Ioan. (Matei 3,2). Aceeași solie trebuie dată lumii astăzi prin publicațiile caselor noastre de editură...

Și, într-o mare măsură, prin casele noastre de editură, trebuie adusă la îndeplinire lucrarea celui alt înger, care vine din ceruri cu putere mare și care luminează pământul cu slava lui. — *Testimonies*, vol. 7, p. 139, 140 (1902)

Publicațiile să ajungă pretutindeni. Publicațiile noastre trebuie să ajungă pretutindeni. Să fie tipărite în multe limbi. Întreita solie îngerească trebuie dată prin acest mijloc și prin acela care învață pe viu. Voi, care credeți adevărul pentru acest timp, treziți-vă. Este acum datoria voastră de a veni cu toate mijloacele posibile spre a-i ajuta pe cei care înțeleg adevărul ca să îl proclame. O parte din banii care rezultă din vânzarea publicațiilor noastre trebuie folosiți pentru a îmbunătăți facilitățile pentru producerea de mai multă literatură, care va deschide ochii orbi și va zdrobi terenul inactiv al inimii. — *Testimonies*, vol. 9, p. 62 (1909)

Există multe locuri în care glasul pastorului nu poate fi auzit, locuri în care doar publicațiile noastre pot ajunge — cărți, ziare și broșuri pline de adevărurile Bibliei, de care oamenii au nevoie. Literatura noastră trebuie răspândită pretutindeni. Adevărul trebuie semănat de-a lungul tuturor apelor; căci noi nu știm care va aduce roadă, aceasta sau aceea. Cu judecata noastră greșită, putem gândi că

[5] este neînțelept să dăm literatură și acelor care ar accepta de îndată adevărul. Noi nu știm care pot fi urmările atunci când oferim broșuri ce conțin adevărul prezent. — *Manuscript 127*, 1909

Ne apropiem cu repeziciune de sfârșit. Tipărirea și punerea în circulație a cărților și ziarelor care conțin adevărul pentru acest timp trebuie să fie lucrarea noastră. — *Testimonies*, vol. 8, p. 89 (1904)

În toate țările și toate regiunile. Publicațiile trebuie înmulțite și răspândite precum frunzele toamna. Acești mesageri tăcuți lumi-

nează și modelează mintea a mii de oameni, din fiecare țară și din fiecare regiune. — *Review and Herald*, 21 noiembrie 1878

În toate limbile. Din oraș în oraș, din țară în țară, ei [colportorii evangheliști] trebuie să ducă publicațiile care conțin făgăduința venirii în curând a Mântuitorului. Aceste publicații trebuie să fie traduse în toate limbile, căci Evanghelia trebuie predicată în toată lumea. Fiecărui lucrător, Domnul Hristos îi promite eficiență divină, care va face ca eforturile sale să aibă succes. — *Testimonies*, vol. 9, p. 34 (1909)

Să lumineze întreaga lume. Lumea trebuie să primească lumina adevărului printr-o lucrare de evanghelizare cu ajutorul cărților și publicațiilor noastre. — *Testimonies*, vol. 9, p. 61 (1909)

Din cărțile și publicațiile noastre strălucesc raze de lumină, care trebuie să pornească spre a lumina lumea cu privire la adevărul prezent. — *Testimonies*, vol. 8, p. 87 (1904)

[6]

Capitolul 2 — O lucrare neîntrecută

Lucrare cu succes în câștigarea de suflete. Lucrarea de colportaj, condusă în mod corespunzător, este o lucrare misionară de cel mai înalt grad și constituie o metodă bună și de succes, care poate fi folosită pentru a așeza înaintea oamenilor adevărurile importante pentru acest timp. Importanța lucrării de propovăduire este de netăgăduit; însă mulți dintre cei flămânzi după pâinea vieții nu au privilegiul de a asculta Cuvântul de la predicatorii trimiși de Dumnezeu. Din acest motiv, este esențial ca publicațiile noastre să circule cât mai mult. Astfel, solia va merge acolo unde predicatorul, ca persoană, nu poate merge și atenția multora va fi atrasă spre evenimentele importante legate de scenele de încheiere ale istoriei acestui pământ.

O lucrare rânduită de Dumnezeu. Dumnezeu a rânduit lucrarea de colportaj ca mijloc de a prezenta înaintea oamenilor lumina conținută în cărțile noastre, iar colportorii trebuie convinși de importanța faptului de a duce înaintea lumii, cât de repede cu putință, cărțile necesare pentru educația și iluminarea lor spirituală. Aceasta este lucrarea pe care Domnul dorește ca poporul Său să o facă în acest timp. Toți cei care se consacră lui Dumnezeu pentru a lucra ca și colportori participă la darea ultimei solii de avertizare către lume. Nu putem aprecia suficient această lucrare; căci, dacă nu ar fi străduințele colportorului, mulți nu ar auzi niciodată avertizarea. —

[7] *Testimonies*, vol. 6, p. 313 (1900)

O lucrare foarte importantă. Dacă s-ar putea spune că o lucrare este mai importantă decât alta, atunci aceea este lucrarea de a oferi oamenilor publicațiile noastre, determinându-i astfel să cerceteze Scripturile. Lucrarea misionară — prezentarea publicațiilor noastre în familii, discuțiile și rugăciunile cu membrii acestora — constituie o lucrare bună, care îi va instrui pe bărbați și femei să facă lucrare pastorală. — *Testimonies*, vol. 4, p. 390 (1880)

Când vor deveni conștienți de importanța punerii în circulație a literaturii noastre, membrii bisericii vor consacra mai mult timp

acestei lucrări. Ziare, broșuri, cărți vor fi duse în casele oamenilor, spre a predica ele însele Evanghelia... Biserica trebuie să acorde atenție lucrării de colportaj. Acesta este un mod prin care ea poate să lumineze în lume. Atunci, ea va putea porni „frumoasă ca luna, curată ca soarele, dar cumplită ca niște oști sub steagurile lor“. — *Manuscript* 113, 1901

Apel pentru reînsoflețirea interesului. Însemnătatea lucrării de colportaj a fost prezentată totdeauna înaintea mea. În ultima vreme, acestei lucrări nu i s-a acordat importanța pe care i-o acordaseră aceia care au făcut din ea principala lor preocupare. Unii colportori au fost chemați din lucrarea de evanghelizare pentru a se angaja într-o altă lucrare. Nu ar trebui să fie așa. Mulți dintre colportorii noștri, dacă sunt convertiți cu adevărat și consacrați, pot realiza mult mai mult în acest domeniu decât în oricare altul pentru a duce adevărul pentru acest timp înaintea oamenilor.

Noi avem Cuvântul lui Dumnezeu pentru a arăta că sfârșitul este aproape. Lumea trebuie avertizată și, ca niciodată mai înainte, trebuie să fim conlucrători cu Hristos. Ne-a fost încredințată lucrarea de avertizare. Trebuie să fim canale de lumină pentru lume, împărțind altora lumina pe care o primim de la marele Purtător de Lumină. Cuvintele și lucrările tuturor oamenilor trebuie încercate. Să nu ne dăm înapoi acum. Ceea ce trebuie făcut pentru avertizarea lumii trebuie să fie făcut fără întârziere. Să nu se lase să lânzească lucrarea de colportaj. Cărțile care conțin lumina asupra adevărului prezent să ajungă la cât de mulți cu putință. — *Testimonies*, vol. 6, p. 329 (1900)

[8]

Egală în importanță cu lucrarea de propovăduire. Colportorii trebuie să meargă în diferite părți ale țării. Însemnătatea acestei lucrări este egală cu cea de propovăduire. Este nevoie atât de persoana predicatorului, cât și de solul fără glas pentru aducerea la îndeplinire a mării lucrări care ne stă în față. — *Review and Herald*, 1 aprilie 1880

Vânzarea ambulantă a publicațiilor noastre constituie un domeniu important și totodată benefic în cadrul lucrării de evanghelizare. Publicațiile noastre pot ajunge în locuri în care nu se pot ține adunări. În asemenea locuri, colportorul evanghelist credincios ține locul predicatorului. Prin lucrarea de colportaj, adevărul este prezentat la mii

de oameni, care altfel nu l-ar auzi niciodată. — *Review and Herald*, 7 octombrie 1902

Nu avem timp de pierdut. O lucrare importantă stă în fața noastră, iar, dacă suntem robi leneși, vom pierde cu siguranță răsplata veșnică. Însă sunt puțini cei care au o viziune largă și cuprinzătoare a ceea ce poate fi făcut în abordarea oamenilor prin eforturi personale, cu interes, prin distribuirea înțeleaptă a publicațiilor noastre. Mulți dintre cei care nu vor fi convinși să asculte adevărul prezentat de predicator vor lua o broșură sau o revistă și o vor citi cu atenție; multe lucruri dintre cele pe care le citesc coincid cu ideile lor și ei devin interesați să citească tot ce conține respectiva publicație. —

[9] *Review and Herald*, 19 decembrie 1878

Să fim conștienți de responsabilitatea noastră. Există pericolul de a fi interesați mai mult de aspectul comercial și de a deveni atât de absorbiți de afaceri lumești, încât adevărurile din Cuvântul lui Dumnezeu, în curăția și puterea lor, să nu fie transpuse în viață. Preocuparea pentru negoț și câștig devine din ce în ce mai predominantă. Frații mei, să lăsăm ca sufletele noastre să fie convertite cu adevărat. Dacă a fost vreodată un timp când să ne înțelegem responsabilitățile, atunci acela este acum, când adevărul s-a poticnit în piața de obște și neprihănirea nu poate să se apropie. Satana s-a coborât cu putere mare, spre a lucra cu toată înșelăciunea și păcătoșenia în cei care sunt pe cale de a pieri; și tot ce poate fi clătinat va fi clătinat, iar acele lucruri care nu se clatină vor rămâne. Domnul vine foarte curând și ne îndreptăm spre vremuri ce aduc nenorociri. Agenții satanici, deși nevăzuți, lucrează pentru a distruge viața omenească. Însă, dacă viața noastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, vom avea parte de harul și mântuirea Sa. Domnul Hristos vine pentru a-Și întemeia împărăția pe pământ. Fie ca limba noastră să fie sfințită și folosită spre slava Lui. Să lucrăm acum așa cum n-am lucrat niciodată înainte. Suntem îndemnați să „stăruim la timp și ne la timp“ (2 Timotei 4,2). Trebuie să deschidem calea pentru prezentarea adevărului. Trebuie să folosim orice ocazie de a atrage sufletele la Hristos.

Ca popor, noi trebuie să fim reconverțiți, iar viețile noastre sfințite să proclame adevărul așa cum este el în Isus. În lucrarea de răspândire a publicațiilor noastre, putem vorbi despre dragostea Mântuitorului dintr-o inimă caldă și plină de viață. Numai Dumnezeu are puterea de a ierta păcatele; dacă nu prezentăm această

solie celor neconvertiți, neglijența noastră poate fi spre pieirea lor... [10]
 Domnul face apel la noi toți să căutăm să salvăm sufletele care pier. Satana este la lucru pentru a înșela chiar pe cei aleși, iar acum este timpul prielnic să lucrăm cu înțelepciune. Cărțile și publicațiile noastre trebuie aduse în atenția poporului; Evanghelia adevărului prezent trebuie dusă în orașele noastre fără întârziere. Să nu ne trezim noi oare la datorie? — *Testimonies*, vol. 9, p. 62, 63 (1909)

Lucrarea lui Dumnezeu. Colportorul să fie conștient că are ocazia să semene de-a lungul apelor. Să ia aminte că, atunci când vinde cărțile care aduc cunoștință despre adevăr, el face lucrarea lui Dumnezeu și toți talanții pe care îi are trebuie puși în lucru spre slava Numelui Său. Dumnezeu va fi cu toți cei care caută să înțeleagă, pentru ca să-L poată așeza înaintea altora în mod clar. Dumnezeu a vorbit simplu și clar: „Și Duhul și Mireasa zic: «Vino!» Și cine aude să zică: Vino!“ (Apocalipsa 22,17). Noi nu trebuie să întârziem a da învățătură celor care au nevoie de aceasta, ca să poată fi aduși la cunoștința adevărului așa cum este el în Isus. — *Testimonies*, vol. 6, p. 314, 315 (1900)

Străjeri și soli. A sosit timpul când colportorii au de făcut o mare lucrare. Lumea doarme, iar ei, ca străjeri, trebuie să facă să răsunе clopotul de avertizare, spre a-i trezi pe cei care dorm și a-i face conștienți de pericolul în care se află. Bisericile nu cunosc momentul cercetării lor. Adesea, ele pot ajunge mai degrabă să învețe adevărul prin eforturile depuse de colportori. Aceia care pornesc în Numele Domnului sunt solii Săi, care vor da mulțimilor aflate [11]
 în întuneric și rătăcire vestea cea bună a mântuirii prin Hristos și prin ascultare de Legea lui Dumnezeu. — *Testimonies*, vol. 6, p. 315 (1900)

Vor vedea suflete convertite. Colportorii să înainteze având Cuvântul Domnului și să-și aducă aminte că aceia care păzesc poruncile și învață și pe alții să le păzească vor fi răsplătiți prin faptul că vor vedea suflete convertite, și un suflet convertit va aduce la rândul lui alte suflete la Hristos. În acest fel, lucrarea va înainta în noi teritorii. — *Testimonies*, vol. 6, p. 315 (1900)

Cât timp va fi har. Cât timp mai este har, colportorul are ocazia să lucreze. Când denominațiunile religioase se vor uni cu papalitatea pentru a supune pe poporul lui Dumnezeu, locuri în care există libertate religioasă vor fi deschise de către colportorii evangheliști.

Dacă persecuția se înăsprește într-un loc, lucrătorii să facă așa cum a spus Domnul Hristos: „Când vă vor prigoni într-o cetate, voi să fugiți într-alta“. Dacă prigoana ajunge și acolo, mergeți în alt loc. Dumnezeu va conduce pe poporul Său, făcându-l o binecuvântare în multe locuri. Dacă nu ar fi prigoana, copiii Săi nu ar fi atât de răspândiți pentru a proclama adevărul. „Nu veți isprăvi de străbătut cetățile lui Israel până va veni Fiul omului“ (Matei 10,23). Până când în ceruri se va rosti „S-a sfârșit“, vor fi mereu locuri pentru lucru și inimi care să primească solia. — *Testimonies*, vol. 6, p. 478 (1900)

[12] Există o mare lucrare de făcut și trebuie depus orice efort cu putință pentru a-L descoperi pe Hristos ca Mântuitor ce iartă păcatul, Hristos ca Purtător al păcatului, Hristos ca Luceafărul strălucitor de dimineață; iar Domnul ne va deschide ocazii în lume până ne vom face lucrarea. — *Testimonies*, vol. 6, p. 20, 21 (1900)

Nu există lucrare mai nobilă. Nu există lucrare mai nobilă decât aceea a evanghelizării prin literatură, căci această implică îndeplinirea celor mai înalte datorii morale. Cei care se angajează în această lucrare trebuie să fie continuu sub stăpânirea Duhului lui Dumnezeu. Nu trebuie să existe înălțarea eului. Ce are oricare dintre noi pe care să nu-l fi primit de la Hristos? Noi trebuie să ne iubim ca frații și să ne arătăm această dragoste, iubindu-ne unii pe alții. Trebuie să fim miloși și curtenitori. Trebuie să strângem cu toții rândurile, luând parte la lucrare. Numai aceia care trăiesc în viața rugăciunea Domnului Hristos, punând-o în practică în viața de zi cu zi, vor trece cu bine încercarea care va veni asupra lumii. Cei care își înalță eul se așează sub puterea lui Satana, pregătindu-se să primească amăgirile lui. Rugăciunea Domnului este ca poporul Său să înalțe standardul mai sus, tot mai sus. Dacă ascultăm de glasul Lui, El va lucra în noi și eforturile noastre vor fi încununate de succes. Vom primi binecuvântări bogate de sus în lucrarea noastră și ne vom face comori sus, lângă tronul lui Dumnezeu.

Dacă am fi conștienți de ceea ce se află în fața noastră, nu am mai fi atât de zăbavnici în lucrarea Domnului.

Răspunzători pentru lucrarea pe care am fi putut s-o facem. Suntem în timpul de zguduire, timp în care orice lucru care poate fi zgduit va fi zgduit. Domnul nu-i va scuza pe aceia care cunosc adevărul, dacă, prin cuvânt și faptă, nu vor păzi poruncile Lui. Dacă

nu depunem eforturi pentru a câștiga suflete la Hristos, vom da socoteală pentru lucrarea pe care am fi putut s-o facem, dar nu am făcut-o din cauza indolenței noastre spirituale. Cei care aparțin Împărăției Domnului trebuie să lucreze cu seriozitate pentru salvarea de suflete. Ei trebuie să-și facă partea, înălțând Legea și susținând-o în mijlocul ucenicilor.

[13]

Cine va merge? Planul Domnului este ca lumina pe care El a dat-o în Scripturi să lumineze în raze clare și strălucitoare; și este datoria colportorilor noștri să depună eforturi puternice, unite, pentru ca planul lui Dumnezeu să poată fi adus la îndeplinire. În fața noastră, este o lucrare mare și importantă. Vrajmașul sufletelor este conștient de acest lucru și el folosește toate mijloacele care îi stau în putință spre a-l determina pe colportor să se angajeze în alt domeniu al lucrării. Această stare de lucruri trebuie să se schimbe. Dumnezeu îi cheamă pe colportori înapoi la lucrul lor. El face apel la voluntari, care să-și pună în lucru toate energiile și înțelepciunea, dând ajutor oriunde este nevoie. Domnul face apel la fiecare ca să-și facă partea, potrivit cu iscusința pe care o are. Cine va răspunde chemării? Cine va porni în lucrare cu înțelepciune, har și iubirea lui Hristos pentru aceia care sunt aproape și pentru aceia care sunt departe? Cine va sacrifica tihna și plăcerea pentru a merge în locuri unde există rătăcire, superstiție și întuneric, lucrând cu seriozitate și stăruință, rostind adevărul cu simplitate, rugându-se cu credință și făcând lucrare din casă în casă? Cine va porni în acest timp, prin puterea Duhului Sfânt, îndurând ocară de dragul lui Hristos, deschizând Scriptura oamenilor și chemându-i la pocăință?

Dumnezeu a avut lucrători în fiecare veac. Chemării din acest ceas i se răspunde prin venirea omului. Astfel, când se aude chemarea divină „Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?“, vine și răspunsul: „Iată-mă, trimite-mă!“ (Isaia 6,8). Fie ca toți cei care lucrează cu eficiență în câmpul de colportaj să simtă în inimile lor că fac lucrarea Domnului, slujind sufletelor care nu cunosc adevărul pentru acest timp. Ei dau semnalul de avertizare la drumuri și la garduri, ca să pregătească un popor pentru marea zi a Domnului, care va veni curând asupra lumii. Nu avem timp de pierdut. Trebuie să încurajăm această lucrare. Cine va merge acum cu publicațiile noastre?

[14]

Domnul va înzestra pentru această lucrare pe orice bărbat și femeie care cooperează cu puterea divină. Talentul necesar, curajul, perseverența, credința și tactul vor veni pe măsură ce își pun armura. Este de făcut o mare lucrare în lumea noastră și uneltele omenești vor răspunde cu siguranță chemării. Lumea trebuie să audă avertizarea. Când vine chemarea „Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?“, dați de îndată răspunsul clar și convingător: „Iată-mă, trimite-mă!“ — *Testimonies*, vol. 6, p. 331, 332 (1900)

Comentarii ale spectatorilor nepăsători. Spectatorii nepăsători s-ar putea să nu vă aprecieze lucrarea sau să nu vadă importanța ei. Ei o consideră, poate, o afacere în pierdere, o viață de trudă neprețuită și cu sacrificiu de sine. Însă slujitorul lui Isus vede în aceasta lumina care strălucește de pe cruce. Sacrificiile lui par mici în comparație cu cele ale Domnului binecuvântat și el este bucuros să meargă pe urmele pașilor Lui. Succesul în lucrarea lui este pentru el sursa celei mai curate bucurii și constituie cea mai bogată recompensă pentru o viață de trudă, răbdătoare. — *Testimonies*, vol. 6, p. 340 (1900)

- Nu este timp de pierdut.** Lucrarea de colportaj este o lucrare ce implică multă răspundere, însemnând mult pentru bărbații și femeile care se angajează în aceasta. Trăim într-o vreme când trebuie făcută o mare lucrare și ce ocazie mai bună am avea, decât aceea de a rosti
- [15] invitația la ospățul pe care l-a pregătit Domnul Hristos? Cei care, în această perioadă, iau în serios lucrarea de colportaj și se dedică ei vor fi mult binecuvântați. Nu aveți timp de pierdut. Consacrați-vă cu bunăvoință și fără egoism efectuării acestei lucrări. Fiți conștienți că
- [16] este o lucrare de evanghelizare prin natura ei și este de folos a se da avertizarea de care este atâtă nevoie. - *Manuscript* 113, 1901

Capitolul 3 — Apel către colportorii evangheliști

Este nevoie de recruți. Seară de seară stau în fața poporului, rostind o mărturie cât se poate de convingătoare, implorându-i să se trezească și să se înroleze în lucrarea de a pune în circulație literatura noastră. — *Review and Herald*, 20 aprilie 1905

Câmpul colportorilor are nevoie de recruți. Cei care se angajează în această lucrare în spiritul Domnului vor putea pătrunde în casele acelor care au nevoie de adevăr. Acestora, ei le pot relata istoria crucii, iar Dumnezeu va întări și va binecuvânta, în timp ce ei conduc pe alții la lumină. Neprihănirea lui Hristos merge înaintea lor, iar slava lui Dumnezeu este răsplata lor. — *Review and Herald*, 16 iunie 1903

Scoală-te și luminează. Lucrarea de colportaj nu mai trebuie neglijată. De multe ori mi s-a arătat că trebuie să dovedim mai mult interes față de lucrarea de colportaj. Punerea în circulație a literaturii noastre constituie unul dintre mijloacele cele mai importante de a așeza înaintea oamenilor lumina pe care Domnul a încredințat-o bisericii Sale spre a fi dată lumii. Cărțile vândute de colportorii noștri deschid multor minți bogățiile de nepătruns ale lui Hristos.

Slujirea lui Hristos cuprinde mai multe feluri de lucrare ce trebuie îndeplinită. În serviciul templului erau atât cioplitori în lemn, cât și preoți de diferite ordine, care aveau responsabilități diferite. Membrii bisericii noastre trebuie să se scoale și să lumineze, căci lumina lor a venit și slava Domnului a răsărit peste ei. Fie ca acei care cunosc adevărul să se trezească din somn și să depună orice efort cu puțință pentru a ajunge la oameni, acolo unde se află aceștia. Lucrarea Domnului nu mai trebuie neglijată de către noi și nu mai trebuie să fie secundară intereselor lumești. Nu avem timp să fim leneși sau descurajați. Evanghelia trebuie proclamată în toată lumea. Publicațiile care conțin lumina adevărului prezent trebuie să ajungă în toate locurile...

De ce nu veghem noi oare? Fiecare lucrător poate să înțeleagă acum lucrarea lui deosebită și să primească putere pentru a se apuca

[17]

din nou de ea. A lucra pentru slava lui Dumnezeu înseamnă a aduce jertfe de diferite feluri la picioarele lui Isus. Orice nouă dezvoltare a iubirii Mântuitorului îndreaptă cumpăna din dreptul unui suflet într-o direcție sau într-alta. Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Oamenii lumii se năpustesc spre ruina lor. Planurile lor, aranjamentele lor sunt multe. Se fac mereu noi planuri pentru a face fără efect sfatul divin. Oamenii adună comori de aur și argint, care vor fi arse de focul din zilele din urmă. — *Review and Herald*, 2 iunie 1903

[18] **Domnul cheamă pe mulți.** Noul an este în fața noastră și trebuie făcute planuri în vederea depunerii unor eforturi serioase și stăruitoare în slujba Domnului. Sunt multe de făcut pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu. Am fost instruită că lucrarea de colportaj trebuie reînsoțită și că trebuie dusă mai departe cu tot mai mult succes. Este lucrarea Domnului și binecuvântarea îi va însoți pe cei care se angajează în aceasta cu stăruință și seriozitate. — *Review and Herald*, 20 ianuarie 1903 Domnul cheamă mult mai mulți să se angajeze în lucrarea de colportaj... De dragul lui Hristos, frați și surori, vă rog să folosiți la maximum orele noului an, pentru a așeza înaintea oamenilor prețioasa lumină a adevărului prezent. Îngerul legământului îi împuternicește pe slujitorii Săi să ducă adevărul în toate părțile lumii. El i-a trimis pe îngerii Săi cu solia harului; însă, de parcă nu ar fi zburat destul de repede pentru a satisface dorul inimii Sale pline de iubire, El așază asupra fiecărui membru al bisericii Sale responsabilitatea de a proclama această solie. „Cel ce aude să vină.“ Fiecare membru al bisericii trebuie să-și arate credincioșia, invitându-i pe cei însetați să bea din apa vieții. Un lanț de martori vii trebuie să ducă invitația lumii. Vrei și tu să-ți faci partea în această măreață lucrare?

Atât bărbați, cât și femei. Isus îi cheamă pe mulți să se înroleze ca misionari, bărbați și femei care să se consacre lui Dumnezeu, fiind dispuși să cheltuie și să se cheltuie în slujba Lui. Oh, oare de ce nu suntem conștienți că există o lume pentru care trebuie să lucrăm? De ce nu înaintăm pas cu pas, îngăduindu-I lui Dumnezeu să ne folosească drept mâna Lui de ajutor? De ce nu ne așezăm pe altarul slujirii? Atunci, dragostea lui Hristos ne va atinge și ne va transforma, făcându-ne binevoitori ca, de dragul Său, să acționăm și să îndrăznim. — *Review and Herald*, 7 ianuarie 1903

Mulți, atât bărbați, cât și femei, pot face o lucrare excelentă, oferind cărți pline de sfaturi simple, directe în ce privește evlavia practică. — *Manuscript* 81, 1900

[19]

Apel către tineri. Domnul face apel la tinerii noștri să se angajeze ca evangheliști și colportori, să facă lucrare din casă în casă, în locuri care nu au auzit încă adevărul. El Se adresează tinerilor noștri, spunându-le: „Voi nu sunteți ai voștri. Căci ați fost cumpărați cu un preț: proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul vostru și duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu“. Cei care vor porni în lucrare sub îndrumarea lui Dumnezeu vor primi binecuvântări minunate. Cei care, în această viață, fac tot ce pot mai bine vor corespunde pentru viața viitoare, nemuritoare. — *Review and Herald*, 16 mai 1912

Avem o lucrare de făcut. Învățați, învățați, învățați pe tineri să se dedice slujirii Cuvântului. Învățați-i să devină colportori, să vândă acele cărți pe care Domnul, prin Duhul Său cel Sfânt, a inspirat mintea oamenilor să le scrie. Acest material de citit va ajunge astfel la o mare clasă de oameni care n-ar auzi adevărul, dacă nu le-ar fi dus la uși. Aceasta este lucrarea evanghelistului. — *Letter* 135, 1900.

Domnul îi cheamă pe tineri să se înroleze voluntar, ca să ducă adevărul lumii. Este nevoie de bărbați viguroși spiritual, bărbați care să fie în stare să vadă ce este de făcut chiar în preajma lor, pentru că ei sunt dornici de lucru, caută să lucreze. Biserica are nevoie de oameni noi, care să aducă energie în rânduri, oameni ai acestor timpuri, gata să facă față răătăcirilor, oameni care vor insufla zel proaspăt eforturilor tot mai slabe ale celor câțiva lucrători, oameni ale căror inimi sunt pline de dragoste creștină și ale căror mâini sunt dornice să lucreze pentru Domnul lor. — *Manual for Canvassers*, p. 22 (1902)

Sute să pornească. Fie ca Domnul să miște pe mulți dintre tinerii noștri să se înroleze în câmpul de colportaj, ca evangheliști colportori. Prin lucrarea de colportaj adevărul este prezentat la mii de oameni, care altfel nu l-ar auzi. Timpul nostru pentru lucrare este scurt...

[20]

De ce nu este oare căutat Domnul cu mai multă stăruință, astfel ca sute de oameni să poată fi umpluți cu Duhul Sfânt și să pornească proclamând adevărul, iar „Domnul să lucreze prin ei, întărind cuvân-

tul prin semnele care-i însoțesc“? Misiunea noastră este să facem să strălucească pretutindeni lumina de pe paginile tipărite. Prin pagina tipărită, lumina ajunge la cei izolați, care nu au ocazia de a asculta pe predicatori. Aceasta este una din lucrările misionare cele mai binecuvântate. Colportorii pot fi mâna de ajutor a Domnului, care deschid ușa pentru intrarea adevărului...

Noi trebuie să stârnim zelul și seriozitatea agenților de colportaj, făcând apel la ei să ducă lumina în locurile întunecoase ale pământului. Nu există eliberare de răspundere pentru cei care au talente și sunt înzestrați cu diferite daruri. Acestora li se cere să fie instrumentele Domnului, să coopereze cu Domnul Isus în a revărsa lumina cerului în această lume întunecată. — *Letter 21*, 1902

Lucrători din fiecare biserică locală. Dumnezeu cheamă lucrători din fiecare biserică din mijlocul nostru ca să se înroleze în lucrare ca evangheliști colportori. Dumnezeu Își iubește biserica. Dacă membrii vor face voia Sa, dacă se vor strădui să descopere lumina celor în întuneric, El le va binecuvânta din belșug eforturile. El reprezintă biserica, fiind Lumina lumii. Prin slujirea lor credincioasă, mulți oameni, pe care nici un om nu îi poate număra, vor deveni copii ai lui Dumnezeu, pregătiți pentru slava veșnică. Ce face atunci biserica pentru a lumina lumea, pentru ca din toate părțile pământului să se poată ridica spre El un tribut de laudă, rugăciune și recunoștință? — *Letter 124*, 1902

[21]

Fiecare credincios să dea ajutor. Fie ca fiecare credincios să facă să circule broșuri și cărți care conțin solia pentru acest timp. Avem nevoie de colportori care vor porni să pună în circulație publicațiile noastre pretutindeni. — *Review and Herald*, 12 noiembrie 1903

Oameni obișnuți. În cadrul acestei lucrări finale a Evangheliei, este un câmp vast care trebuie ocupat; și, mai mult decât oricând înainte, de această dată, lucrarea trebuie să cuprindă și ajutoare dintre oamenii obișnuți. Atât tineri, cât și dintre cei mai în vârstă vor fi chemați din câmp, din vie sau de la atelierul de lucru și trimiși de către Domnul pentru a transmite solia Sa. Mulți dintre aceștia au avut parte doar de puțină educație; însă Hristos vede în ei trăsături care îi vor face în stare să îndeplinească planul Său. Dacă își consacră inima în lucrare și continuă să învețe, El îi va face să fie corespunzători în lucrul pentru El. — *Education*, p. 269, 270 (1903)

Binecuvântarea lui Dumnezeu făgăduită. Există o lucrare misionară ce trebuie făcută prin distribuirea de broșuri și reviste și prin colportarea publicațiilor noastre. Nici unul dintre voi să nu creadă că nu se poate angaja în această lucrare, deoarece este obositoare și cere timp și atenție. Dacă necesită timp, oferiți-l cu bucurie; și binecuvântarea lui Dumnezeu va fi asupra voastră. Nu a fost niciodată vreun timp când să fie nevoie de mai mulți lucrători ca în prezent. Sunt frați și surori, pretutindeni în rândurile noastre, care ar trebui să ia anumite hotărâri în dreptul lor și să se angajeze în această lucrare; în toate comunitățile noastre trebuie făcut ceva pentru răspândirea adevărului. Este datoria tuturor de a studia punctele noastre de credință, pentru a putea fi pregătiți să dea mărturie despre nădejdea care este în ei, cu smerenie și teamă. — *Review and Herald*, 1 aprilie 1880

[22]

Hristos vă va învăța ce să spuneți. Mulți sunt triști și descurajați, slabi în ce privește credința și încrederea. Fie ca aceștia să facă ceva pentru a ajuta pe cineva care se află în nevoie mai mare decât ei și atunci vor ajunge tari prin tăria lui Dumnezeu. Să se angajeze în lucrarea cea bună de vânzare a cărților noastre. În acest fel, ei îi vor ajuta pe alții, iar experiența câștigată le va da asigurarea că ei sunt mâna de ajutor a lui Dumnezeu. În timp ce Îl roagă pe Domnul să îi ajute, El îi va îndruma spre aceia care caută lumina. Hristos va fi aproape de ei, învățându-i ce să spună și ce să facă. Mângâindu-i pe alții, ei înșiși vor fi mângâiați.

Îngerii îi însoțesc și le pregătesc calea. — Vă cer vouă, dragi lucrători creștini, să faceți tot ce puteți pentru a pune în circulație cărțile despre care Domnul a spus că trebuie semănate pretutindeni în lume. Faceți tot ce puteți pentru a le așeza în căminele a cât mai multor oameni cu putință. Gândiți-vă ce lucrare mare se poate face, dacă un număr mare de credincioși se vor uni într-un efort de a așeza înaintea oamenilor, prin punerea în circulație a acestor cărți, lumina pe care Domnul a spus că le-o va da. Sub călăuzire divină, porniți în lucrare și priviți la Domnul după ajutor. Duhul Sfânt vă va însoți. Îngerii cerului vă vor însoți, pregătind calea. — *Review and Herald*, 7 ianuarie 1903

[23]

Consacrarea pe care o cere Dumnezeu. Avem nevoie de colportori, evangheliști, pastori care să fi primit Duhul Sfânt și care să fie părtași de natură divină. Avem nevoie de lucrători care să fie în

stare să vorbească cu Dumnezeu, iar după aceea cu oamenii. Sunt alarmată când văd cât de multe obstacole vin pentru a-i distrage pe oameni de la lucrarea de evanghelizare și astfel să fie o piedică pentru lucrarea lui Dumnezeu... Îi avertizez pe cei care ar trebui să fie în lucrarea de colportaj să pună în circulație cărțile care sunt atât de necesare pretutindeni, să fie atenți ca nu cumva să întoarcă spatele lucrării la care i-a chemat Domnul. Fie ca bărbații pe care Dumnezeu i-a chemat să facă lucrare de evanghelizare să nu se încurce în treburi de afaceri. Să-și păstreze sufletele în atmosfera cea mai favorabilă spiritualității... Dumnezeu dorește ca fiecare lucrător care pretinde a crede adevărul prezent să se consacre trup, suflet și spirit lucrării de salvare a sufletelor care pier în jurul lui. — *Manuscript* 44, 1903

Este nevoie de colportori în orașe. Cărțile care conțin lumina prețioasă a adevărului prezent zac pe rafturile editurilor noastre. Ele trebuie puse în circulație. Este nevoie de colportori care să pătrundă în orașele noastre mari cu aceste cărți. În timp ce vor merge din casă în casă, vor găsi suflete care sunt flămânde după pâinea vieții, cărora le vor putea rosti un cuvânt la vreme potrivită. Este nevoie de colportori care să simtă povara pentru suflete. Poate spui: „Nu sunt pastor. Eu nu pot predica oamenilor“. Da, s-ar putea să nu fii în stare să predici; dar poți sluji, îi poți întreba pe cei pe care îi întâlnești dacă Îl iubesc pe Domnul Isus. Poți fi un evanghelist. Poți fi mâna de ajutor a lui Dumnezeu, lucrând așa cum au făcut ucenicii atunci când i-a trimis Hristos. Tineri și tinere, Domnul vă cheamă să vă înrolați în lucrarea Sa. Este foamete în țară după Evanghelia cea curată. — *Manuscript* 113, 1901

[24]

Este nevoie de lucrători la drumuri și la garduri. Lucrurile acestei lumi vor pieri în curând. Acest lucru nu este înțeles de către cei care nu au primit iluminare divină, care nu au ținut pasul cu lucrarea lui Dumnezeu. Femei și bărbați consacrați trebuie să pornească pentru a face să răsunе avertizarea la drumuri și la garduri. Îi îndemn pe frații și surorile mele să nu se angajeze în lucrări care să le fie o piedică în a proclama Evanghelia lui Hristos. Voi sunteți purtătorii de cuvânt ai lui Dumnezeu. Trebuie să roștiți adevărul cu dragoste sufletelor care pier. „Duceți-vă la drumuri și la garduri și siliți-i ca să intre, să-Mi fie casa plină“, spune Hristos. Oare nu accentuează aceste cuvinte cu claritate lucrarea colportorului? Cu Hristos în inimă, el trebuie să meargă la drumuri și la garduri, dând

invitația la ospățul de nuntă. Oameni bogați, oameni cu influență vor veni, dacă vor fi invitați. Unii vor refuza, dar, mulțumim lui Dumnezeu, nu toți.

O, ce bine ar fi dacă de o mie de ori mai mulți din poporul nostru ar fi conștienți de timpul în care trăim și de lucrarea care trebuie făcută în câmpul slujirii, prin lucrare din casă în casă. Sunt mulți, mulți care nu cunosc adevărul. Ei trebuie să audă chemarea de a veni la Isus. Cei întristați trebuie mângâiați, cei slabi, întăriți, cei care murmură, alinați. Și săracilor trebuie să li se predice evanghelia.

Domnul îi cunoaște și veghează asupra lucrătorilor Săi, în orice parte a viei ar lucra ei. El cheamă biserica Sa să se trezească și să devină conștientă de situație. El face apel la cei din instituțiile noastre să se trezească și să declanșeze acea lucrare care va duce la înaintarea împărăției Sale. Să trimită lucrători în câmp și apoi să vadă că interesele acestor lucrători nu se oflesc din lipsă de simpatie și ocazii de dezvoltare. — *Review and Herald*, 2 iunie 1903

[25]

Împrăștiați cărți precum frunzele toamna. Aceasta este o lucrare care trebuie făcută. Sfârșitul este aproape. S-a pierdut deja mult timp și aceste cărți ar fi trebuit să fie deja puse în circulație. Vindeți-le departe și aproape. Împrăștiați-le precum frunzele toamna. Această lucrare trebuie să continue, fără a fi interzisă de nimeni. Su-fletele pier fără Hristos. Fie ca acestea să fie avertizate în legătură cu venirea în curând a Fiului Său pe norii cerului. — *Review and Herald*, 13 august 1908

O sută acolo unde este unul. Oile pierdute ale turmei lui Dumnezeu sunt împrăștiate peste tot, iar lucrarea care ar fi trebuit să fie făcută pentru acestea a fost neglijată. Potrivit cu lumina care mi-a fost dată, știu că acolo unde este un colportor în câmp, ar trebui să fie o sută. — *Testimonies*, vol. 6, p. 315 (1900)

Asigurarea succesului. Prin lucrarea de evanghelizare prin colportaj, se poate face o lucrare măreață și bună. Domnul i-a înzestrat pe oameni cu tact și diferite daruri. Aceia care folosesc acești talanți încredințați lor spre slava Sa, întreșesând principiile biblice în țesătura Evangheliei, vor avea succes. Trebuie să lucrăm, să ne rugăm și să ne punem încrederea în Acela care nu va da greș niciodată. — *Testimonies*, vol. 6, p. 340 (1900)

[26]

Capitolul 4 — Alegerea colportorilor evangheliști

Cei care simt povara pentru slujire. Deoarece lucrarea de colportare a literaturii noastre este lucrare misionară, aceasta trebuie condusă ca o lucrare misionară. Cei selectați spre a fi colportori trebuie să fie bărbați și femei care să simtă povara pentru slujire, al căror obiectiv nu este câștigul, ci să ducă lumină oamenilor. Slujirea noastră trebuie să fie în întregime spre slava lui Dumnezeu, spre a da lumina adevărului acelor care se află în întuneric. Principiile egoiste, iubirea de câștig, mândria sau poziția nici nu ar trebui să fie pomenite printre noi. — *Testimonies*, vol. 6, p. 317 (1900)

Grijă în alegerea lucrătorilor. Lucrarea de colportaj este cu mult mai importantă decât au considerat-o unii și din această cauză trebuie ca lucrătorii să fie aleși cu grijă și înțelepciune, la fel ca pastorii pentru lucrare. Pot fi instruiți tineri spre a face o lucrare cu mult mai bună decât s-a făcut și cu o plată mai mică decât cea care s-a primit. Ridicați standardul și faceți să se alătore armatei de lucrători cei care sunt gata de lepădare de sine, de sacrificiu de sine, cei care iubesc pe Dumnezeu și pe oameni. Să vină aceștia, fără să se aștepte la tihnă, ci să fie curajoși și plini de îndrăzneală atunci când sunt respinși sau trec prin greutăți. Să vină aceia care pot da o bună mărturie pentru publicațiile noastre, deoarece ei înșiși le prețuiesc valoarea. — *Testimonies*, vol. 5, p. 405, 406 (1885)

[27]

Frații noștri trebuie să dovedească discernământ în selectarea colportorilor, dacă vor ca adevărul să fie perceput și bine înțeles. Ei trebuie să le ofere lucrătorilor adevărați salarii bune; însă suma nu trebuie crescută pentru a-i cumpăra pe colportori, căci aceasta le-ar face rău, i-ar face egoiști și risipitori. Căutați să-i impresionați cu spiritul lucrării misionare autentice și cu calificările necesare în vederea asigurării succesului. Iubirea lui Isus în suflet îl va determina pe colportor să simtă că este un privilegiu de a lucra pentru a transmite lumina. El va studia, va plănuși și se va ruga pentru acest lucru. — *Testimonies*, vol. 5, p. 403 (1885)

Unii sunt mai potriviți decât alții. Unii sunt mai potriviți decât alții spre a face o anumită lucrare; de aceea, nu este corect a gândi că oricine poate fi colportor. Unii nu sunt potriviți pentru această lucrare; însă aceștia nu trebuie priviți, din această cauză, ca fiind lipsiți de credință sau de voință. Domnul nu este irațional în cerințele Sale. Biserica este ca o grădină în care există o diversitate de flori, fiecare cu particularitățile ei. Deși, în multe privințe, se deosebesc, totuși fiecare dintre ele are propria ei valoare.

Dumnezeu nu Se așteaptă ca toți cei ce fac parte din poporul Său, cu temperamente diferite, să fie pregătiți să poată face orice și în orice loc. Să fim conștienți cu toții că sunt diferite daruri. Nu este treaba nici unui om aceea de a prescrie lucrarea pentru un alt om, împotriva propriilor convingeri ale acestuia cu privire la datorie. Este corect a se da sfaturi și a se sugera planuri; dar fiecare om trebuie lăsat liber să caute călăuzire din partea lui Dumnezeu, căruia Îi aparține și căruia Îi slujește. — *Testimonies*, vol. 6, p. 333, 334 (1900)

Tinerii și tinerele care ar trebui să se angajeze în lucrare — în lucrarea biblică și în lucrarea de colportaj — nu trebuie să fie prinși în ocupații tehnice. — *Review and Herald*, 16 mai 1912

[28]

Oameni cu un nume bun, cu tact și viziune. Este lipsă de misionari pretutindeni. Trebuie aleși colportori pentru toate părțile din câmp, însă nu din elementele nestatornice ale societății, nu dintre bărbații și femeile care nu sunt buni la nimic altceva și nu au avut succes în nici un domeniu, ci dintre cei care au un nume bun, tact, viziune și pricepere. De astfel de oameni este nevoie pentru a fi colportori și instrumente de succes. Bărbați potriviți în această lucrare se înrolează în ea, însă unii pastori nesăbuiți îi vor flata, sugerându-le că darul lor ar trebui folosit la amvon, și nu doar în colportaj. În acest fel, lucrarea aceasta este minimalizată. Ei sunt influențați să primească autorizația pentru predicare; iar cei care ar fi putut fi instruiți ca să fie buni misionari, care să viziteze familii în casele lor, să vorbească și să se roage cu acestea, ajung să fie pastori slabi; iar câmpul, în care este atât de mare nevoie de lucru și în care s-ar fi realizat atât de multe pentru cauză, este neglijat. Colportorul eficient, ca și pastorul, trebuie să aibă o remunerație suficientă pentru serviciile sale, dacă lucrarea sa este făcută cu credincioșie. — *Testimonies*, vol. 4, p. 389, 390 (1880)

Cei mai talentați. Nu oricine este potrivit pentru această lucrare. Trebuie selectați aceia care sunt cei mai talentați, cei mai pricepuți, care se înrolează în lucrare cu discernământ și în mod organizat și care o susțin cu o energie constantă. Trebuie să existe un plan foarte bine pus la punct; și acesta trebuie adus la îndeplinire cu credincioșie. Bisericile de pretutindeni trebuie să simtă cel mai profund interes pentru lucrarea cu cărțile și lucrarea misionară. — *Testimonies*, vol. 4, p. 390 (1880)

Este nevoie de experiență religioasă. Să fie selectați tineri care să pună în circulație cărți care conțin adevărul prezent. Tinerii care nu au experiență religioasă nu trebuie aleși pentru colportarea cărților noastre, deoarece ei nu pot reprezenta în mod corespunzător adevărul cel prețios care trebuie prezentat. A trimite asemenea tineri în câmpul de colportaj este nedrept față de ei și față de lucrarea Domnului. Aceasta este o lucrare sacră, iar cei care se înrolează în ea trebuie să fie în stare să aducă mărturie pentru Hristos. — *Review and Herald*, 7 octombrie 1902

Colportajul este cea mai bună cale de a dobândi experiență. Fiți siguri că aceste suflete sunt pe deplin convertite înainte de a le încuraja să lucreze în vreun departament. Apoi lăsați-le să lucreze, iar Dumnezeu va lucra împreună cu ele. — *Manuscript* 126, 1899

O lucrare sacră. Lucrarea de colportaj trebuie privită ca o lucrare sacră, iar cei care au mâinile mânjite și inimile întinate nu trebuie încurajați să se înroleze în ea. Îngerii lui Dumnezeu nu îi pot însoți pe cei neconsacrați în casele oamenilor; de aceea, toți cei care nu sunt convertiți, ale căror gânduri sunt stricate, care vor lăsa pata nedesăvârșirii lor pe orice lucru pe care îl vor atinge, trebuie să se abțină de a mânui adevărul lui Dumnezeu. — *Review and Herald*, 20 mai 1890

Capitolul 5 — Studenții noștri și evanghelizarea prin colportaj

Un plan divin pentru studenții noștri. Dumnezeu a instituit un plan prin care mulți dintre studenții din școlile noastre să-și poată însuși lecții practice, care să le fie utile apoi în viață. El ne-a dat privilegiul de a deține cărți prețioase, destinate înaintării lucrării noastre în domeniul educativ și sanitar. Tocmai prin deținerea acestor cărți, tinerii vor întâlni multe experiențe, ce îi vor învăța cum să facă față problemelor care îi așteaptă în zonele în care vor ajunge. Pe parcursul perioadei școlare, în timp ce țin în mâini aceste cărți, mulți vor învăța să-i abordeze pe oameni cu amabilitate și să exercite tact atunci când discută cu ei diferite aspecte ale adevărului prezent. Atunci când vor avea, într-o anumită măsură, succes din punct de vedere financiar, unii vor lua lecții de economie și chibzuială, care le vor fi de mare folos atunci când vor fi trimiși în țări străine ca misionari. — *Review and Herald*, 4 iunie 1908

Școli care să pregătească evangheliști colportori. Școlile noastre au fost întemeiate de Domnul; iar dacă sunt conduse în armonie cu planul Său, tinerii trimiși în aceste școli vor dobândi degrabă pregătirea necesară pentru a se angaja în diferite ramuri ale lucrării misionare. Unii vor intra în câmp ca surori medicale, alții colportori, alții evangheliști, alții profesori, iar alții ca pastori ai Evangheliei. — *Review and Herald*, 15 octombrie 1903

[31]

Ocazii pentru studenții colportori. Când școlile se închid, mulți au ocazia să plece în câmp ca evangheliști colportori. Colportorul credincios își face drum în multe case, în care lasă materiale prețioase de citit, care conțin adevărul pentru acest timp. — *Review and Herald*, 27 august 1903

Învățați în școala lui Hristos. Ca studenți, voi trebuie să învățați continuu în școala lui Hristos; trebuie să transpuneți în munca voastră capitalul care vi s-a încredințat, acela al energiei fizice și mintale. Dumnezeu nu acceptă o inimă împărțită. Sunt bărbați și femei care ar trebui să se instruiască pentru a lucra ca instructori

biblici sau colportori. Ei trebuie să înlăture orice gând nesfânt sau obicei necurat, pentru ca să poată fi sfințiți prin adevăr. Ei trebuie să fie părtași de natură divină, după ce au scăpat de stricăciunea care este în lume prin poftă. Nimic altceva în afară de puterea divină nu vă va ajuta să fiți corecți și să vă mențineți corecți. Nu trebuie să-I oferiți lui Dumnezeu mai puțin decât tot ce puteți voi mai bine. Trebuie ca lucrarea voastră să fie din ce în ce mai bună, pe măsură ce puneți în practică ceea ce învățați. — *Review and Herald*, 20 mai 1890

[32] **Un mijloc de educație.** Am primit o lumină specială cu privire la lucrarea de colportaj, iar impresia și povara pe care mi le-a lăsat nu mă părăsesc. Această lucrare este un mijloc de educație. Este o școală excelentă pentru aceia care se instruiesc pentru a intra în lucrare. Cei care se angajează cu seriozitate în această lucrare se află în poziția în care învață de la Hristos și Îi urmează exemplul. Îngeri sunt însărcinați să-i însoțească pe cei care se angajează în această lucrare în umilință autentică. — *Manuscript 26*, 1901

Cea mai bună educație pe care o pot dobândi tinerii este aceea de a intra în câmpul de colportaj și de a lucra din casă în casă. În această lucrare, ei vor găsi ocazii de a rosti cuvintele vieții. Astfel, ei vor semăna semințele adevărului. Fie ca tinerii să arate că au asupra lor o povară din partea Domnului. Singura cale prin care să dovedească faptul că pot sta tari în Domnul, după ce și-au îmbrăcat întreaga armură, este aceea prin care îndeplinesc cu credincioșie lucrarea pe care Dumnezeu le-a încredințat-o ca s-o facă. — *Manuscript 75*, 1900

Adevărata „educație înaltă“. Nu trebuie să-i descurajăm pe frații noștri, slăbindu-le mâinile, astfel ca lucrarea pe care Dumnezeu dorește s-o aducă la îndeplinire prin ei să nu poată fi făcută. Să nu fie petrecut prea mult timp cu pregătirea de bărbați pentru lucrarea misionară. Instruirea este necesară, dar să fim conștienți cu toții că Hristos este Marele Învățător și Izvorul adevăratei înțelepciuni. Fie ca tineri și bătrâni să se consacre Domnului, să se angajeze în lucrare, să pornească, lucrând cu umilință sub călăuzirea Duhului Sfânt. Fie ca aceia care au fost în școală să pornească în câmp și să pună în practică toate cunoștințele pe care le-au dobândit. Dacă vor face acest lucru, căutând sfat de la El, colportorii vor îmbina lucrarea de vânzare a cărților cu lucrarea personală cu oamenii, talanții lor

vor spori prin punere la schimbător, iar ei vor învăța multe lecții practice, pe care nu le pot învăța în școală. Educația dobândită în acest mod practic poate fi pe drept cuvânt numită educația cea mai înaltă. — *Testimonies*, vol. 6, p. 330, 331 (1900) [33]

O experiență neprețuită. Toți cei care doresc să facă lucrare adevărată și sunt dispuși să se consacre fără rezervă lui Dumnezeu vor găsi în lucrarea de colportaj ocazii de a vorbi despre multe lucruri legate de viața viitoare, cea veșnică. Experiența astfel câștigată va fi de cea mai mare valoare pentru cei care vor să fie corespunzători pentru lucrare. Călăuzirea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu este cea care pregătește lucrători, atât bărbați, cât și femei, ca să devină pastori ai turmei lui Dumnezeu. În timp ce nutresc gândul că Hristos este Însoțitorul lor, ei vor simți o teamă sfântă, o bucurie sacră prin experiențe, încercări și necazuri. Vor învăța să se roage în timp ce lucrează. Vor fi instruiți cu răbdare, bunătate, bunăvoință și amabilitate. Vor practica adevărata curtoazie creștină, fiind conștienți că Hristos, Călăuza lor, nu poate aproba cuvinte sau sentimente aspre, lipsite de amabilitate. Cuvintele lor vor fi alese. Puterea vorbirii va fi socotită un talant de preț, încredințat lor spre a face o lucrare înaltă și sfântă. Agentul uman va învăța cum să Îl reprezinte pe Însoțitorul ceresc cu care s-a asociat. Acestuia, care este nevăzut, Îi va arăta respect și reverență, deoarece el poartă jugul Lui și învață căile Lui, curate și sfinte. Cei care au credință în acest Însoțitor divin se vor dezvolta, vor crește. Ei vor fi înzestrați cu puterea de a îmbrăca solia adevărului cu o frumusețe sacră. — *Testimonies*, vol. 6, p. 322 (1900) [34]

Pregătire pentru lucrare. Unii dintre bărbații pe care Dumnezeu i-a chemat în lucrarea de propovăduire au intrat în câmp ca și colportori. Am fost învățată că aceasta constituie o pregătire excepțională în cazul că obiectivul lor este acela de a răspândi lumina și de a duce adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu direct în cercul familiei. Prin discuțiile pe care le vor avea, adesea li se va deschide calea de a vorbi despre religia Bibliei. Dacă lucrarea se face așa cum ar trebui, atunci vor fi vizitate familii, lucrătorii vor manifesta dragoste și bunătate față de suflete, iar rezultatul va fi un mare bine. Aceasta constituie o experiență minunată pentru oricine are în vedere lucrarea de pastorație.

Cei care doresc să fie potriviți pentru lucrarea de pastorație nu se pot angaja într-o altă ocupație care să le ofere o experiență atât de vastă ca lucrarea de colportaj. — *Testimonies*, vol. 6, p. 334 (1900)

Sunt mai multe greutăți în această lucrare decât în alte ramuri; însă lecțiile învățate, tactul și disciplina dobândite vă vor pregăti pentru alte câmpuri în care să fiți de folos, unde puteți sluji sufletelor. Cei care nu-și învață lecția în această privință și sunt nepăsători și duri atunci când îi abordează pe oameni vor dovedi aceeași lipsă de tact și iscusință față de oameni, dacă s-ar angaja în lucrarea de pastorație...

Făcând lucrare de evangelizare prin colportaj, tinerii pot ajunge mai bine pregătiți pentru lucrarea de pastorație decât dacă ar petrece mulți ani în școală. — *Manual for Canvassers*, p. 41, 42 (1902)

Cunoștința esențială. Acelora care frecventează o școală pentru a învăța cum să facă mai bine lucrarea lui Dumnezeu, eu le spun: [35] Aduceți-vă aminte că doar printr-o consacrare zilnică puteți deveni câștigători de suflete. Au fost mulți care nu au putut merge la școală, deoarece erau prea săraci ca să-și plătească taxele. Însă, când au devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu, s-au angajat în lucrare în locul în care se aflau, lucrând pentru cei din jurul lor. Deși lipsiți de cunoștința dobândită în școală, ei s-au consacrat lui Dumnezeu, iar Dumnezeu a lucrat prin ei. Ca și ucenicii, când au fost chemați de la năvoadele lor pentru a-L urma pe Hristos, ei au învățat lecții prețioase de la Mântuitorul. Ei s-au legat de Marele Învățător, iar cunoștința pe care au dobândit-o din Scripturi i-a calificat pentru a vorbi altora despre Hristos. În acest fel, ei au devenit cu adevărat înțelepți, deoarece nu se socoteau prea înțelepți pentru a mai primi învățatură de sus. Puterea reînnoitoare a Duhului Sfânt le-a dat tărie practică, mântuitoare.

Cunoștința celui mai învățat om, dacă nu a învățat în școala lui Hristos, este nebulie în ce privește conducerea sufletelor la Hristos. Dumnezeu poate lucra numai cu aceia care acceptă invitația: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară“. (Matei 11,28-30).

[36] — *Testimonies*, vol. 6, p. 318 (190)

Capitolul 6 — O lucrare de câștigare de suflete

Un mijloc de a aduce suflete la Hristos. Trebuie să devenim conștienți de însemnătatea lucrării de colportaj, ca fiind un mijloc deosebit de a găsi pe cei care se află în primejdie și de a-i aduce la Hristos. Colportorilor nu ar trebui să li se interzică niciodată să vorbească despre dragostea lui Hristos, de a-și prezenta experiența în slujirea Mântuitorului. Ei trebuie să fie liberi să vorbească sau să se roage cu cei care sunt treziți. Simpla relatare despre iubirea lui Hristos pentru om va deschide uși pentru ei, chiar și la case ale necredincioșilor. — *Testimonies*, vol. 6, p. 324 (1900)

Cel care se angajează așa cum se cuvine în lucrarea de colportaj trebuie să fie atât profesor, cât și elev. În timp ce se străduiește să învețe pe alții, el însuși trebuie să învețe să facă lucrarea unui evanghelist. În timp ce pornesc în câmp cu inimi smerite, dornici de a lucra cu seriozitate, colportorii vor găsi multe ocazii de a rosti un cuvânt la vreme potrivită sufletelor care sunt gata să moară în descurajare. După ce vor fi lucrat pentru aceste suflete în nevoie, ei vor fi în stare să spună: „Odinioară erați întuneric; dar acum sunteți lumină în Domnul“ (Efeseni 5,8). Când văd păcătoșenia unor oameni, ei pot spune: „Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Isus Hristos și prin Duhul Dumnezeului nostru“. (1 Corinteni 6,11). — *Testimonies*, vol. 6, p. 335 (1900) Frați și surori, nu uitați că într-o zi veți sta înaintea Domnului întregului pământ, ca să dați socoteală pentru faptele pe care le-ați făcut în trup. Atunci, lucrarea voastră va apărea așa cum este în realitate. Via este mare, iar Domnul cheamă lucrători. Nu îngăduiți nici unui lucru să vă rețină de a face lucrarea de salvare de suflete. Colportajul constituie una dintre căile cele mai cu succes de a salva suflete. Nu vreți să încercați? — *Review and Herald*, 2 iunie 1903

[37]

Colportorul să-L descopere pe Hristos. Cauza lui Hristos este cea dintâi și cea mai nobile dintre toate. El are o posesiune în această lume și dorește ca aceasta să fie asigurată, salvată pentru împărăția

Sa veșnică. Pentru slava Tatălui Său și slava Lui, solii Săi trebuie să pornească în Numele Său; căci ei și El sunt una. Ei trebuie să-L descopere lumii. Interesele Lui sunt interesele lor. Dacă vor fi conlucrători cu El, ei vor fi făcuți moștenitori ai lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu Hristos într-o moștenire nepieritoare. — *Review and Herald*, 2 iunie 1903

Rostiți cuvintele adevărului. Lucrarea de colportaj este o lucrare de mare responsabilitate, și aceasta înseamnă mult nu numai pentru cei care sunt angajați în această lucrare, ci și pentru oamenii pentru care ei lucrează. Colportorul să fie conștient că lucrarea lui este o lucrare de evangelizare prin însăși natura ei și că Dumnezeu dorește ca aceia pe care el îi întâlnește să fie mântuiți. Fie ca acesta să-și păstreze inima sub influența Duhului Sfânt. Să aibă mereu Biblia alături de el, ca să facă referire la ea, iar când i se oferă o ocazie de a rosti cuvintele adevărului, să se roage pentru harul de a vorbi cu înțelepciune, pentru ca aceste cuvinte să fie pentru cei cărora le rostește o mireasmă de viață spre viață. — *Review and Herald*, 16 iunie 1903

[38]

Să caute și să pescuiască suflete. Este nevoie de colportori evangheliști care să caute și să pescuiască suflete. Trebuie să pornim acum în lucrarea de colportaj, cu seriozitate și hotărâre. Colportorul a cărui inimă este blândă și smerită va putea realiza mult bine. Pornind doi câte doi, colportorii pot ajunge la o clasă de oameni la care nu putem ajunge prin adunările noastre de evangelizare. Ei duc solia adevărului din familie în familie. În acest fel, vin în atingere cu oamenii și găsesc multe ocazii de a vorbi despre Mântuitorul. Fie ca ei să cânte și să se roage cu cei care devin interesați de adevărurile pe care au să le dea. Să prezinte familiilor cuvintele lui Hristos. Să se aștepte să aibă succes; căci făgăduința este pentru ei: „Iată, Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului“. Colportorii care pornesc în Duhul Domnului lor au ca însoțitori ființe cerești.

Îi rog fierbinte pe cei care poartă răspunderi în cauza lui Dumnezeu să nu îngăduie ca treburi vremelnice să se interpună între ei și lucrarea de salvare de suflete. Nici unei afaceri să nu i se îngăduie să absoarbă timpul și talanții lucrătorilor care ar trebui să fie angajați în pregătirea unui popor pentru venirea Domnului. Adevărul trebuie să meargă înainte ca o lampă care arde. Timpul este scurt; vrăjmașul va face orice efort cu putință pentru ca, în mintea noastră, lucrurile

de mică însemnătate să devină mari și să ne determine să privim cu ușurință tocmai lucrarea cea mai importantă. — *Review and Herald*, 2 iunie 1903

Abordați toate clasele. Pentru a aborda toate clasele, trebuie să venim în întâmpinarea lor acolo unde se află. Rareori se va întâmpla ca ele să ne caute pe noi. Nu numai de la amvon sunt atinse inimile oamenilor cu adevărul divin. Există și un alt câmp de lucru, mai umil, așa s-ar putea să fie, dar mult mai promițător. Se găsește în căminul celor umili și în locuința celor mari. — *The Desire of Age*, p. 152 (1898)

[39]

Celor de la drumuri. Duceți cărți oamenilor de afaceri, celor care sunt învățători ai Evangheliei, dar care nu cunosc adevărurile speciale pentru acest timp. Solia trebuie dată „la drumuri” — oamenilor care iau parte activă în lucrarea lumii, învățătorilor și conducătorilor poporului. Mii de oameni pot fi abordați pe calea cea mai simplă, cea mai umilă. Intelectualii, cei care sunt priviți ca oamenii cei mai înzestrați ai lumii, sunt adesea înviorați de cuvintele simple ale unuia care Îl iubește pe Dumnezeu și care poate vorbi despre acea dragoste tot așa de natural cum vorbesc cei lumești despre lucrurile care îi interesează cel mai mult. Adesea, cuvintele bine pregătite și studiate nu au decât o mică influență. Însă cuvintele sincere, pline de adevăr, ale unui fiu sau ale unei fiice a lui Dumnezeu, rostite cu simplitate, naturalețe, au puterea de a deschide ușa inimilor care au fost mult timp închise față de Hristos și iubirea Lui. — *Review and Herald*, 20 ianuarie 1903

Cărțile pot ajunge la cei care nu pot fi abordați pe nici o altă cale — aceia care locuiesc departe de orice așezare mare. Eu îi numesc pe aceștia ascultătorii de la garduri. Unora ca aceștia trebuie să le ofere colportorii noștri cărțile care conțin solia mântuirii.

Colportorii noștri trebuie să fie evangheliștii lui Dumnezeu, care merg din casă în casă, în locuri mai lăturalnice și deschid Scripturile acelor pe care îi întâlnesc. Ei vor găsi oameni care sunt doritori și nerăbdători să învețe din Scripturi...

Doresc mult să fac tot ce îmi stă în putere pentru a ajunge la cei de la drumuri și de la garduri. — *Letter* 155, 1903

[40]

Pe rutele principale de călătorie. În renumitele centre de sănătate sau trafic turistic, aglomerate cu multe mii de persoane care își îngrijesc sănătatea sau caută plăceri, ar trebui să staționeze pastori și

colportori capabili să atragă atenția mulțimilor. Fie ca acești lucrători să vegheze, ca să găsească ocazii de a prezenta solia pentru acest timp și să țină adunări când se ivesc ocazii. Să fie iscușiți în a găsi ocazii de a vorbi oamenilor. Însoțiți de puterea Duhului Sfânt, să-i întâmpine pe oameni cu solia dusă de Ioan Botezătorul: „Pocăiți-vă; căci Împărăția cerurilor s-a apropiat“. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie prezentat cu claritate și putere, pentru ca cei ce au urechi de auzit să audă adevărul. În acest fel, evanghelia adevărului prezent va fi așezată în calea aceluia care nu îl cunosc, și va fi acceptată nu de puțini, și va fi dusă în propriile lor case, în toate părțile pământului. — *Review and Herald*, 25 ianuarie 1906

Ajutați-i pe cei necumpătați. În lucrarea voastră, veți întâlni oameni care se luptă cu pofta. Rostiți cuvinte care să-i întărească și să-i încurajeze. Nu-l lăsați pe Satana să le stingă ultima licărire de speranță din inimile lor. Aceluia care se află pe o cale greșită, care tremură și se luptă cu păcatul, Domnul Hristos îi spune: „Lăsați-l să vină la Mine“; și El Își așază mâinile sub el și îl ridică. Lucrarea pe care a făcut-o Domnul Hristos, o puteți face și voi, ca evangheliști ai Săi, în timp ce mergeți din loc în loc. Lucrați cu credință, așteptând să fie câștigate suflete pentru Acela care Și-a dat viața pentru ca bărbați și femei să poată sta alături de Dumnezeu. Stați aproape de Dumnezeu, ca să puteți câștiga pe bețiv și pe cel devotat tutunului, să-i scăpați de obiceiurile care îi înjosesc până ajung ca animalele care pier. — *Review and Herald*, 7 ianuarie 1903

[41]

Rugați-vă pentru cei bolnavi și descurajați. Domnul Hristos a semănat semințele adevărului pretutindeni pe unde a mers și, ca urmași ai Săi, voi puteți da mărturie pentru Stăpânul, făcând o lucrare foarte valoroasă la gura sobei. Apropiindu-vă în acest fel de oameni, veți găsi adesea din cei bolnavi și descurajați. Dacă stați tot mai aproape de Hristos, purtând jugul Lui, veți învăța zi de zi de la El cum să duceți solii de pace și mângâiere la cei necăjiți și descurajați, triști și cu inima zdrobită. Puteți să-i îndreptați pe cei descurajați spre Cuvântul lui Dumnezeu și să prezentați pe cei săraci Domnului în rugăciune. Când vă rugați, vorbiți cu Hristos ca și cum ați face-o cu un prieten de încredere, mult devotat. În calitate de copii ai lui Dumnezeu, fiți demni, plăcuți, amabili și simțiți-vă în largul vostru. Acest lucru se va observa. - *Testimonies*, vol. 6, p. 323, 324 (1900)

Cu rugăciunea pe buze. Cerințele lui Dumnezeu trebuie să fie tot timpul înaintea noastră. Noi nu trebuie să uităm niciodată că trebuie să dăm socoteală pentru faptele făcute în trup. Având în minte acest gând, colportorii vor veghea pentru suflete, și de pe buzele lor neprefăcute va porni rugăciunea pentru înțelepciunea de a rosti la timp cuvinte aceluia care au nevoie de ajutor. Asemenea lucrători își vor înnobila și curăți continuu sufletul prin ascultare de adevăr. Ei vor avea adevăratul simțământ al valorii sufletelor și vor folosi la maximum orice ocazie de a face cunoscute bogățiile harului lui Hristos. Colportorul să pornească cu această rugăciune pe buze: „Doamne, ce vrei să fac?” Să lucreze ca și când ar fi în prezența lui Dumnezeu și în prezența îngerilor sfinți; să dorească aprobarea lui Dumnezeu în toate lucrurile; iar lucrarea lui nu va fi fără rod.

[42]

Avem nevoie de mult mai puține dispute și de mult mai multă prezentare a lui Hristos. Mântuitorul nostru este centrul credinței și nădejdiei noastre. Cei care pot prezenta iubirea Lui fără seamăn și îi pot determina pe oameni să-și predea Lui inima, cu tot ce au mai bun și mai sfânt, fac o lucrare măreață și sfântă. Prin iscusință în lucrarea de colportaj, prin prezentarea cu credincioșie a crucii de pe calvar înaintea oamenilor, colportorul își dublează utilitatea. Însă, în timp ce prezentăm aceste metode de lucru, nu putem prezenta o linie inflexibilă pe care să o urmeze toți. Acestea diferă de la caz la caz...

Vorbiți despre dragostea lui Hristos. Adeseori, subiecte de doctrină sunt prezentate fără vreun efect deosebit; căci oamenii așteaptă ca alții să le prezinte doctrine; însă, când se zăbovește asupra iubirii lui Hristos, harul Lui mișcă inima. Sunt mulți care caută lumina cu sinceritate, care nu știu ce să facă pentru a fi mântuiți. Oh, vorbiți-le despre dragostea lui Hristos, despre sacrificiul făcut pe crucea de pe Golgota pentru a-i mântui pe cei sortiți pieirii! Spuneți-le să-și pună voința de partea voinței lui Dumnezeu; iar „dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu“. (Ioan 7,17). — *Manual for Canvassers*, p. 36-38 (1902)

Evitați punctele controversate. Unii dintre cei care lucrează în câmpul de colportaj au un zel care nu este în concordanță cu cunoștința lor. Datorită lipsei lor de înțelepciune, deoarece au fost atât de mult înclinați să acționeze ca un pastor sau un teolog, a fost aproape o necesitate să li se pună anumite restricții colportorilor noștri. Când glasul Domnului strigă: „Pe cine să trimit și cine va

[43]

merge pentru Noi?“, Duhul Sfânt pune în inimi răspunsul: „Iată-mă, trimite-mă“. (Isaia 6,8). Însă nu uitați că, mai înainte de aceasta, cărbunele aprins de pe altar trebuie să vă atingă buzele. Atunci, cuvintele pe care le veți rosti vor fi cuvinte înțelepte și sfinte. Atunci veți avea înțelepciunea să știți ce să spuneți și ce să lăsați nerostit. Nu veți încerca să vă scoateți la iveală iscusința pe care o aveți ca teologi. Veți fi atenți să nu treziți un spirit de controversă sau să stârniți prejudecata prin introducerea unor puncte controversate de doctrină. Veți găsi suficient de vorbit despre lucruri care nu stârnesc împotrivire, dar care vor deschide inima spre a dori o mai profundă înțelegere a Cuvântului lui Dumnezeu.

Gata să răspundeți. Domnul dorește să câștigați suflete; de aceea, în timp ce, pe de o parte, nu trebuie să le impuneți oamenilor anumite puncte de doctrină, pe de altă parte, trebuie „să fiți gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi; dar cu blândețe și teamă“. De ce teamă? Teamă ca nu cumva cuvintele voastre să aibă mireasma înălțării eului, ca nu cumva să fie rostite cuvinte nepotrivite, ca nu cumva cuvintele voastre și felul în care le roștiți să nu fie după modelul lui Hristos. Să aveți o legătură nestrămutată cu Hristos și să prezentați adevărul așa cum este el în Hristos. — *Testimonies*, vol. 6, p. 324, 325 (1900)

Înălțați-L pe Hristos. Lucrați cum a lucrat apostolul Pavel. Oriunde se afla — în fața fariseilor furioși sau a autorităților romane, a bogaților sau săracilor, a celor învățați sau a celor ignoranți, a ologului din Listra sau a păcătoșilor din închisoarea macedoneană —, el Îl înălța pe Hristos ca Unul care urăște păcatul și iubește pe păcătos, Unul care ia păcatele noastre asupra Lui, ca să ne poată da nouă neprihănirea Lui. — *Manual for Canvassers*, p. 34 (1902)

Pastorul poate fi și colportor. Colportorul inteligent, care se teme de Dumnezeu și iubește adevărul, trebuie respectat; căci el ocupă o poziție egală cu cea a pastorului Evangheliei. Mulți dintre pastorii noștri tineri și dintre cei care doresc să fie în lucrare ar putea, dacă ar vrea, să facă mult bine, lucrând în lucrarea de colportaj. Întâlnindu-i pe oameni și prezentându-le publicațiile noastre, ei ar câștiga o experiență pe care n-o pot câștiga doar predicând. Când merg din casă în casă, pot discuta cu oamenii, ducând cu ei mireasma vieții lui Hristos. Străduindu-se astfel să aducă binecuvântări altora, ei înșiși vor fi binecuvântați; ar dobândi experiență în credință;

cunoașterea de către ei a Scripturilor ar crește mult; și ei ar învăța continuu cum să câștige suflete pentru Hristos.

Toți pastorii noștri ar trebui să se simtă liberi să ia cu ei cărți de care să dispună pe oriunde merg. Oriunde merge, pastorul poate lăsa o carte în familia în care se află, fie că o vinde, fie că o oferă. La începutul lucrării, s-a făcut mult o astfel de lucrare. Pastorii lucrau ca și colportori, folosind banii pe care îi obțineau din vânzarea cărților pentru înaintarea lucrării în locuri unde era nevoie de ajutor. Aceștia pot vorbi cu iscusință despre această metodă de lucru, căci au experiență în acest domeniu.

Nimeni să nu creadă că un pastor al Evangheliei s-ar înjosi dacă ar folosi colportajul ca mijloc de a duce adevărul la oameni. Făcând o astfel de lucrare, el lucrează în același fel ca apostolul Pavel, care spune: „Știți cum m-am purtat cu voi în toată vremea, din ziua dintâi în care am pus piciorul pe pământul Asiei. Am slujit Domnului cu toată smerenia, cu multe lacrimi și în mijlocul încercărilor pe care mi le ridicau uneltirile iudeilor. Știți că n-am ascuns nimic din ce vă era de folos și nu m-am temut să vă propovăduiesc și să vă învăț înaintea norodului și în case și să vestesc iudeilor și grecilor pocăința față de Dumnezeu și credința noastră în Domnul nostru Isus Hristos“. (Faptele Apostolilor 20, 18-21). Pavel cel iscusit la vorbă, căruia Dumnezeu i S-a descoperit într-un mod minunat, mergea din casă în casă cu toată umilința, prin multe lacrimi și ispite. — *Testimonies*, vol. 6, p. 321-322 (1900)

[45]

Tot atât de importantă ca și predicarea. Pastorul evanghelist care se angajează în lucrarea de colportaj îndeplinește cu adevărat o lucrare tot atât de importantă ca și predicarea Evangheliei în fața unei adunări Sabat după Sabat. Dumnezeu îl privește pe colportorul evanghelist la fel ca și pe pastorul credincios. Ambii lucrători au lumină și amândoi trebuie să facă să lumineze această lumină în sfera lor de influență. Dumnezeu cheamă pe fiecare om să colaboreze cu marele Lucrător misionar medical și să pornească la drumuri și la garduri. Fiecare om, în domeniul său de lucru, are o lucrare de făcut pentru Dumnezeu. Asemenea lucrători, dacă sunt convertiți, sunt misionari adevărați. — *Letter* 186, 1903

Sunt unii care se adaptează lucrării de colportaj și care pot realiza mai multe în acest domeniu decât în predicare. Dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește în inimile lor, ei vor găsi ocazii de a prezenta

[46] Cuvântul Său înaintea oamenilor și de a îndrepta mintea oamenilor către adevărurile speciale pentru acest timp. — *Testimonies*, vol. 6, p. 323 (1900)

Bucurie în slujire. Domnul Hristos era bucuros să-i ajute pe cei care aveau nevoie de ajutor, să-i caute pe cei pierduți, să-i salveze pe cei gata să piară, să-i ridice pe cei căzuți, să-i vindece pe bolnavi, să le adreseze cuvinte de simpatie și mângâiere celor necăjiți și întristați. Cu cât suntem mai plini de Duhul Său, cu atât mai serios vom lucra pentru cei din jurul nostru; și cu cât facem mai multe pentru alții, cu atât va fi mai mare dragostea noastră pentru lucrare și mai mare plăcerea noastră de a-L urma pe Domnul. Inimile noastre vor fi umplute cu dragostea lui Dumnezeu; și, cu seriozitate și putere de convingere, vom vorbi despre Mântuitorul răstignit.

Îi întreb pe cei la care a venit lumina adevărului prezent: Ce veți face în anul care tocmai a început? Veți înceta să vă certați unii cu alții, să slăbiți și să distrugeți încrederea omului în om? Sau vă veți consacra timpul pentru a întări lucrurile pământești, care sunt pe punctul de a pieri? Dacă poporul nostru se angajează în lucrare serioasă pentru Domnul, plângerile vor înceta să se mai audă. Mulți vor fi ridicați din deznădejdea care îi ruinează, atât trup, cât și suflet. Dacă lucrează pentru alții, vor avea multe lucruri folositoare de vorbit atunci când se adună să se închine lui Dumnezeu. Mărturiile pe care le vor aduce nu vor fi întunecoase și încețoșate, ci pline de bucurie și curaj. În loc să se gândească și să vorbească despre greșelile fraților și surorilor lor și despre necazurile lor, ei vor medita și vor vorbi despre dragostea lui Hristos și se vor lupta cu seriozitate să devină lucrători cât mai eficienți pentru El. — *Review and Herald*,

[47] 7 ianuarie 1903

Secțiunea 2 — Colportorul calificat

Capitolul 7 — Consacrat pe deplin lui Dumnezeu

Cel mai important lucru. Cei care se angajează în lucrarea de colportaj trebuie mai întâi să se predea pe deplin și fără rezerve lui Dumnezeu. Domnul Hristos i-a invitat: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară.“ — *Manuscript 26*, 1901

Răscumpărați vremea. Dacă ați neglijat timpul de semănat, dacă ați lăsat ca ocazii date de Dumnezeu să treacă nefolosite, dacă v-ați dedat plăcerilor, nu vreți să vă pocăiți acum, înainte ca să fie prea târziu, și să vă luptați să răscumpărați vremea? Obligația de a vă folosi talanții în slujba Stăpânului stă cu greutate asupra voastră. Veniți la Domnul și consacrați-vă pe deplin Lui. Nu vă puteți permite să pierdeți nici măcar o zi. Preluați lucrarea pe care ați neglijat-o. Dați la o parte necredința voastră gâlcevitoare, invidia voastră și gândirea de rău și porniți să lucrați, cu credință umilă și cu rugăciune stăruitoare înaintea Domnului, ca să vă ierte pentru anii de neconsacrare. Cereți ajutor Domnului. Dacă Îl căutați cu seriozitate, cu toată inima, Îl veți găsi și El vă va întări și vă va binecuvânta. -

[48] *Review and Herald*, 7 ianuarie 1903

Fiți umili și dornici de a învăța. Atunci când alege bărbați și femei ca să-L slujească, Dumnezeu nu întreabă dacă ei posedă învățătură, sau elocvență, sau bogăție lumească. El întreabă: „Sunt ei suficient de umili ca să-i pot învăța calea Mea? Pot să le pun cuvintele Mele pe buzele lor? Mă vor reprezenta ei pe Mine?“

Dumnezeu poate folosi pe orice persoană exact în măsura în care El poate pune Duhul Său în templul sufletului. Lucrarea pe care El o va accepta este lucrarea care reflectă chipul Său. Urmașii Săi trebuie să ducă în lume caracteristicile de neșters ale principiilor Sale nemuritoare, ca fiind scrisorile lor de acreditare. — *Testimonies*, vol. 7, p. 144 (1902)

De ce au dat greș mulți. Colportorii trebuie să se consacre în fiecare zi lui Dumnezeu, pentru ca faptele și cuvintele lor să poată fi o mireasmă de viață spre viață și să poată exercita o influență mântuitoare. Motivul pentru care mulți au dat greș în lucrarea de colportaj a fost faptul că ei nu au fost creștini autentici; ei nu au cunoscut spiritul convertirii. Dețineau o teorie a lor despre felul cum ar trebui făcută lucrarea, dar nu simțeau că trebuie să fie dependenți de Dumnezeu.

Privind, sunt schimbați. Colportori, nu uitați că, în cărțile cu care lucrați, voi prezentați nu cupa cu vinul Babilonului, învățături rătăcite cu care se ocupă regii pământului, ci cupa cu adevărul cel prețios al mântuirii. Vreți să beți și voi din aceasta? Minteaa voastră poate fi adusă în supunere față de voința lui Hristos și El poate pune asupra voastră propriul Lui semn de identificare. Privind, puteți fi schimbați din slavă în slavă, din tărie în tărie. Domnul dorește să veniți în față și să spuneți cuvintele pe care vi le va da El. Vrea să arătați că îi prețuiți pe oameni, pe oamenii care au fost răscumparați cu sângele cel prețios al Mântuitorului. Când cădeți pe Stâncă și sunteți zdrobiți, veți experimenta puterea lui Hristos, iar oamenii vor recunoaște puterea adevărului în inimile voastre. — *Testimonies*, vol. 6, p. 317, 318 (1900)

[49]

Îmbrăcați-vă cu Hristos. Nimeni nu poate fi un câștigător de suflete cu succes, dacă el însuși nu și-a pus problema consacrării față de Dumnezeu. Fiecare trebuie să ne îmbrăcăm cu Domnul Isus Hristos. Ca să ne poată învăța pe fiecare dintre noi, El trebuie să devină înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumparare. Când credința noastră se prinde de Hristos ca Mântuitor personal, noi Îl vom prezenta înaintea altora într-o nouă lumină. Iar când Îl privesc pe Hristos așa cum este, oamenii nu se vor certa cu privire la doctrine, învățături; ei vor alergera la El pentru iertare, curăție și viață veșnică.

Pericolul cel mai de temut este atunci când lucrătorul colportor, care întâlnește suflete doritoare, nu este el însuși convertit; când nu a cunoscut din experiență dragostea lui Hristos, care dă cunoștință. Dacă el însuși nu are această cunoștință, cum poate prezenta altora povestea aceea veche, de demult, atât de prețioasă? Oamenii trebuie învățați esența adevăratei credințe, modul în care să-L accepte pe Hristos și să se încreadă în El ca Mântuitor personal. Ei trebuie să știe în ce fel pot călca pe urmele pașilor Lui, oriunde ar merge El. Fie

ca picioarele colportorului să meargă pas cu pas pe urmele pașilor lui Isus și să nu se abată de pe calea care duce spre ceruri...

[50] **Atrageți-i pe oameni la Mântuitorul.** Mulți care pretind că sunt creștini s-au îndepărtat de Hristos, marele centru, și au făcut din ei înșiși centrul; dar, dacă vor să aibă succes în a-i atrage pe alții la Mântuitorul, ei înșiși trebuie să alerge la El și să devină conștienți de completa lor dependență de harul Său. Satana a încercat să facă tot ce i-a stat în putere pentru a rupe lanțul care îi leagă pe oameni de Dumnezeu; el dorește să lege sufletele lor de carul lui și să-i facă sclavi în slujba lui; dar noi trebuie să lucrăm împotriva lui și să-i atragem pe oameni la Mântuitorul. — *Manual for Canvassers*, p. 38, 39 (1902)

Sufletul adus la Isus este în siguranță. Când un suflet a fost adus la Isus prin acest efort personal, lăsați ca Dumnezeu să lucreze cu această inimă consacrată, umilă; lăsați ca Domnul să-i ceară serviciul pe care îl socotește cel mai potrivit. Dumnezeu a făgăduit că harul Lui va fi îndeajuns pentru oricine vine la El. Cei care se predau lui Isus, care deschid ușa inimii și Îl invită să intre vor fi în siguranță. El spune: „Eu sunt calea, adevărul și viața“. (Ioan 14,6). Avându-L pe Isus, ei vor avea adevărul. Ei vor fi desăvârșiți în El. — *Manual for Canvassers*, p. 38, 39 (1902)

[51] **Cinste absolută.** Dacă merge pe o cale greșită, dacă rostește minciuni sau practică înșelăciunea, colportorul își pierde demnitatea. El s-ar putea să nu fie conștient că Dumnezeu îl vede și știe tot ce face, că îngerii sfinți îi cântăresc motivele și îi ascultă cuvintele și că răsplata îi va fi după fapte; însă, dacă ar fi cu puțință să-și ascundă faptele rele de ochiul omenesc și de cel divin, faptul că el însuși este conștient de acest lucru constituie un lucru degradant pentru mintea și caracterul lui. O singură faptă nu determină caracterul, dar dacă la o parte bariera, iar următoarea ispită este mai ușor acceptată, până când se formează obiceiul de a minți și a fi necinstit în afaceri, iar un astfel de om nu mai poate fi de încredere.

Sunt prea mulți, în biserică și în familii, care nu iau în seamă neseriozitatea izbitoare. Sunt tineri care sunt altceva decât ceea ce par a fi. Ei par cinstiți și curați, dar sunt ca niște morminte văruițe, frumoase pe dinafară, dar murdare pe dinăuntru. Inima este pătată, întinată de păcat; raportul despre ei stă în curțile cerești. Cu mintea lor s-a petrecut un proces care i-a făcut împietriți, fără simțire. Însă,

dacă în dreptul caracterelor lor, cântărite în balanța sanctuarului, se va scrie, în marea zi a lui Dumnezeu, că sunt deficitari, va fi o nenorocire că ei nu înțeleg acum acest lucru. Adevărul, adevărul cel prețios și imaculat, trebuie să facă parte din caracter.

Curăția vieții. Orice cale s-ar alege, cărarea vieții este presărată cu primejdii. Dacă lucrătorii din vreo ramură a lucrării devin nepăsători și neatenți cu privire la interesele lor veșnice, ei întâmpină o mare pierdere. Ispititorul va avea acces la ei. El va întinde curse pentru picioarele lor și îi va conduce pe cărări nesigure. Sunt în siguranță doar aceia care și-au fortificat inimile cu principii curate. Ca și David, ei se vor ruga: „Ține-mi pașii neclintiți pe cărările Tale, ca să nu mi se clatine picioarele“. Trebuie dusă o luptă continuă cu egoismul și stricăciunea inimii omenești. Adeseori, se pare că cei nelegiuți prosperă pe calea lor; însă cei care Îl uită pe Dumnezeu, chiar și pentru o oră sau o clipă, se află pe o cale primejdioasă. S-ar putea să nu-și dea seama de pericole; însă, înainte să devină conștiinți de acestea, obiceiul, ca un lanț de fier, îi ia în stăpânire și răul cu care au avut de-a face îi prinde în laț. Dumnezeu disprețuiește calea lor și binecuvântarea Lui nu îi însoțește.

[52]

Nu vă jucați cu păcatul. Am văzut că sunt tineri care se angajează în această lucrare fără a fi legați de cer. Ei se așază în calea ispitei ca să braveze. Râd de nebunia altora. Cunosoc calea cea dreaptă; știu ce au de făcut. Ei se pot împotrivi ușor ispitei! Nu cred că ei înșiși pot cădea! Însă ei nu fac din Dumnezeu apărarea lor. Satana are o capcană ascunsă, pregătită pentru ei, și ei înșiși devin jucăria nebunilor.

Marele nostru vrăjmaș are agenți care caută continuu să vâneze ocazii de a distruge suflete, ca un leu care își vânează prada. Evitați-i, tinerilor; căci, deși par că vă sunt prieteni, vor strecura cu viclenie obiceiuri și practici păcătoase. Ei vă linguesc cu buzele și se oferă să vă ajute și să vă îndrume; însă pașii lor merg spre iad. Dacă dați ascultare sfaturilor lor, s-ar putea ca acesta să fie un punct de cotitură în viața voastră. O singură protecție îndepărtată din conștiință, îngăduirea unui singur obicei rău, o singură neglijare a cerințelor înalte ale datoriei pot constitui începutul unei căi a înșelăciunii, care vă va trece în rândurile celor care slujesc lui Satana, în timp ce voi susțineți continuu că Îl iubiți pe Dumnezeu și cauza Lui. O clipă de necugetare, un singur pas greșit, poate îndrepta

curentul vieții voastre în direcția greșită. Și nu veți ști niciodată ce v-a provocat ruina, până când nu veți auzi pronunțarea sentinței: „Depărtați-vă de la Mine, voi toți cei ce lucrați nelegiuire“.

[53] **Evitați tovarășii răi.** Unii tineri știu că ceea ce am spus descrie clar calea pe care au apucat. Căile lor nu sunt ascunse Domnului, deși poate sunt ascunse de cei mai buni prieteni ai lor, poate chiar de tații și mamele lor. N-am decât puțină speranță că aceștia își vor schimba vreodată calea de prefăcătorie și înșelăciune. Alții care au dat greș caută să se scape singuri. Fie ca scumpul Isus să-i ajute să-și facă fața ca o cremene în fața tuturor minciunilor și lingușirilor aceluia care vor să le slăbească dorința de a face ceea ce este bine sau care vor să insinueze îndoieli sau sentimente de necredincioșie pentru a le zdruncina credința în adevăr. Prieteni tineri, nu petreceți nici măcar o oră în compania aceluia care vă vor face nepotriviti pentru lucrarea cea sacră și curată a lui Dumnezeu. Nu faceți în fața străinilor nici un lucru pe care nu l-ați face înaintea tatălui vostru și a mamei voastre sau de care v-ar fi rușine înaintea lui Hristos și a sfinților îngeri.

Unii ar putea gândi că aceste sfaturi nu sunt necesare păzitorilor Sabatului, însă cei cărora le sunt destinate știu despre ce vorbesc. Vă spun vouă, tinerilor, să vă feriți; căci nu puteți să faceți nimic care să fie ascuns de ochii îngerilor și ai lui Dumnezeu. Nu puteți face o lucrare rea și alții să nu fie afectați de ea. În timp ce felul în care acționați dovedește ce fel de material este folosit în clădirea caracterului vostru, acesta are de asemenea o influență puternică asupra altora. Niciodată să nu pierdeți din vedere faptul că aparțineți lui Dumnezeu, că El v-a cumpărat cu un preț și că trebuie să-I dați socoteală pentru toți talanții pe care vi i-a încredințat. În lucrarea de colportaj, nu ar trebui să fie implicate persoane ale căror mâini sunt întinate de păcat sau ale căror inimi nu sunt în rânduială cu Dumnezeu, căci astfel de persoane vor dezonoara cu siguranță cauza lui Dumnezeu. Cei care sunt lucrători în câmpul misionar au nevoie de Dumnezeu pentru a-i călăuzi. Ei trebuie să fie atenți să pornească bine, apoi să se mențină în tăcere și în mod neclintit pe calea corectitudinii. Ei trebuie să fie hotărâți, căci Satana este hotărât și stăruie în eforturile lui de a-i înfrânge. — *Testimonies*, vol. 5, p. 396-399 (1885)

Dependență continuă de Dumnezeu. Acela care întâmpină ne-cazuri și ispite în lucrarea lui ar trebui să învețe din aceste experiențe să se bizuie mai mult pe Dumnezeu. Trebuie să se simtă dependent de El în fiecare moment.

El nu trebuie să hrănească nici o nemulțumire și nici să cârtească în inima lui. Când are succes, nu trebuie să-și aducă slavă lui însuși, căci succesul se datorează lucrării îngerilor lui Dumnezeu asupra inimii. Să fie conștient că, atât în vreme de încurajare, cât și în vreme de descurajare, mesagerii cerești sunt totdeauna alături de el. El trebuie să recunoască bunătatea Domnului, laudându-L pe El cu bucurie.

Hristos a lăsat la o parte slava Lui și a venit pe acest pământ pentru a suferi pentru cei păcătoși. Dacă întâmpinăm greutate în lucrare, să privim la Acela care este Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre. Atunci nici nu vom da greș, nici nu ne vom descuraja. Vom suporta greutățile ca niște buni soldați ai lui Hristos. Aduceți-vă aminte ce spune El despre toți credincioșii adevărați: „Căci noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu“. (1 Corinteni 3,9). — *Testimonies*, vol. 6, p. 334, 335 (1900)

Cea mai mare nevoie a lumii. Cea mai mare nevoie a lumii este nevoia de oameni — oameni care să nu poată fi cumpărați sau vânduți; oameni care înăuntrul sufletelor lor sunt credincioși și cinstiți; oameni care să nu se teamă să spună păcatului pe nume; oameni a căror conștiință este tot atât de credincioasă la datorie cum este acul față de pol; oameni care să stea în apărarea dreptății, chiar dacă s-ar nărui cerurile. — *Education*, p. 57 (1903)

Capitolul 8 — Pe deplin pregătiți

Pregătire deplină. În câmpul de colportaj, se poate face o lucrare mult mai eficientă decât cea care a fost făcută până acum. Colportorul nu trebuie să fie mulțumit decât atunci când își îmbunătățește neconținut lucrul. El trebuie să se pregătească cu minuțiozitate, însă nu trebuie să fie mulțumit cu un set de cuvinte pregătite. El trebuie să-I dea Domnului ocazia de a conlucra cu eforturile lui și de a lucra asupra minții sale. Dragostea lui Isus în inima lui îl va face în stare să facă planuri pentru a putea ajunge la anumite persoane și familii. — *Testimonies*, vol. 5, p. 396 (1885)

Să fie pregătită o clasă de colportori care să fie potriviți în lucrare, prin instruire și exersare minuțioasă, ca să mânuiască publicațiile care vor ieși din tipografie. — *Letter* 66, 1901

Cunoștință din Cuvântul lui Dumnezeu. În mintea tuturor, trebuie depozitată cunoștința adevărilor din Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca să poată fi pregătiți, în orice moment li s-ar cere, să scoată din vistierie lucruri noi și lucruri vechi. — *Testimonies*, vol. 4, p. 415 (1880)

Cunoașterea cărților pe care le vindeți. Colportorii trebuie să cunoască în totalitate cărțile pe care le mânuiesc și să fie în stare să atragă atenția cu ușurință asupra unor capitole importante. — [56] *Testimonies*, vol. 6, p. 338 (1900)

Cultivarea minții și a inimii. Este nevoie de tineri care să fie maturi în ce privește înțelegerea, care prețuiesc darurile intelectuale cu care i-a înzestrat Dumnezeu și care le cultivă cu cea mai mare grijă. Exercițiul dezvoltă aceste facultăți, iar dacă nu se neglijează cultivarea inimii, caracterul va fi bine echilibrat. Mijloacele de dezvoltare sunt la îndemâna tuturor. Fie ca nimeni să nu-L dezamăgească pe Domnul atunci când va veni să caute roade, neprezentându-i altceva decât frunze. Un plan hotărât, sfințit prin harul lui Hristos, va face minuni. — *Testimonies*, vol. 5, p. 403 (1885)

Colportorii să fie elevi credincioși, care să învețe cum să aibă succes în lucrarea lor; și, în timp ce sunt ocupați în acest fel, să-

și țină ochii, urechile și mintea deschise spre a primi înțelepciune de la Dumnezeu, pentru ca să știe cum să-i ajute pe cei care pier din lipsă de cunoaștere a lui Hristos. Fie ca fiecare lucrător să-și concentreze energiile și să-și folosească puterile pentru cea mai înaltă slujire, aceea de a-i scăpa pe oameni din cursa lui Satana și de a-i lega de Dumnezeu, apucând, prin dependența de Isus Hristos, tronul înconjurat de curcubeul făgăduinței. — *Testimonies*, vol. 6, p. 339, 340 (1900)

Responsabilitatea profesorilor și colportorilor. Profesorii din lucrarea de colportaj au o mare responsabilitate. Cei care își înțeleg cum se cuvine datoria îi vor îndruma și instrui pe cei pe care îi au în grijă, făcându-i conștienți de răspunderea personală, și vor insufla altora credincioșie față de cauză. Ei vor petrece mult timp în rugăciune, vor înțelege că acțiunile și cuvintele lor fac impresii care nu se vor șterge ușor, ci vor dura cât veșnicia. Vor fi conștienți că, după ei, nu va mai veni nimeni care să le corecteze greșelile sau să le acopere lipsurile. Cât de important este atunci ca subiectul pe care și-l alege profesorul, felul în care îl predă și spiritul să fie după rânduiala lui Dumnezeu! — *Review and Herald*, 20 mai 1890

Să fie învățați și instruiți. Președinții conferințelor noastre și alții care ocupă poziții de răspundere au o datorie în această privință, astfel ca toate ramurile lucrării noastre să aibă parte de atenție în mod egal. Colportorii trebuie educați și instruiți ca să facă lucrarea cerută în vânzarea de cărți despre adevărul prezent, de care oamenii au nevoie. Este nevoie de oameni cu o profundă experiență creștină, oameni cu mintea echilibrată, puternici, bine instruiți, care să se angajeze în această lucrare. Domnul dorește ca lucrarea de colportaj să fie preluată de oameni care sunt în stare să-i învețe pe alții, care pot trezi în tineri promițători interesul pentru acest domeniu, îndrumându-i să se înroleze în lucrarea cu cărți și să o aducă la îndeplinire cu succes. Unii au talentul, educația și experiența care să-i facă în stare să-i instruiască pe tineri pentru lucrarea de colportaj, astfel încât să se facă mai mult decât se face acum.

Cei cu experiență împreună cu cei fără experiență. Cei care au câștigat experiență în această lucrare au o datorie deosebită de îndeplinit prin a-i învăța pe alții. Învățați, învățați, învățați pe tineri și tinere să vândă cărțile pe care Domnul, prin Duhul Său, i-a inspirat pe slujitorii Săi să le scrie. Dumnezeu dorește să fim credincioși

[58] în a învăța pe cei care acceptă adevărul, pentru ca ei să poată avea credință și să lucreze cu înțelepciune pe calea Domnului. Fie ca persoanele lipsite de experiență să fie puse în legătură cu lucrătorii cu experiență, pentru ca ei să poată învăța cum să lucreze. Să-L caute pe Dumnezeu în modul cel mai serios. Aceștia pot face o lucrare bună în colportaj, dacă vor asculta cuvintele: „Fii cu luare aminte asupra ta însuși și a învățăturii“. (1 Timotei 4,16). Cei care demonstrează că sunt pe deplin convertiți și care se avântă în lucrarea de colportaj vor vedea că aceasta constituie cea mai bună pregătire pentru alte domenii ale lucrării misionare.

Dacă cei care cunosc adevărul l-ar pune în practică, atunci ar fi întocmite metode pentru a veni în întâmpinarea oamenilor acolo unde se află ei. Dumnezeu a lucrat în mod providențial atunci când, la începutul bisericii creștine, i-a împrăștiat pe creștini în afara Ierusalimului, trimițându-i în multe părți ale lumii. Ucenicii lui Hristos nu au stat în Ierusalim sau în cetățile din apropiere, ci s-au dus dincolo de granițele țării lor, în cetățile care se aflau la intersecția unor drumuri importante, căutând pe cei pierduți ca să-i poată aduce la Dumnezeu. Astăzi, Dumnezeu dorește să-Și vadă lucrarea dusă departe, în multe locuri. Noi nu trebuie să ne limităm eforturile doar la câteva localități. — *Testimonies*, vol. 6, p. 329, 330 (1900)

Doi câte doi. Colportorii trebuie trimiși doi câte doi. Lucrătorii fără experiență trebuie să meargă cu cei care au mai multă experiență, care le pot da ajutor. Ei pot discuta împreună și studia cuvântul vieții împreună, rugându-se împreună și unul pentru altul. În acest fel, atât creștinul mai tânăr, cât și cel mai în vârstă vor primi binecuvântarea lui Dumnezeu. — *Manual for Canvassers*, p. 17 (1902)

[59] **În serviciul lui Dumnezeu.** Colportorii trebuie să fie convingși de faptul că lucrarea de colportaj este lucrarea pe care Domnul dorește ca ei s-o facă. Ei trebuie să fie conștienți că sunt în serviciul lui Dumnezeu.

Este nevoie de efort stăruitor; trebuie făcută instruire; înaintea lucrătorilor, trebuie menținut simțământul importanței lucrării. Toți trebuie să nutrească spiritul de lepădare de sine și de sacrificiu de sine, care a fost exemplificat în viața Mântuitorului nostru.

Cap. 6 din Isaia. Colportorii să citească Isaia capitolul 6 și să pună la inimă lecția de aici:

„Atunci am zis: «Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!» Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleștele de pe altar. Mi-a atins gura cu el și a zis: «Iată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!» Am auzit glasul Domnului întrebând: «Pe cine să trimit și cine va merge pentru Noi?» Eu am răspuns: «Iată-mă, trimite-mă!» (Isaia 6, 5-8).

Acest pasaj trebuie să se repete mereu, mereu. Domnul dorește ca mulți să ia parte în această mare lucrare, oameni care să fie consacrați, oameni ale căror inimi sunt umile, care sunt dornici a se angaja în orice domeniu care are nevoie de serviciul lor. — *Manual for Canvassers*, p. 18, 19 (1902)

Dezvoltare continuă. Cel care Îl urmează pe Isus trebuie să-și îmbunătățească în mod continuu manierele, obiceiurile, spiritul și lucrul. Acest lucru se realizează ațintindu-și privirea nu numai la realizările exterioare, de suprafață, ci la Isus. În minte, spirit și caracter are loc o transformare. Creștinul este educat în școala lui Hristos să aibă parte de darurile Duhului Său cu toată blândețea și smerenia. El va fi potrivit pentru societatea îngerilor cerești. — *Gospel Workers*, p. 283 (1915)

Dumnezeu dorește să folosim orice ocazie pentru a ne asigura pregătirea pentru lucrarea Sa. El așteaptă să ne punem toate puterile la lucru pentru îndeplinirea acesteia, iar inima noastră să fie conștientă de responsabilitatea sacră și înfricoșătoare a acesteia. — *The Ministry of Healing*, p. 498 (1905)

[60]

[61]

Capitolul 9 — Exemplar în obiceiuri, comportament și îmbrăcăminte

O lucrare înaltă și înălțătoare. Lucrarea de colportaj constituie metoda lui Dumnezeu de a aborda pe mulți oameni, la care altfel nu s-ar putea ajunge cu adevărul. Lucrarea aceasta este o lucrare bună, obiectivul ei este înalt și înălțător; de aceea, se impune o demnitate corespunzătoare în comportament. Colportorul va întâlni oameni cu diferite concepții. Va avea de-a face cu oameni ignoranți și decăzuți, care nu prețuiesc nimic în afară de ceea ce ar putea aduce bani. Aceștia vor fi abuzivi, dar el nu trebuie să-i ia în seamă. El nu se va pierde cu firea niciodată; trebuie să aibă o viziune optimistă, încrezătoare, în orice împrejurare. Va avea de-a face cu oameni lipsiți, deznădăjduiți, întristați și cu sufletul rănit. Va avea multe ocazii să le adreseze unor astfel de oameni cuvinte amabile, care să le aducă nădejde, curaj și credință. El poate fi un izvor pentru a înviora pe alții, dacă dorește acest lucru; însă, pentru a face astfel, el însuși trebuie să bea din fântâna adevărului viu. — *Testimonies*, vol. 5, p. 405 (1885)

Primejdia de a face o lucrare nepăsătoare. Bine ar fi ca fiecare să simtă o responsabilitate personală în această lucrare. Bine ar fi ca să-și dea silința să vadă în ce fel ar putea atrage cel mai bine atenția, căci felul său de a prezenta adevărul poate decide destinul unui suflet. Dacă el face o impresie favorabilă, influența lui va fi pentru acel suflet o mireasmă de viață spre viață; iar o persoană luminată cu privire la adevăr poate lumina pe mulți alții. De aceea, este primejdios a face o lucrare neglijentă atunci când avem de-a face cu oamenii. — *Testimonies*, vol. 5, p. 405 (1885)

Nevoia de energie și entuziasm. Printre oamenii care susțin că au adevărul prezent, nu există un spirit misionar corespunzător credinței noastre. Culoarea aurului autentic lipsește din caracter. Viața creștină este mai mult decât consideră aceștia a fi. Ea nu constă doar în amabilitate, răbdare, blândețe și bunătate. Aceste daruri sunt esențiale; însă este nevoie de curaj, forță, energie și, de asemenea,

de perseverență. Mulți dintre cei care se angajează în lucrarea de colportaj sunt slabi, fără vlagă, neputincioși și se descurajează ușor. Le lipsește avântul. Le lipsesc acele trăsături pozitive de caracter care dau imbold oamenilor să facă ceva — spiritul și energia care aprind entuziasmul. Colportorul este angajat într-o lucrare onorabilă și nu ar trebui să reacționeze ca și când i-ar fi rușine cu ea. Dacă dorește ca eforturile lui să fie încununuate de succes, trebuie să fie curajos și optimist.

Cultivați virtuțile active. Atât virtuțile active, cât și cele pasive trebuie cultivate. Creștinul, care este întotdeauna gata să dea un răspuns bun, care să potolească mânia, trebuie să aibă curajul unui erou, ca să se împotrivescă răului. Cu dragoste, care suferă totul, el trebuie să aibă tăria de caracter care să facă din influența lui o putere spre bine. Crediința trebuie să-și facă lucrarea în caracterul lui. Principiile lui trebuie să fie hotărâte; trebuie să aibă un spirit nobil, care să fie deasupra oricărei suspiciuni de slăbiciune. Colportorul nu trebuie să fie îngâmfat. Când are de-a face cu oamenii, nu trebuie să atragă atenția asupra lui însuși, vorbind despre sine cu lăudăroșie; căci, în acest fel, ar stârni dezgust oamenilor luminați și sensibili. Nu trebuie să fie egoist în obiceiuri și nici arogant și dominant în maniere.

[63]

Să aibă tact. Foarte mulți gândesc că nu pot găsi timp să citească vreuna din zecile de mii de cărți care se publică și ajung pe piață. Și, în multe cazuri, când colportorul face cunoscut cu ce se ocupă, ușa inimii se închide hotărât; iată de ce el are mare nevoie să-și facă lucrarea cu tact și într-un spirit umil și cu rugăciune. El trebuie să cunoască bine Cuvântul lui Dumnezeu, să aibă la îndemână cuvinte pentru a prezenta adevărul cel prețios și să arate marea valoare a materialului curat de citit pe care îl are. — *Testimonies*, vol. 5, p. 404, 405 (1885)

Cinste și integritate. Lucrătorul care are lucrarea lui Dumnezeu pe inimă nu va insista să primească cel mai mare salariu. El nu va spune, așa cum au făcut unii tineri, că, dacă nu i se poate asigura o înfățișare stilată, elegantă, și dacă nu poate sta la cele mai bune hoteluri, nu poate să se angajeze în lucrare. Ceea ce are nevoie colportorul nu este o garderobă ireproșabilă sau modul de adresare al filfizonului ori al unui clown, ci onestitatea și integritatea de caracter, reflectate în înfățișare. Bunătatea și amabilitatea își pun amprenta pe

față, iar ochiul exersat nu poate fi înșelat și nici nu poate fi captivat prin fastul manierelor.

[64] Pentru foarte mulți care s-au înrolat în lucrarea de colportaj, doar recompensele înseamnă succes. Nu au nici un merit ca lucrători. Ei nu au nici o experiență în ce privește religia practică; ei fac aceleași greșeli, au aceleași gusturi și sunt la fel de îngăduitori cu propria persoană ca înainte de a pretinde că sunt creștini. Despre aceștia, se poate spune că Dumnezeu nu încapă în gândurile lor; El nu are loc în inimile lor. Există în caracterul și comportamentul lor o micime, vremelnicie și degradare care dau mărturie împotriva lor că merg pe calea aleasă de propria lor inimă și pe cea pe care o văd ochii lor. Ei nu vor practica tăgăduirea de sine, ci sunt hotărâți să se bucure de viață. Comoara cerească nu îi atrage; toate gusturile lor sunt legate de cele pământești, nu de cele de sus. Prietenii și rudele nu pot înnobila pe astfel de persoane, căci mintea lor nu poate disprețui răul și alege binele. — *Testimonies*, vol. 5, p. 402 (1885)

Castitate, blândețe, cumpătare. Colportorii trebuie să se cultivate, să-și șlefuiască manierele, nu manierele afectate și artificiale ale lumii, ci acele maniere plăcute, care sunt urmarea naturală a bunătații inimii și dorinței de a imita exemplul lui Hristos. Ei trebuie să se poarte cu grijă — să fie harnici și discreți — și ar trebui să-L onoreze pe Dumnezeu, devenind tot ce se poate mai bine. Isus a făcut un sacrificiu infinit pentru a-i pune în relația corespunzătoare cu Dumnezeu și cu semenii lor, iar ajutorul divin, îmbinat cu efortul omenesc, îi va face în stare să atingă un standard înalt de desăvârșire. Colportorul trebuie să fie cast ca și Iosif, blând ca Moise și cumpătat ca Daniel; atunci o putere îl va însoți oriunde va merge. — *Testimonies*, vol. 5, p. 396 (1885)

[65] **Plăcut în îmbrăcăminte și maniere.** Acum noi avem multe ocazii de a răspândi adevărul; însă oamenii noștri nu folosesc privilegiile pe care le au. În toate comunitățile, ei nu văd și nu simt nevoia de a-și folosi capacitățile pentru a salva suflete. Ei nu sunt conștienți de datoria pe care o au de a obține abonați pentru publicațiile noastre, inclusiv revista noastră de sănătate, și de a face cunoscute cărțile și broșurile noastre. Trebuie puși la lucru oamenii care sunt doritori să fie învățați care este cea mai bună cale de a-i aborda pe oameni și familiile lor. Îmbrăcăminte lor trebuie să fie îngrijită, dar nu spilcuită, iar manierele lor să nu stârnească dezgustul oamenilor.

Există o mare lipsă de amabilitate autentică în mijlocul nostru, ca popor. Aceasta trebuie cultivată de către toți cei care se înrolează în lucrarea misionară. — *Testimonies*, vol. 4, p. 391, 392 (1880)

Neglijența în îmbrăcăminte aduce ocară asupra adevărului pe care susținem că îl credem. Trebuie să ai în vedere că ești un reprezentant al Domnului Isus Hristos. Fie ca întreaga viață să fie în armonie cu adevărul Bibliei... Acesta nu este un lucru de mică însemnătate, deoarece afectează influența pe care o ai asupra altora pentru acum și pentru veșnicie. Nu te poți aștepta la cel mai mare succes în câștigarea de suflete, dacă felul tău de a fi, înfățișarea ta nu sunt de așa natură, încât să câștige respectul. Adevărul este înălțat chiar și prin impresia pe care o face caracterul ordonat în îmbrăcăminte. — *Letter* 336, 1908

Persoanele cu maniere necivilizate nu sunt potrivite pentru această lucrare. Bărbații și femeile care posedă tact, comportament plăcut, intuiție ascuțită și discernământ și care simt valoarea sufletelor sunt cei care pot avea succes. — *Manual for Canvassers*, p. 15 (1902)

Curtoazia și amabilitatea creștină. Colportorul trebuie să facă tot ce-i stă în putere pentru ca lumina adevărului să strălucească în fapte bune. Făcându-și datoria, el trebuie să răspândească în jurul lui mireasma curtoaziei creștine, folosind orice ocazie de slujire plină de amabilitate. Trebuie să se instruiască pentru a vorbi clar și cu efect. El trebuie să învețe zi de zi în școala Marelui Învățător. Domnul Hristos va ajuta cu siguranță pe cei care își găsesc refugiul în El, fiind dependenți de El pentru putere. — *Review and Herald*, 16 iunie 1903

Atenție la comportament. Toți pastorii noștri și toți cei ce susțin a crede adevărul trebuie să ia o poziție hotărâtă cu privire la standardul scăzut pe care unii tind să-l adopte în cuvinte și comportament. Aceștia, în multe cazuri, nu corespund nicidecum cu adevărurile sfinte, sacre, pe care noi le susținem. Mulți dintre cei care nu sunt convertiți se simt competenți spre a fi colportori. Ei nu au fost niciodată transformați de harul lui Hristos. Ei nu sunt curați. Ei trăiesc zi de zi o viață nepăsătoare, păcătoasă. Faptele lor îi fac pe îngeri să își acopere fețele. Noi trebuie să atingem un standard înalt, altfel vom fi o ocară pentru cauza lui Dumnezeu și o piatră de poticnire pentru păcătoși. — *Letter* 26d, 1887

Exemplu în reforma sănătății. Când aveți de-a face cu necredincioși, nu îngăduiți să fiți abătuți de la principiile drepte. Dacă vă așezați la masa lor, mâncați cumpătat și numai acele alimente care nu tulbură mintea. Feriți-vă de necumpătare. Nu vă puteți permite să vă slăbiți puterile mintale și fizice, ca să nu ajungeți incapabili de a discerne lucrurile spirituale. Păstrați-vă mintea într-o asemenea stare, încât Dumnezeu să o poată impresiona cu adevărurile prețioase ale Cuvântului Său.

[67]

În acest fel, veți avea influență asupra oamenilor. Mulți încearcă să îndrepte viețile altora, atacând ceea ce ei socotesc a fi obiceiuri rele. Ei merg la cei despre care gândesc că sunt greșiți și le scot în evidență defectele, însă nu se străduiesc să îndrume cu tact și seriozitate mintea spre adevăratele principii. Un asemenea procedeu aduce rareori rezultatele dorite. Încercând să corectăm pe alții, adesea le stârnim împotrivirea și în acest fel facem mai mult rău decât bine. Nu urmăriți pe alții ca să le scoateți în evidență greșelile sau defectele. Învățați-i prin exemplu. Faceți ca lepădarea voastră de sine și biruința asupra poftelor să fie o ilustrare a supunerii față de principiile drepte. Fie ca viața voastră să fie o mărturie a influenței sfințitoare și înnobilitoare a adevărului. — *Testimonies*, vol. 6, p. 336, 337 (1900)

Darurile Duhului. Dumnezeu, în marea Sa iubire, caută să dezvolte în noi darurile prețioase ale Duhului Său. El îngăduie să întâmpinăm obstacole, persecuție și greutăți, nu ca un blestem, ci ca pe cea mai mare binecuvântare a vieții noastre. Fiecare ispită căreia i s-a rezistat, fiecare încercare suportată cu curaj ne oferă o nouă experiență și ne face să înaintăm în lucrarea de clădire a caracterului. Sufletul care, prin putere divină, se împotrivesc ispitei descoperă înaintea lumii și a universului ceresc eficiența harului lui Hristos. — *Thoughts From the Mount of Blessings*, p. 170, 171 (1896)

«Atmosferă» personală. Fiecare suflet este înconjurat de o atmosferă proprie — o atmosferă care poate fi încărcată cu puterea dătătoare de viață a credinței, curajului și nădejzii și cu mireasma cea dulce a iubirii. Ori poate fi împietrită și înghețată de negura nemulțumirii și egoismului, sau otrăvitoare prin întinarea de moarte a păcatului nutrit. Prin atmosfera care ne înconjoară, fiecare persoană cu care venim în contact este în mod conștient sau inconștient afectată. — *Christ's Object Lessons*, p. 339 (1900)

[68]

Caracterul este putere. Mărturia tăcută a unei vieți autentice, altruiste și evlavioase are o influență aproape irezistibilă. Descoperind în viețile noastre caracterul lui Hristos, noi colaborăm cu El în marea lucrare de salvare de suflete. Noi putem coopera cu El numai dând pe față în viața noastră caracterul Lui. Și cu cât este mai mare sfera noastră de influență, cu atât mai mult bine putem face. — *Christ,,s Object Lessons*, p. 340 (1900)

Credincioși ca acul busolei față de pol. Fie ca Domnul să ajute pe fiecare să-și folosească pe deplin talanții încredințați lui. Cei care lucrează pentru această cauză nu studiază Biblia așa cum ar trebui. Dacă ar face-o, învățăturile practice ale acesteia ar avea o influență asupra vieților lor. Oricare ar fi lucrarea voastră, frați și surori, faceți-o ca pentru Domnul și faceți-o cel mai bine cu putință. Nu treceți cu vederea ocaziile de aur din prezent, în timp ce îngăduiți ca viața voastră să se dovedească un eșec din cauză că leneviți, visând la tihnă și succes, într-o lucrare pentru care Dumnezeu nu a spus niciodată că sunteți potriviți. Faceți lucrarea care este cel mai aproape de voi. Faceți-o, chiar dacă ar trebui să treceți prin primejdii și greutăți în câmpul misionar; dar, vă rog, nu vă plângeți de greutăți și sacrificiile pe care le faceți. Priviți la valdenzi. Vedeți ce planuri au făcut ei pentru ca lumina Evangheliei să poată străluci în mințile întunecate. Noi nu trebuie să lucrăm așteptându-ne răsplata în această viață, ci având ochii ațintiți spre premiul de la sfârșitul alergării. Este nevoie de bărbați și femei care să fie credincioși la datorie precum acul busolei față de pol, bărbați și femei care să lucreze fără să fie nevoie a li se netezi calea și a li se îndepărta orice obstacol din drum.

Când trăiți credința. Am descris ce ar trebui să fie colportorii; și fie ca Domnul să le deschidă mintea cu privire la acest subiect, în toate dimensiunile lui, și fie ca ei să-și dea seama că datoria lor este de a reprezenta caracterul lui Hristos prin răbdarea lor, curajul lor și integritatea lor neclintită. Să fie conștienți că ei Îl pot tăgădui printr-un caracter neglijent, neatent și nehotărât. Dragi tineri, dacă duceți cu voi aceste principii în câmpul de colportaj, veți fi respectați; și mulți vor fi aceia care vor crede adevărul pe care îl susțineți, pentru că voi trăiți în practică ceea ce credeți, pentru că viața voastră de zi cu zi este ca o lumină strălucitoare pusă într-o candelă, care luminează pentru toți cei ce sunt în casă; chiar și vrăjmașii voștri, oricât s-ar răzvrăti împotriva învățăturilor voastre, vă vor respecta; iar când veți

realiza acest lucru, cuvintele voastre simple vor avea putere și vor lucra cu convingere asupra inimilor. — *Testimonies*, vol. 5, p. 406,

[70] 407 (1885)

Capitolul 10 — Plăcut în vorbire

Darul vorbirii. Dintre toate darurile pe care Dumnezeu le-a acordat oamenilor, nici unul nu este mai prețios ca darul vorbirii. Dacă este sfințită prin Duhul Sfânt, aceasta este o putere spre bine. Cu limba, noi încercăm să convingem; cu ea ne rugăm și adresăm laude lui Dumnezeu; și cu aceasta transmitem gânduri frumoase despre dragostea Mântuitorului. Prin folosirea potrivită a darului vorbirii, colportorul poate semăna sămânța cea prețioasă a adevărului în multe inimi. — *Testimonies*, vol. 6, p. 337 (1900)

Trebuie acordată mai multă atenție cultivării vocii. S-ar putea să avem cunoștințe, dar, dacă nu știm să folosim vocea în mod corect, lucrarea noastră va fi un eșec. Dacă nu ne putem înveșmânta ideile într-un limbaj corespunzător, la ce ne este de folos educația? Cunoștințele ne vor fi de puțin folos, dacă nu cultivăm talantul vorbirii; însă rezultă o putere minunată atunci când îmbinăm îndemânarea de a vorbi înțelept cu vorbirea într-un mod care să impună atenția. — *Testimonies*, vol. 6, p. 380 (1900)

Tineri și tinere, a pus Dumnezeu în inima voastră dorința de a-I sluji? Atunci cultivați-vă vocea prin toate mijloacele posibile, ca să puteți explica altora adevărurile cele prețioase. — *Testimonies*, vol. 6, p. 383 (1900)

Vorbiți clar și distinct. Când vorbiți, fiecare cuvânt să fie întreg și bine pronunțat, fiecare propoziție să fie clară și lămurită, până la cel din urmă cuvânt. Mulți, atunci când se apropie de sfârșitul unei propoziții, coboară tonul vocii, vorbind atât de încâlcit, încât puterea gândului este distrusă. Cuvintele demne de a fi rostite trebuie rostite cu voce clară, distinctă, cu accent și expresivitate. Dar niciodată nu căutați cuvinte care să dea impresia că sunteți om învățat. Cu cât este mai proeminentă simplitatea voastră, cu atât mai bine vor fi înțelese cuvintele. - *Testimonies*, vol. 6, p. 383 (1900)

O calificare indispensabilă. Colportorul care poate vorbi clar și distinct despre calitățile cărții pe care o prezintă va vedea că acest lucru va fi un ajutor de mare preț pentru a-i asigura o cerere pentru

[71]

acea carte. S-ar putea să i se ofere ocazia să citească un capitol; prin muzicalitatea vocii sale și accentul pe care îl pune pe cuvinte, el poate face ca scena prezentată să pară tot atât de vie pentru mintea ascultătorului ca și când ar fi văzută în realitate.

Capacitatea de a vorbi clar și distinct, cu intonație, fără monotonie, este un lucru prețios în orice domeniu al lucrării. Această calificare este indispensabilă acelor care doresc să devină pastori, evangheliști, lucrători biblici sau colportori. Cei care plănuiesc să se înroleze în aceste domenii de activitate trebuie învățați să-și folosească vocea în așa fel, încât, atunci când le vorbesc oamenilor despre adevăr, să poată face o impresie în mod hotărât spre bine. Adevărul nu trebuie mutilat printr-o transmitere deficitară a lui. —

[72] *Manual for Canvassers*, p. 23, 24 (1902)

Rostiți-l cu simplitate. Bărbați și femei rătăcesc în negură. Ei doresc să cunoască adevărul. Prezentați-le adevărul, dar nu într-un limbaj pompos, ci cu simplitatea unui copil al lui Dumnezeu. — *Manual for Canvassers*, p. 39, 40 (1902)

Cuvinte bine alese. Nu fiți nepăsători față de cuvintele pe care le roștiți, pentru că vă aflați printre necredincioși; căci ei privesc la voi ca modele. Studiați instrucțiunile date lui Nadab și Abihu, fiii lui Aaron. Ei «au adus astfel foc străin înaintea Domnului, lucru pe care El nu li-l poruncise». Ei au luat foc străin și l-au pus în cădelnițele lor. «Atunci a ieșit un foc dinaintea Domnului, i-a mistuit și au murit înaintea Domnului. Moise a zis lui Aaron: „Aceasta este ce a spus Domnul când a zis: «Voi fi sfințit de cei ce se apropie de Mine și voi fi proslăvit în fața întregului popor.»“ (Leviticul 10,1-3). Colportorii trebuie să nu uite că ei lucrează împreună cu Domnul pentru a salva suflete și ei nu trebuie să aducă nimic din ceea ce este comun sau ieftin în serviciul Lui cel sacru. Fie ca mintea să fie alimentată cu gânduri curate, sfinte, iar cuvintele să fie bine alese. Nu împiedicați succesul în lucrarea voastră prin rostirea unor cuvinte ușurate, nepăsătoare. — *Manual for Canvassers*, p. 24 (1902)

Cuvinte care să câștige; atitudine blândă, curtenitoare. Cei care lucrează pentru Hristos trebuie să fie cinstiți și demni de încredere, tari ca stânca față de principii, dar, în același timp, blânzi și amabili. Curtoazia constituie unul dintre darurile Duhului. A lucra cu mintea oamenilor constituie cea mai măreață lucrare încredințată vreodată omului; iar acela care dorește să aibă acces la inimă trebuie

să dea atenție sfatului: «Fiți blânzi și milostivi». Dragostea va izbuti ceea ce argumentul nu poate. Însă o singură clipă de nervozitate, un singur răspuns aspru, lipsa amabilității și curtoaziei creștine în lucruri mici pot avea ca urmare pierderea atât a prieteniei, cât și a influenței.

[73]

Lucrătorul creștin trebuie să se străduiască să fie ca Domnul Hristos când a venit pe acest pământ. El este exemplul nostru, nu doar în curăția Lui fără pată, ci și în răbdarea, blândețea și atitudinea Lui atrăgătoare. Viața Lui este o ilustrare a adevăratei curtoazii. El avea totdeauna o privire blândă și un cuvânt de mângâiere pentru cei în nevoie și cei apăsați. Prezența Lui aducea o atmosferă mai curată în cămin. Viața Lui era ca dospeala ce lucra cu elementele societății. Curat și neîntinat, El umbla printre cei necugetați, aspri și necurtenitori; printre vameșii nedrepti, samaritenii păcătoși, soldații păgâni, țărani necizelați și mulțimea de tot felul...

Religia lui Hristos înmoaie orice este aspru și dur în temperament și netezește tot ce este colțuros și aspru în maniere. Face cuvintele să fie blânde, iar comportamentul, plăcut. Să învățăm de la Hristos cum să îmbinăm curăția și integritatea cu seninătatea în caracter. Un creștin blând și amabil constituie cel mai puternic argument care poate fi adus în favoarea creștinismului.

Cuvintele amabile sunt ca roua sau ploaia binefăcătoare pentru suflet. Scriptura spune despre Domnul Hristos că harul era turnat pe buzele Sale, pentru ca «El să poată rosti la vremea potrivită un cuvânt pentru acela care era apăsat». Domnul ne îndeamnă și pe noi: «Vorbirea voastră să fie cu har», «ca să poată aduce har celor ce ascultă».

[74]

Unii din cei cu care veniți în contact s-ar putea să fie duri și necurtenitori, dar nu fiți și voi la fel pentru că ei sunt astfel. Acela care dorește să-și păstreze respectul de sine trebuie să fie atent să nu rănească în mod inutil respectul de sine al altora. Această regulă trebuie păstrată cu grijă și față de cei greoi la minte și care greșesc. — *Gospel Workers*, p. 121, 122 (1915)

Glasul Mântuitorului. Glasul Mântuitorului era ca o muzică pentru urechile acelor care erau obișnuiți cu predicile monotone și lipsite de viață ale cărturarilor și fariseilor. El vorbea rar și impresionant, accentuând acele cuvinte care dorea să fie mai mult luate în seamă de ascultătorii Săi... Puterea vorbirii este de mare valoare și

vocea ar trebui să fie cultivată pentru binecuvântarea aceloră cu care venim în contact. — *Counsels to Parents, Teachers and Students*, p. 240 (1913)

Cuvintele Lui atrăgeau inimi. Noi ar trebui să vorbim despre Hristos aceloră care nu Îl cunosc. Ar trebui să facem așa cum a făcut Hristos. Oriunde Se afla, în sinagogă, la marginea drumului, într-o corabie puțin depărtată de țărm, la ospățul fariseului sau la masa vameșului, El vorbea oamenilor despre lucrurile referitoare la o viață mai înaltă. Lucrurile din natură, evenimentele din viața de zi cu zi erau legate între ele de El prin cuvintele adevărului. Inimile ascultătorilor Săi erau atrase către El; căci El i-a vindecat pe bolnavi, i-a mângâiat pe cei întristați, le-a luat copiii în brațe și i-a binecuvântat. Când deschidea buzele ca să vorbească, erau fascinați de El și fiecare cuvânt era pentru suflet ca o mireasmă de viață spre viață.

[75]

Așa ar trebui să fim și noi. Oriunde ne-am afla, ar trebui să căutăm ocazii de a vorbi altora despre Mântuitorul. Dacă urmăm exemplul lui Hristos în a face bine, inimile se vor deschide față de noi așa cum s-au deschis față de El. Nu bruscând, ci cu tact izvorât din iubirea divină, le putem vorbi despre Acela care este «Căpetenie peste zece mii», Acela care este «preaiubit». (Cântarea Cântărilor 5, 10.16). Aceasta este cea mai înaltă lucrare în care putem întrebuița talantul vorbirii. Acesta ne-a fost dat ca să-L putem prezenta pe Hristos ca Mântuitor care iartă păcatele. — *Christ's Object Lessons*, p. 338, 339 (1900)

[76]

Capitolul 11 — Harnic în slujire

Energie și voință. Succesul depinde nu atât de mult de talent, cât de energie și voință. Nu posedarea de talente nemaipomenite ne face în stare să slujim în mod util; ci îndeplinirea cu conștiinciozitate a datoriilor zilnice, spiritul mulțumit, interesul sincer, natural, pentru binele altora. Desăvârșirea poate fi găsită acolo unde terenul este cel mai umil. Datoriile obișnuite, îndeplinite cu credincioșie, sunt plăcute în ochii Domnului. - *Prophets and Kings*, p. 219 (1916)

Nu este loc pentru indolență. Să nu gândească nimeni că poate să-și încruciceze mâinile și să nu facă nimic. Este imposibil, fără îndoială, ca cineva să fie mântuit, dacă dovedește indolență și inactivitate. Gândiți-vă la ceea ce a realizat Domnul Hristos în lucrarea Sa de pe pământ. Cât de serioase, cât de neobosite au fost eforturile Lui! El nu a îngăduit să existe ceva care să-L împiedice să-și facă lucrarea încredințată. Mergem noi pe urmele pașilor Lui? El a renunțat la tot pentru a aduce la îndeplinire planul de îndurare al lui Dumnezeu pentru neamul decăzut. Pentru a aduce la îndeplinire planul cerului, El a devenit ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. El nu a avut de-a face cu păcatul, nu a cunoscut nimic din ceea ce este păcat; însă El a venit în această lume și a luat asupra sufletului Său fără păcat vinovăția omului păcătos, pentru ca păcătoșii să poată sta îndreptățiți înaintea lui Dumnezeu. El S-a luptat cu ispita și a biruit în favoarea noastră. Fiul lui Dumnezeu, curat și neîntinat, a luat asupra Lui pedeapsa pentru păcat și a primit lovitura morții, care a adus eliberarea neamului omenesc. — *Review and Herald*, 20 ianuarie 1903

Lucru din toată inima. Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să fie „în sânge, fără preget; plini de râvnă cu duhul; slujind Domnului“.

Nepăsarea și ineficiența nu înseamnă evlavie. Când suntem conștienți de faptul că lucrăm pentru Dumnezeu, vom avea un simțământ mai puternic decât am avut vreodată despre caracterul sacru al slujirii spirituale. Conștientizarea acestui lucru va însemna punerea vieții, înțelepciunii și energiei stăruitoare în slujba îndeplinirii oricărei

[77]

îndatoriri. Religia curată, neîntinată, este foarte practică. În salvarea sufletelor, nu va fi eficient nimic altceva decât lucrul serios, din toată inima. Noi trebuie să facem acte de devoțiune, din datoriile de zi cu zi, crescând continuu în ce privește eficiența, deoarece privim lucrarea noastră în lumina veșniciei. — *Letter* 43, 1902

Ordine și promptitudine. Dumnezeu nu are ce face cu oameni leneși în lucrarea Sa; El are nevoie de lucrători serioși, amabili, devotați, sânguincioși... Persoanele care nu s-au deprins cu hărnicia și economia de timp ar fi trebuit să-și stabilească anumite reguli pentru ei înșiși, pentru a putea fi ordonați și prompti. — *Testimonies*, vol. 4, p. 411 (1880)

[78] **Treziți-vă devreme, lucrați cu hărnicie.** Lucrarea colportorului este o lucrare înălțătoare și va avea succes, dacă el este cinstit, serios și răbdător, îndeplinind cu fermitate lucrarea pe care a întreprins-o. El trebuie să pună suflet în lucrul său. Trebuie să se scoale devreme și să lucreze cu hărnicie, folosind în mod corespunzător capacitățile pe care i le-a dat Dumnezeu. Trebuie înfruntate dificultăți. Dacă acestea nu conținesc, trebuie să fie biruite. Lucrătorul poate să-și formeze în mod continuu un caracter simetric. Caracterele mari se formează prin fapte și eforturi mici. — *Manual for Canvassers*, p. 18 (1902)

Credincioși la datorie. Cei care s-au înrolat în câmpul de colportaj sunt în pericolul de a nu simți nevoia de a fi minuțioși în lucrul lor. Ei sunt în primejdia de a se mulțumi cu realizări superficiale, de a fi nepăsători în maniere și leneși în ce privește implicarea intelectuală. În colportaj, lucrarea trebuie îndeplinită cu credincioșie, căci este importantă și sacră. — *Review and Herald*, 20 mai 1890

Corect și perseverent. Nu uitați că, în orice poziție ați sluji, dați pe față o anumită motivație și vă formați caracterul. Oricare ar fi lucrarea pe care o faceți, faceți-o corect și cu perseverență; învingeți tendința de a căuta să faceți ceea ce este mai ușor. — *The Ministry of Healing*, p. 499 (1905)

Când lucrăm cu stăruință pentru mântuirea semenilor noștri, Dumnezeu va face rodnică fiecare străduință. — *Testimonies*, vol. 9, p. 86 (1909)

Când își începe lucrarea, colportorul nu trebuie să îngăduie să fie abătut, ci ar trebui ca, în mod inteligent, să se țină de ceea ce a început cu toată stăruința. Și totuși, atunci când face lucrarea de

colportaj, el nu trebuie să fie nepăsător față de ocaziile de a ajuta sufletele care caută lumină și care au nevoie de mângâierea pe care o dau Scripturile. Dacă umblă cu Dumnezeu, dacă se roagă pentru înțelepciune cerească, pentru ca să poată face bine și numai bine în lucrul său, colportorul va fi ager ca să discearnă ocaziile sale și nevoile sufletelor cu care vine în contact. El

[79]

va folosi cât poate de bine ocaziile de a atrage suflete la Hristos. El va fi gata să spună, în spiritul lui Hristos, un cuvânt celui care este obosit. — *Testimonies*, vol. 6, p. 339 (1900)

Raportați experiențele încurajatoare. Fie ca cei care au experiențe în lucrul pentru Domnul să facă o relatare a acestora pentru revistele noastre, pentru ca și alții să fie încurajați. Colportorul să povestească despre bucuria și binecuvântarea pe care le-a primit în lucrarea lui ca evanghelist. Rapoartele acestea ar trebui să găsească un loc în revistele noastre, deoarece influența lor este foarte vastă. În biserică, ele vor fi ca un parfum plăcut, o mireasmă de viață spre viață. În felul acesta, se vede că Dumnezeu lucrează cu aceia care conlucrează cu El. — *Testimonies*, vol. 6, p. 336 (1900)

[80]

Capitolul 12 — Om al rugăciunii

Rugați-vă pentru o experiență mai profundă. Colportorilor noștri și tuturor celor pe care Dumnezeu i-a înzestrat cu talanți pentru a conlucra cu El, eu le spun: Rugați-vă, rugați-vă pentru o experiență mai profundă. Porniți cu o inimă supusă și împlânzită prin studierea prețioaselor adevăruri pe care Dumnezeu ni le-a dat pentru timpul acesta. Sorbiți din plin din apele mântuirii, pentru ca ele să fie în inima voastră un izvor de apă vie, revărsându-se pentru a înviora sufletele gata să piară. Dumnezeu vă va da atunci înțelepciune, pentru a vă face în stare să împărțiți drept. El vă va face mijloace pentru transmiterea binecuvântărilor Sale. El vă va ajuta să dați pe față însușirile Lui, dând altora înțelepciunea și priceperea pe care El vi le-a dat.

Îl rog pe Domnul ca să puteți pricepe subiectul acesta în lungimea, lărgimea și adâncimea lui și să puteți înțelege răspunderea pe care o aveți de a reprezenta caracterul lui Hristos, prin răbdare, curaj și integritate. „Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.“ (Filipeni 4,7). — *Testimonies*, vol. 6, p. 320 (1900)

[81] **Rugați-vă în umilință și cu stăruință.** Rugăciunea umilă și stăruitoare va contribui mai mult la răspândirea cărților noastre decât toate podoabele costisitoare din lume. Dacă lucrătorii își vor îndrepta atenția către ceea ce este adevărat, viu și real, dacă se vor ruga pentru Duhul Sfânt și se vor încrede în El, puterea Lui va fi revărsată asupra lor în puternice torente cerești, ce vor face impresii drepte și de durată asupra inimii omenești. De aceea, rugați-vă și lucrați, lucrați și rugați-vă și Domnul va lucra împreună cu voi. — *Testimonies*, vol. 6, p. 319 (1900)

Satana este pe urmele voastre. El este un adversar iscusit, iar spiritul răutăcios pe care îl întâmpinați în lucrul vostru este inspirat de el. Cei pe care îi stăpânește el fac să răsune cuvintele lui. Dacă vâlul le-ar putea fi dat la o parte de pe ochi, cei care au fost astfel păcăliți l-ar vedea pe Satana folosindu-și toate dibăciile pentru a-i

smulge de la adevăr. Pentru a scăpa sufletele de înșelăciunile lui, mult mai mult se poate realiza prin rugăciune umilă, ca a lui Hristos, decât prin multe cuvinte, dar fără rugăciune.

Rugați-vă continuu. Lucrătorii trebuie să-și mențină continuu sufletul înălțat în rugăciune către Dumnezeu. Ei nu sunt niciodată singuri. Dacă au credință în Dumnezeu, dacă își dau seama că lor le este încredințată lucrarea de a da oamenilor lumină asupra subiectelor Bibliei, atunci ei se vor bucura continuu de compania lui Hristos. — *Manual for Canvassers*, p. 40 (1902)

Putere în rugăciunea stăruitoare. Iacov a biruit pentru că a fost stăruiitor și hotărât. Experiența lui dă mărturie despre puterea rugăciunii stăruitoare. Acum este momentul când trebuie să învățăm această lecție a rugăciunii biruitoare, a credinței neclintite. Cele mai mari biruințe ale bisericii sau ale creștinului nu sunt acelea care se obțin prin talent și educație, prin bogăție sau favoarea oamenilor. Ci sunt acele biruințe care sunt câștigate în camera de audiență cu Dumnezeu, când credința stăruitoare până la agonie se prinde strâns de brațul cel puternic.

[82]

Aceia care nu sunt dispuși să părăsească orice păcat și să caute cu stăruință binecuvântarea lui Dumnezeu nu o vor primi. Dar toți aceia care se vor prinde de binecuvântările lui Dumnezeu așa cum a făcut Iacov și care sunt dispuși să fie tot așa de sinceri și stăruiitori cum a fost el vor birui așa cum a biruit el. — *Patriarchs and Prophets*, p. 203 (1890)

Orice greutate — o chemare la rugăciune. Calea sincerității și integrității nu este o cale lipsită de obstacole, ci în fiecare dificultate noi trebuie să vedem o chemare la rugăciune. — *The Desire of Ages*, p. 667 (1898)

Rugăciunea și studiul Bibliei sunt esențiale. Satana știe foarte bine că toți aceia pe care îi poate determina să neglijeze rugăciunea și cercetarea Scripturilor vor fi biruiți prin atacurile sale. De aceea, el inventează orice plan cu puțință pentru a pune stăpânire asupra minții. — *The Great Controversy*, p. 519 (1888)

Cei care vor îmbrăca întreaga armură a lui Dumnezeu și își vor pune ceva timp deoparte în fiecare zi pentru meditație, rugăciune și studiul Scripturilor vor fi conectați cu cerul și vor avea o influență mântuitoare, transformatoare asupra celor din preajma lor. — *Testimonies*, vol. 5, p. 112 (1882)

Rugați-vă împreună cu oamenii. Sunt mulți care, datorită prejudecăților, nu vor cunoaște niciodată adevărul, dacă acesta nu este adus în casele lor. Colportorul ar putea găsi sufletele acestea și le-ar putea ajuta. Aceasta este o ramură a lucrării din casă în casă, pe care el o poate face cu mai mult succes decât alții. El poate face cunoștință cu oamenii și poate înțelege adevăratele lor nevoi, se poate ruga cu ei și-i poate îndrepta către Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii. În

[83]

felul acesta, se va deschide calea pentru ca solia specială pentru timpul acesta să găsească intrare la inima lor. — *Testimonies*, vol. 6, p. 314 (1900)

Prin rugăciune și cântare. Lucrarea colportorului evanghelist, a cărui inimă este umplută cu Duhul Sfânt, este plină de minunate posibilități de a face bine. Prezentarea adevărului cu iubire și simplitate, din casă în casă, este în armonie cu instrucțiunile pe care le-a dat Hristos ucenicilor Săi, când i-a trimis în primul tur misionar. Prin cântări de laudă, prin rugăciuni umile, sincere, se va putea ajunge la multe persoane. Lucrătorul divin va fi prezent pentru a convinge inima. „Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele“ este făgăduința Lui. Având asigurarea prezenței neconținute a unui asemenea ajutor, noi putem lucra cu credință, nădejde și curaj. — *Testimonies*, vol. 9, p.

[84]

34 (1909)

Secțiunea 3 — Colportorul evanghelist în acțiune

Capitolul 13 — Aspecte legate de vânzare

Prezentarea cărților noastre. Reprezentanții altor publicații au sisteme bine puse la punct de prezentare pe piață a unor cărți care nu sunt de interes vital. „Fiii acestei lumi sunt mai înțelepți decât fiii luminii.“ Ocazii de aur se ivesc aproape în fiecare zi, când mesagerii fără grai ai adevărului pot fi prezentați în familii sau unor persoane; însă cei nepăsători, cei nechibzuiți nu folosesc aceste ocazii. Predicatorii activi sunt puțini. Există doar unul acolo unde ar trebui să fie o sută. Mulți fac o mare greșală, nefolosindu-și talanții în a căuta să salveze sufletele semenilor lor.

Sute de oameni ar trebui să fie angajați pentru a duce lumina pretutindeni în metropolele noastre, în satele noastre, în orașele noastre. Trebuie stârnit interesul oamenilor. Dumnezeu spune: Să fie trimisă lumina în toate părțile câmpului. Planul Lui este ca oamenii să fie canale de lumină, aceasta fiind dusă acelor care sunt în întuneric. - *Testimonies*, vol. 4, p. 389 (1880)

Trebuie organizate campanii de colportaj pentru vânzarea literaturii noastre, pentru ca lumea să poată fi luminată cu privire la ceea ce este la un pas în fața noastră. — *Review and Herald*, 2 iunie 1903

Punerea în circulație sporește cererea. Casele noastre de editură trebuie să prospere în mod vizibil. Membrii noștri le pot susține, dacă vor dovedi interes hotărât pentru a pune publicațiile noastre pe piață... Cu cât sunt puse mai mult în circulație cărțile noastre, cu atât mai mare va fi cererea pentru cărți care să explice adevărul Scripturilor adevărului. Mulți sunt dezgustați de inconsecvența, erorile și apostazia bisericilor și de bâlciurile, bazarurile, loteriile și numeroasele născociri prin care să se stoarcă bani pentru biserici. Sunt mulți care caută lumina în întuneric. Dacă revistele, broșurile și cărțile noastre, care prezintă adevărul în limbajul simplu al Bibliei, ar putea fi puse în circulație în măsură mare, mulți vor descoperi că acestea reprezintă exact ceea ce își doresc ei. Însă mulți dintre frații noștri acționează de parcă oamenii ar trebui să vină la ei sau să fie

trimiși la sediile noastre pentru a obține publicații, când mii dintre ei nici măcar nu știu că există.

Lăudați valoarea cărților. Dumnezeu îi cheamă pe cei din poporul Său să acționeze ca niște oameni activi, să nu fie nepăsători, trândavi și indiferenți. Noi trebuie să ducem publicațiile la oameni și să-i îndemnăm să le primească, arătându-le că vor primi mult mai mult decât valoarea în bani a acestora. Înălțați valoarea cărților pe care le oferiți. Nu puteți greși supraestimându-le. — *Testimonies*, vol. 4, p. 392 (1880)

Prețurile publicațiilor noastre. Anumite lucruri de o deosebită importanță nu au beneficiat de atenția cuvenită la sediile noastre pentru publicații. Bărbații din poziții de răspundere ar fi trebuit să întocmească planuri prin care cărțile noastre să fie puse în circulație, și nu să zacă pe rafturi, murind acolo. Oamenii noștri au rămas în urmă față de timpul în care ne aflăm și nu urmează providența deschisă a lui Dumnezeu.

[86]

Multe dintre publicațiile noastre au fost aruncate pe piață la un preț atât de scăzut, încât profiturile nu sunt suficiente pentru a întreține editurile și a avea un fond pentru folosință continuă. Și aceia din poporul nostru care nu au vreo sarcină deosebită în vreuna dintre ramurile lucrării... nu s-au informat cu privire la nevoile cauzei și capitalul necesar pentru susținerea acestei activități. Ei nu înțeleg tendința spre pierderi și cheltuielile de fiecare zi din aceste instituții. Ei își închipuie că totul se mișcă din loc fără multă grijă sau cheltuială și de aceea susțin necesitatea unor prețuri dintre cele mai joase pentru publicațiile noastre, îngustând astfel mult orizontul.

Și după ce prețurile au fost reduse la cifre ce duc aproape la ruină, ei nu manifestă decât un slab interes pentru a crește vânzările la cărțile pentru care ei au cerut astfel de prețuri scăzute. Obiectivul fiind atins, sarcina lor a luat sfârșit, când, de fapt, ei ar trebui să aibă interes serios și grijă reală pentru a grăbi vinderea publicațiilor, prin care să fie semănată sămânța adevărului și să fie aduși bani în casele de editură, care să fie investiți în alte publicații.

A existat foarte multă neglijare a datoriei din partea pastorilor, care nu au cointeresat bisericile din localitățile în care lucrează, cu privire la acest lucru. O dată ce prețurile cărților au fost reduse, este foarte dificil a le stabili din nou un preț, deoarece oamenii cu vederi înguste vor striga: Speculă! fără să se gândească la faptul că nimeni

[87] nu trage vreun folos și că instrumentele lui Dumnezeu nu trebuie paralizate din lipsă de capital. Cărțile care ar trebui puse în circulație în măsură mare zac în editurile noastre fără a fi folosite, pentru că nu există interes suficient manifestat pentru a le pune în circulație.

Presa de tipărit constituie o putere; însă, dacă produsele ei mor din lipsă de oameni care să întocmească planuri pentru a le pune mult în circulație, puterea ei se pierde. În timp ce a existat o viziune promptă în a discerne necesitatea investirii de bani în facilități pentru multiplicarea de cărți și broșuri, a fost neglijată întocmirea de planuri pentru a aduce înapoi banii investiți, cu scopul de a produce alte publicații. Puterea presei de tipărit, cu toate avantajele ei, este în mâinile lor; și ei o pot folosi în modul cel mai util sau pot fi pe jumătate adormiți și, prin inactivitate, să piardă beneficiile care s-ar fi putut realiza. Printr-un calcul judicios, se poate extinde transmiterea luminii prin vânzarea de cărți și broșuri. Ei le pot trimite în mii de familii care acum sunt în întunericul rătăcirii. — *Testimonies*, vol. 4, p. 388, 389 (1880)

[88] **Să nu ne bizuim pe daruri.** Cei care sunt cu adevărat umili și ale căror inimi au fost atinse de adevărurile desfășurate în Evanghelie vor avea o influență care va fi simțită. Ei vor face impresie asupra minții și inimii și vor fi respectați de cei mai mulți, chiar și dintre aceia care nu simpatizează cu credința lor. Ei vor avea succes cu Biblia și cu revistele noastre valoroase, căci Domnul este Cel ce deschide calea înaintea lor. Însă a-i stimula pe oameni cu daruri sau premii sub formă de publicații nu constituie un lucru eficient întotdeauna. Dacă ar porni la lucru bizuindu-se pe adevărurile Bibliei, cu dragostea lui Hristos și pentru suflete în inimile lor, lucrătorii noștri ar avea mai multe realizări în obținerea de comenzi continue decât dacă ar fi dependenți de premii sau prețuri scăzute. Accentul pus pe aceste stimulente pentru a lua revista respectivă dă impresia că ea nu are o valoare reală. Rezultatele ar fi mult mai bune, dacă s-ar pune accentul pe revistă, pe ceea ce conține ea, iar banii cheltuiți pentru daruri ar fi puși deoparte pentru a distribui câteva exemplare gratuit. Când se fac daruri, unii ar putea fi stimulați în acest fel să ia revista, pe care nu ar lua-o în alte condiții, însă alții o vor refuza, gândind că este vorba de speculă. Dacă lucrătorul colportor ar prezenta calitățile, valoarea în sine a revistei, în timp ce inima lui este înălțată spre

Dumnezeu pentru a avea succes, și s-ar bizui mai puțin pe daruri, s-ar realiza mult mai mult. — *Testimonies*, vol. 5, p. 401 (1885)

Colportorii ar trebui să-și facă rost de cărțile *Tragedia veacurilor*, *Patriarhi și profeți*, *Hristos*, *Lumina lumii*, *Daniel și Apocalipsa* și alte cărți asemănătoare, având în vedere valoarea conținutului acestora și fiind conștienți de lucrarea care trebuie făcută pentru a stârni interesul oamenilor pentru adevăr. Un ajutor cu totul deosebit, care este mai presus de a putea fi redat prin cuvinte, va fi acordat acestor colportori. Colportorii care sunt născuți din nou prin lucrarea Duhului Sfânt vor fi însoțiți de îngeri, care vor merge înaintea lor în locuințele oamenilor, pregătind calea pentru ei. — *Manuscript* 131, 1899

Faceți să se deschidă ușile, prin amabilitate și curtoazie. Una dintre cele mai simple și totuși cele mai eficiente metode de lucru este cea a colportorului evanghelist. Printr-o purtare amabilă și binevoitoare, un astfel de lucrător poate deschide ușa multor case. Când discută cu persoane străine, el trebuie să se arate chibzuit și util. Niciodată nu trebuie să fie o povară, cerând să fie așteptat de cei ocupați cu treburile casei. Dacă există vreo persoană bolnavă în familia respectivă, să facă tot ce poate pentru a da ajutor. Uneori, va întâlni oameni care spun că sunt prea ocupați pentru a asculta o prezentare sau un pasaj biblic. Adesea, le poate câștiga atenția, ajutându-i în lucrul lor. — *Manuscript* 26, 1905

Câștigați încredere, fiind utili. Când vă aflați în casele oamenilor, ajutați-i la treburile gospodărești... Ajutați pe tatăl obosit la treburile lui. Preocupați-vă de copii. Dovediți împreună-simțire. Lucrați în umilință și Domnul va lucra împreună cu voi. - *Review and Herald*, 11 noiembrie 1902

În fiecare loc în care ajungeți, veți găsi oameni bolnavi și suferinzi. Alinați-i, dacă este cu putință, chiar dacă va trebui să zăboviți ceva timp... Folosirea mijloacelor simple de tratament va constitui o pildă vie. Dacă aveți acordul lui, rugați-vă pentru cel bolnav. Dumnezeu îl poate însănătoși, iar aceasta va fi o mărturie în favoarea adevărului. Vorbiți familiilor despre ceea ce trebuie să facă pentru a-și păstra sănătatea. Luați cu voi broșuri privitoare la reforma sănătății și lăsați-le oamenilor. În acest fel, puteți semăna sămânța adevărului. - *Manuscript* 181, 1901

[89]

Tratamente simple. Colportorii trebuie să fie în stare să dea sfaturi cu privire la tratamentul celor bolnavi. Ei trebuie să învețe metode simple de tratament pentru sănătate. În acest fel, ei pot lucra ca misionari medicali, slujind atât sufletelor, cât și trupurilor celor în suferință. Această lucrare trebuie să meargă înainte acum, în toate părțile lumii. În felul acesta, mulți vor fi binecuvântați prin rugăciunile și sfaturile date de slujitorii lui Dumnezeu. — *Testimonies*, vol. 6, p. 324

Arătați importanța viețuirii sănătoase. Colportorii nu ar trebui să uite niciodată că trebuie să depună cele mai serioase eforturi pentru a face lucrare misionară medicală. Publicațiile referitoare la reforma sănătății sunt acum foarte necesare oamenilor. Necumpătarea luptă pentru supremație. Îngăduințele de tot felul sporesc. Colportorul poate face mult în lucrarea sa, arătând celor pe care îi vizitează importanța viețuirii sănătoase. În loc să stea la hotel, el ar trebui, dacă este posibil, să găzduiască în case particulare. Când se așează la masă împreună cu familia, să aplice sfaturile cuprinse în cărțile de sănătate pe care le vinde. Dacă are ocazie, să vorbească despre valoarea reformei sănătății. Dacă este amabil în cuvinte și fapte, impresia pe care o va lăsa va fi spre bine. — *Manuscript* 113, 1901

Atrageți atenția la literatura referitoare la sănătate. Spuneți oamenilor că aveți de vânzare cărți care dau multe sfaturi valoroase cu privire la boală și suferință și cum pot fi acestea evitate și faceți-i conștienți că studierea acestor sfaturi îi poate scuti de multă suferință și de multe cheltuieli bănești, necesare plătirii taxei pentru medic. Spuneți-le că în aceste cărți găsesc sfaturi pe care nu le obțin de la medic, în timpul scurt al consultației. — *Manuscript* 113, 1901

„Având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii“, veți fi pregătiți să mergeți din casă în casă, ducând adevărul la oameni. Uneori, veți descoperi că este foarte obositor să faci o lucrare de acest fel; însă, dacă porniți prin credință, Domnul va merge înaintea voastră și lumina Lui vă va lumina calea. Când intrați în casele semenilor voștri, ca să vindeți sau să oferiți literatura noastră, și le prezentați adevărul cu umilință, veți fi însoțiți de lumina cerului. Învățați să cântați cântări simple. Acestea vă vor ajuta în lucrul din casă în casă și inimile vor fi atinse de Duhul Sfânt... Noi ne putem bucura de compania îngerilor cerești. S-ar putea să nu le vedem

chipurile, însă, prin credință, putem ști că sunt alături de noi. — *Review and Herald*, 11 noiembrie 1902

Adevăratul scop. Mulți dintre colportorii noștri s-au depărtat de la principiile drepte. Din dorința de a câștiga foloase lumești, mintea lor a fost abătută de la adevăratul scop și spirit al lucrării. Să nu gândească nimeni că înfățișarea exterioară poate face impresia cea bună asupra oamenilor. Aceasta nu va asigura cele mai bune rezultate sau continuitatea lor. Lucrarea noastră este de a călăuzi mintea oamenilor spre adevărurile solemne pentru acest timp. Doar atunci când inimile noastre sunt pătrunse de spiritul adevărilor conținute în cărțile pe care le vindem și când, în umilință, atragem atenția oamenilor la aceste adevăruri, succesul real va însoți eforturile noastre; căci numai Duhul Sfânt, care convinge de păcat, neprihănire și judecată, va fi prezent pentru a mișca inimile oamenilor. — *Testimonies*, vol. 6, p. 318, 319 (1900)

[92]

Capitolul 14 — Colportorul evanghelist și finanțele

Plată promptă pentru cărți. Lucrarea stă pe loc deoarece aceia care pretind că sunt urmași ai lui Hristos nu ascultă de principiile Evangheliei. Felul neglijent în care unii colportori, atât bătrâni, cât și tineri, și-au îndeplinit lucrul arată că ei au de învățat lucruri importante. Mi-a fost arătat că multe lucruri au fost făcute la voia întâmplării. Unii s-au deprins cu obiceiuri deficitare și deficiența aceasta a afectat lucrarea lui Dumnezeu. Societățile misionare pentru publicații și Bibliei au ajuns să aibă datorii mari datorită eșecului colportorilor de a-și plăti datoriile. Colportorilor li s-a părut că sunt rău tratați, dacă li s-a cerut să plătească pe loc cărțile primite de la edituri. Însă plata pe loc este singura cale de a susține producția.

Cinste absolută. Lucrurile trebuie aranjate în așa fel, încât colportorii să aibă suficient pentru a trăi, fără să fie nevoiți să ceară, neavând acoperire bănească. Această ușă a ispitei trebuie închisă și zăvorâtă. Oricât de cinstit ar fi un colportor, în lucrarea lui se vor ivi împrejurări care vor fi o grea ispită pentru el.

[93] Lenevia și nepăsarea nu sunt fructe care cresc în pomul creștin. Nici un suflet nu poate să practice minciuna sau necinstea în mânăuirea bunurilor lui Dumnezeu și să fie totuși fără vină înaintea lui Dumnezeu. Toți cei care fac acest lucru Îl tăgăduiesc prin fapte pe Hristos. În timp ce susțin că păzesc și învață Legea lui Dumnezeu, ei dau greș în a păstra principiile ei.

Să nu se cheltuiască cu nepăsare. Bunurile Domnului trebuie mânuite cu credincioșie. Domnul le-a încredințat oamenilor viață, sănătate și puterea de a chibzui. El le-a dat putere fizică și mintală, care trebuie pusă la lucru; oare nu ar trebui folosite cu credincioșie și sânguință aceste daruri, spre slava Numelui Său? Au avut în vedere frații noștri că trebuie să dea socoteală pentru toți talanții încredințați lor? Au pus ei în negoț cum se cuvine bunurile Domnului lor sau au cheltuit cu nepăsare ceea ce este al Lui, fiind notați în ceruri ca robi necredincioși? Mulți cheltuiesc banii care Îi aparțin Domnului în așa-zisele bucurii zgomotoase; ei nu dobândesc experiență în ce

privește lepădarea de sine, ci irosesc banii pe lucruri deșarte și nu poartă crucea pe urmele lui Isus. Mulți care au fost privilegiați cu ocazii prețioase, date de Dumnezeu, și-au irosit viața, iar acum se află în lipsuri și suferințe.

Dumnezeu cere să se facă îmbunătățiri hotărâte în diferitele ramuri ale lucrării. Afacerile legate de lucrarea lui Dumnezeu trebuie să fie caracterizate prin cea mai mare cinste și exactitate. Nu s-au depus eforturi ferme, hotărâte, pentru a realiza reforme de însemnătate vitală. — *Testimonies*, vol. 6, p. 337, 338 (1900)

Să nu se facă datorii. Toți trebuie să practice economia. Nici un lucrător nu ar trebui să-și administreze astfel afacerile, încât să-și facă datorii. Practica de a lua bani din vistierie înainte de a-i câștiga constituie o cursă. În acest fel, resursele sunt limitate, astfel [94] că lucrătorii nu pot fi susținuți în lucrarea misionară. Când cineva, prin voia lui proprie, își face datorii, intră singur în una din plasele lui Satana pentru a prinde suflete. — *Manual for Canvassers*, p. 65 (1902)

Colportori care așteaptă să fie ajutați. Când dau de greutate, unii colportori așteaptă să se scoată bani din vistierie pentru a fi ajutați să iasă din situația respectivă, dar aceasta doar pentru a da iarăși de greutate și a solicita din nou ajutor. Cei care sunt ispravnici ai banilor din vistierie trebuie să fie foarte atenți, pentru ca rezerva să nu fie epuizată prin aceste procedee. Când oamenii nu pot aduce în vistierie, prin colportaj, fiecare dolar care i se cuvine acesteia de drept, atunci ei ar trebui să se oprească. Nu ar trebui să se angajeze în lucrarea de colportaj, decât dacă pot aduce bani în vistierie, nu să scoată din ea. — *Manual for Canvassers*, p. 65 (1902)

Corect, cinstit și credincios. Lucrarea de colportaj nu trebuie efectuată într-un mod delăsător, neglijent. Cei angajați în lucrarea care necesită mâniarea de bani ar trebui să țină socoteală strictă pentru fiecare cent primit și dat. Educația dobândită astfel în ce privește exactitatea îi va pregăti pentru sarcini și mai mari.

Dacă un colporteur continuă să comande cărți și nu trimite rapoarte cu privire la lucrarea sa, fără să spună nimic despre distribuirea acestora și despre primirea și cheltuirea banilor pe care îi mânuiește, cei care au sarcina lucrării trebuie să se străduiască să lămurească situația existentă într-un mod amabil, prietenos. A furniza cărți în mod gratuit unui agent de vânzări până când acesta intră [95]

în datorii până peste cap înseamnă a proceda incorect atât față de colportor, cât și față de aceia care l-au angajat. Un asemenea mod de a lucra, neglijent și nepăsător, duce la descurajare.

Un lucrător care vede că nu poate avea succes în lucrarea de colportaj trebuie să se ducă la persoanele responsabile și să le spună că el nu poate continua în acest domeniu al lucrării.

Fiecare colportor trebuie să fie corect, cinstit și credincios. Câte suflete ar putea fi scăpate de ispite, cât de multe neazuri ar putea fi evitate, dacă lucrătorii noștri ar fi instruiți să fie tari ca oțelul față de principii! — *Manuscript 20, 1904*

Urmările obiceiurilor nepăsătoare legate de bani. Unii colportori și-au făcut treburile atât de neglijent și nepăsător, încât au vlăguit continuu fondurile necesare pentru ducerea mai departe a lucrării. Ei au vândut cărți și au dat impresia că lucrează pentru cauză; însă, în loc să aducă banii, atât de necesari pentru înaintarea lucrării, ei au scos mulți dolari din vistierie. Ei și-au însușit banii care au ajuns în mâinile lor, care nu le aparțin, pentru a-și acoperi propriile cheltuieli, cheltuielile familiilor lor sau pentru a favoriza legăturile lor de familie.

Prin faptul că își însușesc ceea ce aparține cauzei lui Dumnezeu, colportorii își creează singuri greutatea, își despart sufletele de Dumnezeu și generează un simțământ de nesiguranță, o lipsă de încredere în cei care lucrează împreună cu ei în câmp. În același timp, ei procedează nedrept față de semenii lor, lucrători ca și ei. Bărbații care fac tot ce le stă în putință ajung să fie priviți cu suspiciune și, în

[96] acest fel, sunt făcuți să sufere din cauza felului de a proceda al unor persoane nedemne de încredere.

Urmarea este că lucrarea lui Dumnezeu ajunge în dificultate; este adusă în impas și o mare povară este aruncată asupra acelor care sunt rânduiți să poarte responsabilități atât de grele. Dacă acestui mod neglijent de a face afaceri i se permite să continue, nu doar că va ajunge să sece vistieria de bani, dar va și întrerupe donațiile care vin de la oameni. Le va distruge încrederea în cei din conducerea lucrării care se ocupă de administrarea fondurilor și îi va determina pe mulți să nu mai aducă daruri pentru lucrare.

Felul de a lucra al acestor lucrători neglijenți a adus asupra bărbaților din poziții de conducere o povară care îi îndurerează foarte mult. Ei sunt preocupați să știe cum ar putea feri cauza lui

Dumnezeu de orice fel de jaf și în același timp să salveze sufletele acelor care au astfel de idei pervertite cu privire la ceea ce constituie adevărata onestitate.

Obiceiul de a împrumuta bani pentru a rezolva o problemă urgentă, fără a lua în calcul faptul de a nu face datorii, oricât de comun ar fi, este demoralizator. Domnul dorește ca toți cei care cred adevărul să se pocăiască de aceste obiceiuri înșelătoare pentru propria lor persoană. Ei trebuie să aleagă mai degrabă să sufere decât să facă vreo faptă necinstită... Dacă cei care au adevărul în față nu își schimbă caracterul corespunzător cu influența sfințitoare a adevărului, vor fi o mireasmă de moarte spre moarte. Ei vor reprezenta greșit adevărul, vor aduce ocară asupra lui și vor dezonora pe Hristos, care este adevărul.

Întrebarea care se pune este: Prin ce mijloace poate fi dusă lucrarea mai departe, iar colportorii să fie opriți de a îngreua cauza, împovărând editurile printr-un mod neglijent de a lucra? Aceasta are multiple implicații. — *Manuscript* 168, 1898

[97]

Metode îndoielnice. Unii s-au adus pe ei înșiși și familiile lor în cele mai nenorocite împrejurări datorită administrării deficitare a lucrării de colportaj. Au ajuns să aibă datorii, împrumutând bani de la oameni de alte credințe decât noi.

Unii, în timp ce aveau pretenția că susțin adevărul, au amestecat lucrarea de răspândire a publicațiilor noastre cu diferite fapte urâte, vânzări și cumpărări. A rezultat o combinație nenorocită. Lucrând pentru a obține foloase personale, aceștia sunt ademeniți de ideea de a cumpăra lucruri cu un preț mai mic și a le vinde apoi cu un preț mai mare decât valoarea lor. De aceea, lumea îi privește ca pungași, oameni care vor să câștige profit pentru ei înșiși, fără să ia în seamă pe alții. Ei nu respectă poruncile lui Dumnezeu; căci nu iubesc pe aproapele lor ca pe ei înșiși. — *Manual for Canvassers*, p. 62 (1902)

Câștig financiar, nu exces. Dacă ei, colportorii noștri, sunt stăpâniți de dorința după câștig, dacă ei pun în circulație cărțile care le aduc cei mai mulți bani, neglijând în acest fel pe cele de care oamenii au nevoie, întreb eu, în ce fel lucrarea lor este lucrare misionară? Unde este spiritul misionar, spiritul de sacrificiu de sine? Lucrarea colportorului înțelept, temător de Dumnezeu, a fost înfățișată ca fiind egală în importanță cu cea a pastorului Evangheliei. Atunci, ar trebui colportorul să simtă că are mai multă libertate decât pastorul și să

[98] acționeze din motive egoiste? Să fie el necredincios principiilor lucrării misionare și să vândă doar acele cărți care sunt cele mai ieftine și cel mai ușor de mânuit, neglijând să așeze înaintea oamenilor cărțile care să aducă cea mai multă lumină, pentru că, făcând astfel, el poate câștiga mai mulți bani pentru sine însuși? Cum se dă pe față spiritul misionar în acest caz? Oare n-a încetat lucrarea de colportaj să fie ceea ce ar trebui să fie? Cum se face că nu se ridică nici o voce pentru a îndrepta această stare de lucruri? - *Manual for Canvassers*, p. 47, 48 (1902)

Însă mulți sunt atrași în lucrarea de colportaj pentru a vinde cărți și tablouri care nu reprezintă credința noastră, care nu dau lumină aceluia care cumpără. Ei sunt determinați să facă aceasta, deoarece perspectivele financiare sunt mai satisfăcătoare decât cele care li s-ar oferi dacă ar fi angajați. Astfel de persoane nu sunt potrivite pentru lucrarea de slujire a Evangheliei. Acești oameni nu dobândesc experiența necesară, care să-i facă potriviți pentru lucrare. Ei nu învață să poarte povara pentru suflete și să îmbunătățească zi de zi cunoștințele în vederea câștigării oamenilor la adevăr. Ei pierd atât timp, cât și ocazii.

Acești oameni întorc, de regulă, spatele călăuzirii Duhului lui Dumnezeu și primesc amprenta lumii asupra caracterului, uitând cât de mult datorează Domnului, care Și-a dat viața pentru ei. Își folosesc puterile pentru interese egoiste și refuză să lucreze în via Domnului. — *Manual for Canvassers*, p. 43 (1902)

[99] **Să nu se ofere stimulente speciale.** Mulți lucrători din câmpul de colportaj nu fac sacrificii. Ei au mai puțin spirit misionar decât lucrătorii din orice altă denominațiune. Când li se pregătește întru totul calea, când pot comanda cele mai mari salarii, atunci ei doresc să intre în câmp.

Colportorilor le sunt oferite multe stimulente pentru a lucra cu cărți populare; li se oferă salarii mari; și mulți refuză să lucreze pentru salarii mai mici și să pună în circulație cărți legate de adevărul prezent. De aceea, stimulentele au fost mărite, pentru a fi asemănătoare cu cele oferite de alte edituri, și, în consecință, prețul pentru a ajunge la publicațiile noastre este mare pentru oameni; mulți dintre colportori obțin ușor banii și îi cheltuiesc cu ușurință. — *Testimonies*, vol. 5, p. 403,404 (1885)

Economie și lepădare de sine. Sunt sume considerabile care se pot cheltui pe plăți la hoteluri, care nu sunt deloc necesare. Cauza lui Dumnezeu era atât de scumpă pionierilor acestei solii, încât ei rareori luau masa la un hotel, chiar dacă prețul nu era decât de 25 de cenți pentru fiecare. Însă, în general, tinerii și tinerele nu sunt învățați să facă economie și irosesc pretutindeni. În unele familii se irosește atât de mult, încât ar fi de-ajuns pentru a se întreține o altă familie, dacă s-ar face economie. Dacă, în timp ce călătoresc, tinerii noștri ar ține o socoteală exactă a banilor pe care îi cheltuiesc, punct cu punct, ochii le-ar fi deschiși și ar vedea pe unde se produc pierderile. În timp ce s-ar putea să nu fie nevoiți să se lipsească de o masă caldă, așa cum s-a întâmplat cu lucrătorii din perioada de început în viața lor de peregrini, ei ar putea să învețe să-și satisfacă nevoile reale cu o cheltuială mai mică decât cea pe care o socotesc necesară acum. Sunt persoane care practică lepădarea de sine pentru a putea oferi bani pentru cauza lui Dumnezeu; fie ca și lucrătorii acestei cauze să practice lepădarea de sine, limitându-și cheltuielile cât de mult cu putință. Ar fi bine pentru toți lucrătorii noștri să studieze istoria misionarilor valdenzi și să le imite exemplul de sacrificiu și lepădare de sine. — *Testimonies*, vol. 5, p. 400 (1885)

Capitolul 15 — Colaborare cu alți lucrători ai Evangheliei

Îmbinați lucrarea cu publicații cu cea de predicare. Tiparul constituie un mijloc puternic rânduit de Dumnezeu, care să se adauge eforturilor depuse de predicatorul zelos pentru a duce adevărul înaintea tuturor națiunilor, neamurilor, limbilor și popoarelor. — *Life Sketches*, p. 217 (1915)

Misiunea „mesagerilor tăcuți“. Am fost instruită că, până și acolo unde oamenii aud solia de la predicator, colportorul trebuie să-și aducă la îndeplinire lucrarea în colaborare cu predicatorul; căci, cu toate că predicatorul s-ar putea să-și prezinte solia cu credincioșie, oamenii s-ar putea să nu o rețină în întregime. Iată de ce pagina tipărită este esențială nu doar spre a-i trezi, pentru a-și da seama de importanța adevărului pentru timpul de față, ci și pentru a se înrădăcina și întemeia în adevăr, împotriva rătăcirilor înșelătoare. Revistele și cărțile sunt mijloace ale Domnului pentru a păstra continuu solia înaintea oamenilor. Prin faptul că luminează și întăresc sufletele în adevăr, publicațiile vor face o lucrare cu mult mai mare decât cea care poate fi îndeplinită doar prin lucrarea de propovăduire a cuvântului. Mesagerii tăcuți, care ajung în casele oamenilor prin lucrarea colportorului, vor întări lucrarea de propovăduire a Evangheliei din toate punctele de vedere; căci Duhul Sfânt va lucra asupra minții, atunci când ei citesc cărțile, tot așa cum El lucrează asupra minții acelor care ascultă cuvântul predicat. Aceeași lucrare a îngerilor însoțește atât cărțile care conțin adevărul, cât și lucrarea predicatorului. - *Testimonies*, vol. 6, p. 315, 316 (1900)

[101]

Să colaboreze cu pastorul Evangheliei. Lucrarea de cooperare cu pastorul Evangheliei de a duce adevărul prezent la toate națiunile, limbile și popoarele este într-adevăr o lucrare dintre cele mai importante. Aceasta trebuie să fie pe măsura adevărului măreț, pe care mărturisim că îl iubim. Prin lucrarea de colportaj, inimile multor oameni, care sunt acum cuprinse de nedreptate și întuneric, ar putea fi luminate. În acest fel, poate fi pregătit un popor care să stea în

marea zi a lui Dumnezeu, care este chiar în fața noastră. — *Review and Herald*, 20 mai 1890

Parte din lucrarea medicală și cea de propovăduire. Predicarea cuvântului constituie un mijloc prin care Domnul a rânduit ca solia Sa de avertizare să fie dată lumii. În Scripturi, învățătorul credincios este reprezentat ca un păstor al turmei lui Dumnezeu. El trebuie să fie respectat, iar lucrarea lui să fie prețuită. Lucrarea misionară medicală autentică este legată de lucrarea de propovăduire, iar lucrarea de colportaj trebuie să fie parte componentă atât a lucrării misionare medicale, cât și a lucrării de propovăduire a Cuvântului. Acelora care sunt angajați în această lucrare, eu le spun: când îi vizitați pe oameni, spuneți-le că sunteți slujitori ai Evangheliei și că Îl iubiți pe Domnul. — *Testimonies*, vol. 6, p. 323 (1900)

[102]

Colportorul și lucrarea Bibliei. Am primit scrisori în care mi se pun întrebări cu privire la datoriile colportorului. Unii au spus că, în vizitele făcute oamenilor, au avut ocazii favorabile de a prezenta adevărul pentru acest timp și au fost aproape forțați să țină studii biblice. Ei nu au putut neglija aceste ocazii. Pe de altă parte, sosesc scrisori care spun că unii colportori își neglijează lucrarea de a ține studii publice asupra unor subiecte de doctrină și că prejudecata stârnită de aceste studii a îngreuiat lucrarea colportorului de a-și distribui cărțile; și unii cer sfaturi cu privire la aceste lucruri.

Să nu se zăbovească asupra subiectelor de doctrină. Noi considerăm că ambele afirmații sunt adevărate, și anume colportorii găsesc ocazii favorabile pentru a-i conduce pe oameni la o mai bună înțelegere a Bibliei și că, datorită felului în care întâmpină aceste ocazii, sunt stârnite prejudecăți și se pun piedici lucrării. Când își începe lucrarea, colportorul nu trebuie să-și îngăduie să fie distras de la aceasta, ci, în mod inteligent, să ajungă la ținta dorită cu toată stăruința. Și totuși, în timp ce este credincios în lucrarea lui de colportaj, el nu trebuie să neglijeze ocaziile de a-i ajuta pe cei care caută lumina și care au nevoie de consolare din Scripturi. Dacă umblă cu Dumnezeu, dacă se roagă pentru înțelepciune cerească, pentru a face bine și numai bine în lucrarea sa, colportorul va sesiza de îndată nevoile acelora cu care vine în contact. El va folosi la maximum ocaziile pe care le are de a atrage sufletele la Hristos, nu zăbovind asupra subiectelor de doctrină, ci asupra iubirii lui Dumnezeu, asupra îndurării și bunătății Sale prin planul de mântuire. În spiritul lui

[103] Hristos, el va fi gata să rostească un cuvânt la vreme potrivită pentru acela care este împovărat.

Marea nevoie a sufletului este aceea de a-L cunoaște pe Dumnezeu și pe Isus Hristos, pe care L-a trimis El. Biblia este plină de lecții practice, pe care colportorul, fără îndoială, le poate prezenta. Dacă poate împărți, în acest fel, cunoștința religiei practice, el va da hrană oamenilor, care au nevoie de o astfel de hrană atât de prețioasă. — *Manual for Canvassers*, p. 35, 36 (1902)

Studiați Biblia. Noi avem o mare lucrare de făcut pentru Domnul, aceea de a deschide Cuvântul lui Dumnezeu înaintea celor care se află în întunericul rătăcirii. Prieteni tineri, lucrați ca și când ați avea o însărcinare sacră. Studiați Biblia, fiți cercetători ai ei, gata oricând să dați socoteală, oricui vă cere aceasta, de nădejdea pe care o aveți. Prin autentica voastră demnitate creștină, dați dovadă că sunteți conștienți că aveți un adevăr și este în interesul oamenilor să-l audă. Dacă acest adevăr este întretesut în suflet, se va manifesta în înfățișare și comportament, prin calm, stăpânire de sine nobilă și pace, pe care doar creștinul le poate avea. — *Testimonies*, vol. 5, p. 401 (1885)

[104] **Țineți studii biblice.** În timp ce colportorul face vizite oamenilor în casele lor, adesea are ocazia să le citească din Biblie și din alte cărți care învață adevărul. Când îi descoperă pe cei care caută adevărul, el poate ține studii biblice cu ei. Aceste studii biblice sunt exact ceea ce au nevoie oamenii. Dumnezeu îi va folosi în serviciul Său pe cei care arată în acest fel un interes profund pentru sufletele care pier. Prin ei, El va împărți lumină aceluia care sunt gata să primească învățătură. — *Testimonies*, vol. 6, p. 324 (1900)

Secțiunea 4 — În unire cu Divinul

Capitolul 16 — Conduc de Duhul lui Dumnezeu

Sub stăpânirea Duhului Sfânt. Lucrarea colportorului nu trebuie să lăncezească niciodată. Uneltele puse la lucru spre a face această lucrare trebuie să fie întotdeauna sub stăpânirea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. — *Letter* 82, 1899

Omul are nevoie de o putere din afara lui și mai presus de el însuși, pentru a-l reface după asemănarea cu Dumnezeu și a-l face în stare să facă lucrarea lui Dumnezeu; însă aceasta nu înseamnă că unealta omenească nu este importantă. Umanul se prinde de puterea divină, iar Hristos locuiește în inimă prin credință; și, prin cooperare cu divinul, puterea omului devine eficientă pentru a face binele.

Acela care i-a chemat pe pescarii din Galilea îi cheamă încă pe oameni în slujba Sa. Și El este tot atât de doritor de a-Și manifesta puterea prin noi așa cum a făcut-o prin primii Săi ucenici. — *The Desire of Ages*, p. 296, 297 (1898)

Rugați-vă pentru Duhul Sfânt. Noi trebuie să ne rugăm cu tot atâta stăruință pentru coborârea Duhului Sfânt ca și ucenicii în Ziua Cincizecimii. Dacă în acel timp ei au avut nevoie de acest lucru, cu atât mai mult avem noi nevoie astăzi. Întunericul moral acoperă pământul ca o mantie funebră. Tot felul de învățături mincinoase, erezii și înțelepciuni satanice conduc în direcție greșită mințile oamenilor. Fără Spiritul și puterea lui Dumnezeu, lucrăm în zadar pentru a prezenta adevărul. — *Testimonies*, vol. 5, p. 158 (1882)

Când, prin încercări, tinerii arată că simt cu adevărat povara pentru suflete și au dorința intensă de a-și salva semenii, ei vor vedea suflete convertite. Prin lucrarea lor, va fi culeasă o recoltă pentru Domnul. Fie ca ei să pornească la lucru ca adevărați misionari, pentru a pune în circulație cărțile care conțin adevărul prezent. În timp ce pornesc, să înalțe rugăciuni către Dumnezeu pentru tot mai multă lumină și pentru călăuzirea Duhului Său, ca să știe cum să vorbească la timpul potrivit. Când văd o ocazie de a face o faptă bună, să folosească ocazia ca și cum ar lucra pentru un salariu. Să nu

uite că, în acest fel, ei fac milostenii pentru Domnul. — *Manuscript* 75, 1900

Ajutorul Lui asigurat. Dumnezeu nu ne cere să facem în puterea noastră lucrarea care ne stă înaintea. El ne-a oferit ajutor divin pentru toate problemele urgente pentru care resursele noastre omenești sunt insuficiente. El dă Duhul Lui Cel Sfânt să ne ajute în orice strâmtorare, pentru a ne întări nădejdea și siguranța, pentru a ne lumina mintea și a ne curăți inimile. — *Testimonies*, vol. 8, p. 19 (1904)

Lucrătorul umil, eficient, care răspunde în supunere chemării lui Dumnezeu, poate fi sigur că va primi ajutor divin. Simțământul unei astfel de responsabilități mari și sfinte este prin sine însuși înălțător pentru caracter. El pune la lucru cele mai înalte capacități ale minții, iar exersarea lor continuă întărește și curățește mintea și inima. Influența asupra propriei vieți, cât și asupra vieții altora este incalculabilă. — *Testimonies*, vol. 6, p. 340 (1900)

[106]

Duhul Sfânt transformă viața. Când Duhul lui Dumnezeu ia în stăpânire inima, viața va fi transformată. Gândurile păcătoase sunt date la o parte, faptele rele sunt înlăturate; dragostea, umilința și pacea iau locul mâniei, invidiei și discordiei. Bucuria ia locul tristeții, iar fața reflectă lumina cerului. — *The Desire of Ages*, p. 173 (1898)

Secretul succesului. Iosua primise făgăduința că Dumnezeu va înfrânge cu siguranță pe acești dușmani ai lui Israel și totuși el depune eforturi serioase, ca și când succesul ar fi depins numai de oștirile lui Israel. El a făcut tot ce a putut face puterea omenească, apoi a strigat, prin credință, după ajutor divin. Secretul succesului constă în unirea puterii divine cu efortul omenească. Cei care obțin cele mai mari rezultate sunt cei care se bazează pe totul pe brațul Celui Atotputernic. — *Patriarchs and Prophets*, p. 509 (1890)

Prindeți-vă de puterea divină. Colportorii evangheliști să se consacre pentru a fi transformați de Duhul Sfânt. Prin rugăciune stăruitoare, să apuce puterea care vine de la Dumnezeu, încrezându-se în El cu credință vie. Influența Lui cea mare și eficientă va fi asupra oricărui lucrător credincios și adevărat.

Așa cum Dumnezeu binecuvântează pe pastor și pe evanghelist în eforturile lor stăruitoare de a așeza adevărul înaintea oamenilor,

în același fel El îl va binecuvânta și pe colportorul credincios. — *Testimonies*, vol. 6, p. 340 (1900)

[107] Fie ca tineri și bătrâni să se consacre lui Dumnezeu, să preia lucrarea, să meargă înainte, lucrând în umilință și sub stăpânirea Duhului Sfânt. - *Testimonies*, vol. 6, p. 331 (1900) Fiți conștienți în fiecare clipă că trebuie să beneficiați de prezența Duhului Sfânt; căci El face o lucrare pe care voi nu o puteți face. - *Testimonies to Ministers*, p. 310 (1923)

Deveniți instrumentele Lui. Cărțile noastre trebuie înmânate unor lucrători consacrați, pe care Duhul Sfânt îi poate folosi ca pe instrumentele Sale. Domnul Hristos este atotsuficient pentru noi, iar noi trebuie să prezentăm adevărul cu umilință și în simplitate, lăsându-l să ducă el însuși mireasma de viață spre viață. — *Testimonies*, vol. 6, p. 319 (1900)

Duhul Sfânt dă cuvintele. Nu se poate ca inimile oamenilor să nu fie mișcate de istoria mântuirii. Când învățați blândețea și smerenia lui Hristos, veți ști ce trebuie să spuneți oamenilor; căci Duhul Sfânt vă va spune ce cuvinte să roștiți. Cei care sunt conștienți de necesitatea de a-și păstra inima sub stăpânirea Duhului Sfânt vor putea să semene sămânța care să aducă roadă pentru viața veșnică. Aceasta este lucrarea colportorului evanghelist. — *Testimonies*, vol. 6, p. 325 (1900)

El mișcă inimile. Domnul Isus, stând la dreapta colportorului, mergând împreună cu el, este lucrătorul-șef. Dacă noi Îl recunoaștem pe Domnul Hristos ca pe Cel care este alături de noi pentru a pregăti calea, Duhul Sfânt alături de noi va mișca inimile exact acolo unde trebuie. — *Manual for Canvassers*, p. 40 (1902)

[108] **El dă succes.** Noi îi putem lumina pe oameni doar prin puterea lui Dumnezeu. Colportorii trebuie să își păstreze sufletele în legătură vie cu Dumnezeu. Ei trebuie să lucreze, rugându-se ca Dumnezeu să deschidă calea și să pregătească inimile pentru a primi solia pe care El le-o trimite. Nu iscusința agentului sau lucrătorului, ci Duhul lui Dumnezeu este Cel care mișcă inima și va da adevăratul succes. — *Manuscript 31*, 1890

Aproape, ca să ajute la vreme de nevoie. Pentru toți aceia care întind mâna pentru a simți mâna călăuzitoare a lui Dumnezeu, clipa celei mai mari descurajări este timpul când ajutorul divin este cel mai aproape. Ei vor privi înapoi cu mulțumire asupra celei mai

întunecate părți a căii lor... Din fiecare ispită și încercare, El îi va scoate cu o credință și mai puternică și o experiență mai bogată. — *The Desire of Ages*, p. 528 (1898)

„Toată puterea“ la dispoziție. Cei care se află în întunericul rătăcirii au fost răscumpărați prin sângele lui Hristos. Ei sunt roada suferințelor Lui și pentru aceștia trebuie să se lucreze. Colportorii noștri să fie conștienți că ei lucrează pentru înaintarea împărăției lui Hristos. El îi va învăța, în timp ce merg să facă lucrarea rânduită de El, să avertizeze lumea în legătură cu judecata care va veni în curând. Cu putere de convingere, prin puterea rugăciunii, prin puterea dragostei lui Dumnezeu, lucrarea evangelistului nu va fi, și nu poate fi, fără roadă. Gândiți-vă la interesul pe care Tatăl și Fiul îl au pentru această lucrare. După cum Tatăl Își iubește Fiul, la fel și Fiul îi iubește pe cei care sunt ai Săi — aceia care lucrează așa cum a lucrat El pentru a salva sufletele care pier. Nimeni nu trebuie să simtă că nu are putere; căci Domnul Hristos spune: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ“. El a promis că va da această putere lucrătorilor Săi. Puterea Lui trebuie să devină puterea lor. Ei trebuie să-și lege sufletele de Dumnezeu. Domnul Hristos dorește ca toți să se bucure de bogăția harului Său, care este neprețuit. Este fără margini, inepuizabil. Va fi al nostru prin legământ veșnic, dacă vom fi împreună-lucrători cu Dumnezeu. Va fi al nostru, dacă vom fi uniți cu El pentru a aduce mulți fii și multe fiice la Dumnezeu. — *Review and Herald*, 2 iunie 1903

[109]

Consacrați-vă pe deplin lucrării lui Dumnezeu. El este tăria voastră și El va fi la dreapta voastră, ajutându-vă să aduceți la îndeplinire planurile Lui pline de îndurare. — *Testimonies*, vol. 9, p. 41 (1909)

Dumnezeu va accepta slujirea din toată inima și va compensa El Însuși lipsurile. - *The Ministry of Healing*, p. 150 (1905)

Sunt posibile rezultate nemărginite. Oricui se consacră pe sine Domnului pentru slujire, fără să rețină nimic, îi este dată putere pentru a obține rezultate de nemăsurat. — *Testimonies*, vol. 7, p. 30 (1902)

[110]

Capitolul 17 — Însoțit de îngeri

Lucrarea îngerilor sfinți. Trebuie să înțelegem mai bine decât până acum misiunea îngerilor. Ar fi bine să ne amintim că fiecare copil adevărat al lui Dumnezeu are privilegiul cooperării cu ființele cerești. Oștiri invizibile de lumină și putere îi însoțesc pe cei blânzi și smeriți care cred și susțin făgăduințele lui Dumnezeu. Heruvimi, serafimi și îngeri care excelează în putere stau la dreapta lui Dumnezeu, „fiind toți duhuri slujitoare, trimise să slujească acelora care vor fi moștenitori ai mântuirii.“ — *The Acts of the Apostles*, p. 154 (1911)

Mii de îngeri. Lucrând pentru sufletele care pier, beneficiați de compania îngerilor. Mii de mii și de zece ori zece mii de îngeri așteaptă să coopereze cu membrii comunităților noastre pentru a transmite lumina pe care Dumnezeu a dat-o cu generozitate, pentru ca să poată fi pregătit un popor pentru venirea lui Hristos. — *Testimonies*, vol. 9, p. 129 (1909)

Ei sunt întotdeauna aproape. Cei care lucrează pentru binele altora lucrează în unire cu îngerii cerești. Ei se bucură de compania lor continuă și de slujirea lor neîncetată. Îngeri de lumină și putere sunt totdeauna aproape ca să apere, să mângâie, să vindece, să învețe, să inspire. Cea mai înaltă educație, cultura cu adevărat autentică și slujirea cea mai nobilă cu putință pentru ființele omenești din această lume sunt ale a lor. — *Testimonies*, vol. 6, p. 307, 308 (1900)

Trimși ca să ne ajute. Nimic nu este în aparență mai neajutorat, dar în realitate de neînving, decât sufletul care își simte nimicnicia și se bizuie cu totul pe meritele Mântuitorului. Dumnezeu va trimite mai degrabă pe toți îngerii din ceruri în ajutorul unuia ca acesta decât să îngăduie ca el să fie înfrânt. - *Testimonies*, vol. 7, p. 17 (1902)

Colportorii noștri au succes. Și de ce nu ar avea? Îngeri cerești lucrează împreună cu ei. Dacă își vor umili inimile, sute dintre aceia care cred adevărul vor face o lucrare bună în compania îngerilor cerești. Dumnezeu îi va folosi pe cei care își umilesc inimile înaintea Lui și se sfințesc în credință și umilință, urmând exemplul Marelui

Învățător, rostind cuvinte care vor lumina pe cei care nu au credința noastră. Noi trebuie să lucrăm cu răbdare și în mod dezinteresat, ca slujitori ai Domnului, deschizând Scripturile în fața altora. — *Letter* 102, 1910

Îngerii dau cuvinte. Colportorul are multă responsabilitate. El trebuie să meargă la lucru pregătit pentru a explica Scripturile. Dacă își pune încrederea în Domnul în timp ce călătorește din loc în loc, îngerii lui Dumnezeu vor fi în jurul lui, dându-i cuvinte pe care să le rostească, ce vor aduce lumină, speranță și curaj multor suflete. — *Testimonies*, vol. 6, p. 314 (1900)

Ei vin să înmoaie inimile. Dumnezeu îi va mișca pe cei ale căror inimi sunt deschise pentru adevăr și care tânjesc după călăuzire. El va spune uneltei Sale omenești: „Vorbește acestuia sau aceluia despre dragostea lui Isus“. De îndată ce este rostit Numele lui Isus cu dragoste și duioșie, îngerii lui Dumnezeu se apropie pentru a înmuia și supune inima. — *Manual for Canvassers*, p. 37 (1902)

[112]

Să dea învățătură. Fiecare colportor are, fără îndoială, nevoie în mod continuu de slujirea îngerilor; căci el are o lucrare importantă de făcut, o lucrare care nu poate fi făcută în propria lui putere. Cei care sunt născuți din nou, care sunt doritori să fie călăuziți de Duhul Sfânt, făcând pentru Hristos ceea ce pot face, cei care vor lucra ca și când ar putea vedea universul ceresc privindu-i vor fi însoțiți și învățați de îngerii sfinți, care vor merge înaintea lor în locuințele oamenilor, pregătind calea pentru ei. Un astfel de ajutor este mai presus de orice avantaj pe care l-ar putea oferi podoabele costisitoare.

Ei dau succes. Când oamenii își dau seama de timpurile în care trăim, ei vor lucra ca și cum ar fi priviți de cer. Colportorul va mânui acele cărți care aduc lumină și tărie sufletului. El se va adăpa din spiritul acelor cărți și se va consacra cu tot sufletul lucrării de a le duce înaintea oamenilor. Tăria lui, curajul lui, succesul lui vor depinde de felul în care adevărul prezentat în cărți este întrețesut în propria lui experiență și dezvoltat în caracterul lui. Când propria lui viață este modelată în acest fel, el poate merge mai departe, reprezentând altora adevărul sacru pe care îl mânuiește. Pătruns de Duhul lui Dumnezeu, el va dobândi o experiență profundă, bogată, iar îngerii cerești îi vor da succes în lucrare. — *Testimonies*, vol. 6, p. 319, 320 (1900) Isus și îngerii sfinți vor da succes eforturilor oamenilor inteligenți, temători de Dumnezeu, care fac tot ce le stă

[113]

în putere pentru a salva suflete. În tăcere, cu modestie, cu o inimă ce debordează de iubire, să caute să câștige suflete care să cerceteze adevărul, angajându-se în studii biblice atunci când pot. Făcând astfel, ei vor semăna sămânța adevărului de-a lungul apelor, aducând laude Aceluia care i-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. Cei care fac această lucrare din motive sincere fac o importantă lucrare de propovăduire. Ei vor da pe față un caracter care nu este slab sau nehotărât. Ei sunt dispuși să învețe, manierele lor devin tot mai rafinate. Nu ar trebui să existe nici o limită pentru îmbunătățiri, ci fiecare zi trebuie să fie mai bună, pentru a face o lucrare bună. —

[114] *Testimonies*, vol. 5, p. 403 (1885)

Capitolul 18 — Ajutor în orice greutate

O mie de căi. Tatăl nostru ceresc are o mie de căi pentru a ne oferi lucruri despre care noi nu știm nimic. Cei care acceptă unicul principiu de a face din slujirea lui Dumnezeu lucrul suprem vor descoperi că încurcăturile au dispărut, iar în fața lor calea este netedă. — *The Ministry of Healing*, p. 481 (1905)

Rezultatele nu se măsoară după succesul aparent. Noi trebuie să fim creștini sinceri, serioși, care își îndeplinesc cu credincioșie datoriile ce le revin și care privesc întotdeauna la Isus, Autorul și Desăvârșitorul credinței noastre. Răsplata noastră nu este dependentă de succesul nostru aparent, ci de spiritul cu care ne facem lucrarea. În calitate de colportori sau evangheliști, s-ar putea să nu fi avut succesul pentru care v-ați rugat, însă aduceți-vă aminte că voi nu știți și nu puteți măsura rezultatul efortului credincios. — *Manuscript 20*, 1905

Descurajarea nu este necesară. Dacă se bizuie continuu pe Dumnezeu, dacă practică în mod constant lepădarea de sine, lucrătorii nu se vor cufunda în descurajare. Ei nu se vor îngrijora. Vor fi conștienți că în fiecare loc există suflete de care Domnul are nevoie și pe care diavolul le caută, ca să le poată prinde în robia păcatului, nesocotind Legea lui Dumnezeu. — *Manual for Canvassers*, p. 22, 23 (1902)

Va fi dată biruința. Colportorul nu trebuie să fie descurajat, dacă este chemat să întâmpine dificultăți în lucrarea sa; el trebuie să lucreze prin credință și atunci îi va fi dată biruința. „Căci noi nu avem de luptat împotriva cărnii și a sângeului, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac.“ Ori de câte ori este prezentată o carte care expune o minciună, Satana este aproape de cel căruia îi este oferită, aducând motive pentru care să fie acceptată. Însă o unealtă cerească este la lucru, influențând mintea în favoarea luminii. Îngerii slujitori își vor opune puterea celei a lui Satana. Iar când, sub influența Duhului

[115]

Sfânt, adevărul este primit în minte și inimă, acesta va avea o putere transformatoare asupra caracterului. — *Manuscript 31*, 1890

Priviți spre ceruri prin credință. Luați cuvântul lui Hristos ca siguranță. Nu v-a invitat El să veniți la El? Nu vă îngăduiți niciodată să vorbiți într-un mod deznădăjduit, descurajat. Dacă faceți astfel, veți pierde mult. Privind la aparențe și plângându-vă atunci când se ivesc greutăți și tensiuni, dați dovadă de o credință slabă, bolnăvicioasă. Vorbiți și acționați ca și când credința voastră ar fi invincibilă. Domnul are resurse îmbelșugate; a Lui este lumea. Priviți spre ceruri prin credință. Priviți spre El, care are lumină, putere și eficiență. — *Christ.,s Object Lessons*, p. 146, 147 (1900)

[116] **Credeți în făgăduința lui Dumnezeu.** Cei care lucrează pentru Dumnezeu vor avea de întâmpinat descurajare, însă făgăduința va fi a lor totdeauna: «Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului». (Matei 28,20). Dumnezeu va da o experiență dintre cele mai minunate acelor care vor spune: «Cred în făgăduința ta; nu mă clatin, nici nu mă descurajez». — *Testimonies*, vol. 6, p. 335, 336 (1900)

Mântuitorul va trimite ajutor. Scumpul Mântuitor va trimite ajutor exact atunci când avem nevoie de el. Calea către ceruri este bătătorită de urmele pașilor Lui. Orice spin care ne rănește picioarele le-a rănit mai întâi pe ale Lui. Orice cruce pe care o avem de purtat, El a purtat-o înaintea noastră. Domnul îngăduie luptele, pentru a pregăti sufletul pentru pace. — *The Great Controversy*, p. 633 (1888)

El înalță pe cei întristați. Nu există suspin, sau suferință simțită, sau durere care să străpungă sufletul, fără ca fiorul să nu vibreze în inima Tatălui... Dumnezeu Se pleacă de pe tronul Său pentru a auzi strigătul celor apăsați. Oricărei rugăciuni sincere, El răspunde: «Iată-Mă, sunt aici». El îi înalță pe cei descurajați și dărâmați. Toate durerile noastre sunt și durerile Lui. În orice ispită și încercare, îngerul din prezența Lui este aproape, ca să elibereze. — *The Desire of Ages*, p. 256 (1898)

Pericolul de a șovăi sau a avea îndoieli. În timp ce se gândea la greutățile și imposibilitatea aparentă de a-și aduce la îndeplinire însărcinarea, profetul Iona a fost ispitit să pună la îndoială rațiunea chemării sale... În timp ce șovăia, îndoindu-se încă, Satana l-a copleșit cu descurajare... Prin însărcinarea care i-a fost dată, lui Iona i s-a încredințat o responsabilitate mare; totuși, Acela care i-a poruncit

să meargă era în stare să-l susțină pe slujitorul Său și să-i acorde succes. — *Prophets and Kings*, p. 266 (1916)

[117]

Nu vă pierdeți curajul. Nu vă pierdeți curajul niciodată. Nu dovediți niciodată necredință în vorbire datorită faptului că aparențele vă sunt potrivnice. Lucrând pentru Domnul, veți simți greutateți din cauza lipsei banilor, însă Domnul va auzi și va răspunde cererilor voastre după ajutor. Fie ca vorbirea voastră să fie: «Domnul Dumnezeu M-a ajutat; de aceea nu M-am rușinat, de aceea Mi-am făcut fața ca o cremene, știind că nu voi fi dat de rușine». (Isaia 50,7) — *Testimonies*, vol. 7, p. 244 (1902)

Să avem nădejde și curaj. Deznădejdea în serviciul lui Dumnezeu este un lucru păcătos și nu își are locul. El ne cunoaște toate nevoile. El are toată puterea. El poate acorda slujitorilor Săi măsura eficienței pe care o necesită cererile lor. — *Testimonies*, vol. 8, p. 38 (1904)

Fiți puternici și vorbiți cu nădejde. Croiți-vă drum printre obstacole. Sunteți în căsătorie spirituală cu Isus Hristos. Cuvântul este siguranța voastră. Abordați pe Mântuitorul cu încrederea deplină a credinței vii, unindu-vă inimile cu ale Lui. Duceți-vă acolo unde pregătește El calea. Orice vă va spune, duceți-vă. El vă va învăța cu aceeași bunăvoință cu care învață pe oricine. — *Testimonies*, vol. 6, p. 462 (1900)

Dovediți credința lui Caleb. Credința pe care a avut-o Caleb în Dumnezeu a fost cea care i-a dat curaj; aceasta l-a făcut să nu-i fie frică de oameni, nici chiar de uriașii cei puternici, fiii lui Anac, și l-a făcut în stare să stea cu îndrăzneală și neclintit în apărarea dreptății. Fiecare adevărat soldat al lui Hristos trebuie să primească tărie și curaj de la același izvor măreț, Generalul atotputernic al oștirilor cerurilor, pentru a învinge piedicile care adesea par de netrecut... Acum avem nevoie de Calebi... care, cu cuvinte pline de curaj, să aducă rapoarte puternice care să determine acțiuni imediate. — *Testimonies*, vol. 5, p. 378-383 (1885)

[118]

Lucrați cu hotărâre. Cei care sunt în serviciul lui Dumnezeu trebuie să dovedească însuflețire și hotărâre în lucrarea de câștigare de suflete. Să fim conștienți că sunt unii care vor pieri, dacă noi, ca unelte ale lui Dumnezeu, nu vom lucra cu hotărâre, fără să șovăim sau să ne descurajăm. Tronul harului trebuie să fie continua noastră sursă de dependență. — *Testimonies*, vol. 6, p. 418 (1900)

Întâmpinați greutățile cu curaj. Se vor ivi greutăți care vă vor pune la încercare credința și răbdarea. Întâmpinați-le cu curaj. Priviți partea luminoasă a lucrurilor. Dacă lucrarea întâmpină obstacole, fiți siguri că acest lucru nu este din cauza voastră, iar apoi mergeți înainte, bucurându-vă în Domnul. — *Testimonies*, vol. 7, p. 244 (1902)

Încercările înseamnă foloase. Totuși, când vin încercări asupra noastră, cât de mulți sunt ca Iacov! Noi gândim că este mâna vrăjmașului; și ne luptăm orbește în întuneric până ne irosim toată puterea și nu găsim alinare sau eliberare... Trebuie să învățăm că încercările mai înseamnă și foloase și să nu disprețuim pedeapsa Domnului și să nu ne poticnim când suntem muștrați de El. — *Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 25 (1896)

Domnul Isus este eficiența noastră. Cei care lucrează pentru Hristos nu trebuie să se gândească niciodată la eșec în lucrarea lor, cu atât mai puțin să vorbească despre el. Domnul Isus este eficiența noastră în toate lucrurile; Spiritul Lui trebuie să fie inspirația noastră; iar dacă ne așezăm în mâinile Lui pentru a fi canale de lumină, mijloacele noastre de a face bine nu se vor epuiza niciodată. Ne putem aproviziona din plinătatea Lui și putem primi din acel har care nu are limite. — *Gospel Workers*, p. 19 (1915)

Așteptați-vă la lucruri mari. Nu capacitățile pe care le aveți acum sau le veți poseda vreodată sunt cele care vă vor asigura succesul, ci ceea ce Domnul poate face pentru voi. Noi trebuie să avem mult mai puțină încredere în ceea ce poate face omul și mult mai multă încredere în ceea ce poate face Dumnezeu pentru fiecare suflet care crede. El tânjește să apelați la El prin credință. Tânjește să așteptați lucruri mari de la El. Tânjește să vă dea înțelegere, atât în lucrurile vremelnice, cât și în cele spirituale. El poate ascuți mintea. Poate da tact și iscusință. Puneți-vă talanții în lucrare, cereți lui Dumnezeu înțelepciune, și aceasta vă va fi dată. — *Christ's Object Lessons*, p. 146 (1900)

Toate greutățile îndepărtate. Dacă Îl veți căuta pe Domnul și vă veți converti în fiecare zi; dacă prin propria voastră alegere spirituală veți fi liberi și veseli în Domnul; dacă, având o inimă plină de bucurie la chemarea Lui plină de har, veți veni ca să purtați jugul lui Hristos — jugul ascultării și slujirii -, toate murmurările voastre vor fi reduse la tăcere, toate greutățile voastre vor fi îndepărtate și

toate problemele încurcate cu care sunteți confrunțați acum vor fi rezolvate. — *Thoughts From the Mount of Blessing*, p.150 (1896)

Munți de greutate vor fi îndepărtați și aruncați în mare prin cele mai uimitoare lucrări ale Providenței. — *Testimonies*, vol. 9, p. 96 (1909)

[120]

**Secțiunea 5 — Literatura noastră —
literatura adevărului**

Capitolul 19 — Cărți care transmit solia

Proclamați întreita solie îngerească. Domnul face apel la lucrători să intre în câmpul de colportaj, pentru a fi puse în circulație cărțile care conțin lumina adevărului prezent. Oamenii din lume trebuie să știe că semnele timpului se împlinesc. Duceți-le acele cărți care să le aducă lumină...

Cei care de mult timp cunosc adevărul au adormit. Ei au nevoie de sfințirea Duhului Sfânt. Întreita solie îngerească trebuie proclamată cu glas tare. Ne stau în față lucruri extraordinare. Nu avem timp de pierdut. Să ne ferească Dumnezeu să îngăduim lucrurilor de mică importanță să eclipseze lumina care trebuie dată lumii.

Solia de avertizare trebuie dusă în toate părțile lumii. Cărțile noastre trebuie publicate în multe limbi. Cu aceste cărți, oameni umili, credincioși, trebuie să meargă, în calitate de colportori evangheliști, ducând adevărul unor oameni care altfel nu ar fi luminați niciodată. — *Manuscript 76, 1901*

[121] **O misiune clară.** Mă doare inima când îi văd pe cei care susțin că Îl așteaptă pe Mântuitorul că își dedică timpul și talanții pentru a pune în circulație cărți care nu conțin nimic cu privire la adevărul pentru acest timp — cărți narrative, cărți biografice, cărți cu teorii și speculații ale oamenilor. Lumea este plină de astfel de cărți; se pot găsi pretutindeni; însă cum se pot angaja urmașii lui Hristos într-o lucrare atât de comună, când există o nevoie atât de mare după adevărul lui Dumnezeu, la orice pas? Nu este misiunea noastră să punem în circulație astfel de cărți. Sunt mii de alți oameni care fac lucrul acesta, care până acum nu au suficientă cunoștință cu privire la ceva mai bun. Noi avem o misiune clară și nu trebuie să ne întoarcem de la aceasta și să ne ocupăm de probleme lăturalnice. Nu trebuie folosiți oameni și bani pentru a aduce înaintea oamenilor cărți care nu au nimic de-a face cu adevărul prezent. — *Manual for Canvassers, p. 51 (1902)*

Dacă nu se acordă atenție acestui fapt, piața va fi invadată de cărți ieftine, obișnuite, iar oamenii vor fi lipsiți de lumina și adevărul

care sunt esențiale pentru a pregăti calea Domnului. — *Letter* 43, 1899

Puneți în circulație cărți care aduc lumină pentru suflet. Colportorii să pună în circulație cărți care aduc lumină și putere pentru suflet și fie ca ei să se adape din spiritul acestor cărți. Să-și pună tot sufletul când prezintă aceste cărți înaintea oamenilor. Dacă sunt stăpâniți de Duhul lui Dumnezeu, îngerii cerești le vor da succes în lucrarea lor și vor câștiga o experiență profundă, bogată. — *Letter* 75, 1900

Prezentați dovezi pentru credința noastră. Lucrătorii noștri trebuie să fie încurajați acum să acorde atenție în primul rând cărților care oferă dovezi pentru credința noastră — cărți care prezintă învățăturile Bibliei și care vor pregăti un popor ce va sta în picioare în timpul de încercare din fața noastră. După ce am adus un popor la cunoștința adevărului prin lucrare și rugăciune în ce privește învățăturile Bibliei și printr-o folosire înțeleaptă a publicațiilor noastre, trebuie să-i învățăm pe oameni să devină lucrători atât în ce privește cuvântul, cât și învățătura. Trebuie să-i încurajăm să împrăstie cărțile care se ocupă cu subiecte biblice — cărți ale căror învățături vor pregăti un popor ca să stea în picioare, având mijlocul încins cu adevărul și candelile arzând. — *Testimonies*, vol. 9, p. 61 (1909)

[122]

Să conțină adevărul prezent. Colportorii trebuie să fie încurajați, atunci când pornesc în această lucrare, să nu pună în circulație cărți de povești, ci să ducă înaintea lumii cărțile care conțin adevărul vital pentru acest timp. — *Testimonies*, vol. 6, p. 315 (1900)

Să prezinte adevăruri concludente. Cărți mai mari... conțin adevărul prezent pentru acest timp — adevăr care trebuie proclamat în toate părțile lumii. Colportorii noștri trebuie să pună în circulație cărți ce dau învățătură clară cu privire la soliile concludente care trebuie să pregătească un popor să stea pe temelia adevărului veșnic, ținând sus stindardul pe care este scris: „Poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus“.

Am fost instruită că lucrarea de colportaj trebuie reînsoțită. Cărțile noastre mai mici, împreună cu broșurile și revistele pot și trebuie să fie folosite alături de cărțile noastre mai mari. — *Manuscript* 136, 1903

[123]

Capitolul 20 — Cărți ale soliei noastre cuprinzătoare

Cărți care scot la lumină apostazia lui Satana. [Cititorul trebuie să fie conștient că, după ce au fost scrise aceste afirmații, au mai fost publicate multe alte cărți ce conțin un mesaj puternic și care sunt disponibile pentru colportorii noștri. — COMPILATORII] Am fost instruită că acele cărți importante, care conțin lumina pe care a dat-o Dumnezeu cu privire la apostazia lui Satana din ceruri, trebuie să fie puse mult în circulație chiar acum; căci, prin acestea, adevărul va ajunge la mulți oameni. Cărți precum *Patriarhi și profeți*, *Daniel și Apocalipsa* și *Tragedia veacurilor* sunt cărți necesare acum mai mult ca oricând înainte. Ele trebuie puse mult în circulație, deoarece adevărurile pe care le scot în evidență vor deschide mulți ochi orbi... Mulți din poporul nostru au fost orbi în ce privește însemnătatea chiar a acelor cărți de care este cea mai mare nevoie. Dacă s-ar fi dovedit tact și iscusință în ce privește vânzarea acestor cărți, mișcarea privind legea duminicală nu s-ar fi aflat în stadiul în care este acum. — *Review and Herald*, 16 februarie 1905

În *Patriarhi și profeți*, *Tragedia veacurilor* și *Daniel și Apocalipsa*, sunt învățăturiprețioase. Aceste cărți trebuie privite ca fiind de o importanță deosebită și trebuie făcut orice efort cu putință pentru a le duce înaintea oamenilor. — *Letter 229*, 1903

[124] A fost dată lumina că *Gânduri despre Daniel și Apocalipsa*, *Tragedia veacurilor* și *Patriarhi și profeți* ar trebui să fie mai mult folosite. Ele conțin întocmai solia pe care oamenii trebuie să o aibă, lumina specială pe care Dumnezeu a dat-o poporului Său. Îngerii lui Dumnezeu vor pregăti calea pentru aceste cărți în inimile oamenilor. — *Special Instruction Regarding Royalties*, p. 7 (1899)

Cărțile Spiritului Profeției. Am mulțumit Tatălui meu ceresc pentru interesul pe care l-au dovedit frații și surorile mele pentru punerea în circulație a cărții *Parabolele Domnului Hristos*. Prin vânzarea acestei cărți, s-a făcut mult bine, și această lucrare trebuie continuată. Însă eforturile poporului nostru nu trebuie să se limiteze

la această carte. Lucrarea Domnului cuprinde mai mult decât un singur domeniu de slujire. Cartea *Parabolele Domnului Hristos* trebuie să trăiască și să își facă lucrarea ce îi revine, însă nu trebuie depuse toate eforturile și preocuparea poporului lui Dumnezeu doar pentru punerea acesteia în circulație. Cărțile mai mari, *Patriarhi și profeți*, *Tragedia veacurilor* și *Hristos, Lumina lumii*, trebuie de asemenea vândute pretutindeni. Aceste cărți conțin adevărul pentru acest timp, adevăr care trebuie să fie proclamat în toate părțile lumii. Nimic nu trebuie să împiedice punerea lor în vânzare.

Efortul de a pune în circulație *Parabolele Domnului Hristos* a demonstrat ce se poate face în câmpul de colportaj. Acest efort este o lecție care nu trebuie uitată niciodată cu privire la felul cum, cu rugăciune și încredere, se poate face colportaj cu succes.

Mult mai multe dintre cărțile noastre mai mari ar fi putut fi vândute, dacă membrii bisericii ar fi sesizat importanța adevărilor pe care le conțin aceste cărți și și-ar fi dat seama de responsabilitatea de a le pune în circulație. Frații mei, surorile mele, nu vreți să faceți acum un efort de a pune în circulație aceste cărți? Nu vreți să faceți acest lucru cu același entuziasm cu care ați vândut *Parabolele Domnului Hristos*? Prin vânzarea acestei cărți, mulți au învățat cum să procedeze cu cărțile mai mari. Ei au dobândit o experiență care i-a pregătit să intre în câmpul de colportaj.

[125]

Influența acestor cărți. Ellen White nu este sursa acestor cărți. Ele conțin învățătura pe care Dumnezeu i-a dat-o pe parcursul vieții. Ele conțin lumina prețioasă, aducătoare de mângâiere, pe care Dumnezeu a dat-o cu îndurare aceleia care L-a slujit, spre a fi dată lumii. De pe paginile lor, această lumină trebuie să strălucească în inimile bărbaților și femeilor, conducându-i la Mântuitorul. Domnul a declarat că aceste cărți trebuie răspândite pretutindeni în lume. În ele există un adevăr care este, pentru cel ce îl primește, o mireasmă de viață spre viață. Ele sunt martori fără grai pentru Dumnezeu. În trecut, ele au constituit mijlocul prin care multe suflete au fost convinse și convertite. Mulți le-au citit cu mare interes și au fost călăuziți să înțeleagă eficiența ispășirii lui Hristos și să se încreadă în puterea acesteia. Ei au fost călăuziți să-și consacre sufletele Creatorului lor, așteptând și nădăjduind în venirea Mântuitorului, pentru a-i lua pe cei iubiți ai Săi în căminul lor veșnic. În viitor, aceste

cărți trebuie să deslușească evanghelia multor altora, cărora să le descopere calea mântuirii. — *Review and Herald*, 20 ianuarie 1903

[126] **Vindeți cărți care dau lumină.** Dumnezeu a trimis poporului Său multă învățătură, cuvânt cu cuvânt, precept după precept, azi un pic, mâine un pic. Puțină atenție este acordată Bibliei și Dumnezeu a dat o lumină mai mică, pentru a-i conduce pe oameni la lumina mai mare. Oh, cât de mult bine s-ar face, dacă acele cărți care conțin lumina ar fi citite cu hotărârea de a îndeplini principiile pe care le conțin! Ar exista de o mie de ori mai multă veghere, de o mie de ori mai multă lepădare de sine și efort hotărât. Și mult mai mulți s-ar bucura acum de lumina adevărului prezent.

Frații mei și surorile mele, lucrați cu seriozitate pentru a pune în circulație aceste cărți. Puneți suflet în această lucrare și binecuvântarea lui Dumnezeu vă va însoți. Mergeți înainte prin credință, rugându-vă ca Dumnezeu să pregătească inimile pentru a primi lumina. Să aveți o atitudine plăcută și amabilă. Dovediți prin consecvență că sunteți adevărați creștini. Umblați și lucrați în lumina cerului, iar cărarea voastră va fi precum cărarea celor neprihăniți, a cărei strălucire merge mereu crescând spre miezul zilei. — *Review and Herald*, 20 ianuarie 1903

Adevăruri apărute de un „așa zice Domnul“. Cât de mulți au citit cu atenție *Patriarhi și profeți*, *Tragedia veacurilor* și *Hristos, Lumina lumii*? Aș dori ca toți să înțeleagă că încrederea mea în lumina pe care a dat-o Dumnezeu rămâne tare, pentru că eu știu că puterea Duhului Sfânt a înălțat acest adevăr și l-a făcut nobil, spunând: „Iată calea, mergeți pe ea“. În cărțile mele, adevărul este expus și apărut de un „așa zice Domnul“. Duhul lui Dumnezeu a săpat aceste adevăruri în mintea și inima mea atât de neșters, așa cum Legea a fost săpată cu degetul lui Dumnezeu pe tablele de piatră, care se află acum în chivot, spre a fi puse în față în marea zi, când sentința va fi pronunțată împotriva oricărui păcat și știință amăgitoare produsă de tatăl minciunilor. — *Letter* 90, 1906

[127] Dumnezeu ar fi bucuros să vadă cartea *Hristos, Lumina lumii* în fiecare casă. În această carte, este conținută lumina pe care El a dat-o prin Cuvântul Său. Colportorilor noștri, eu le spun: Mergeți înainte cu inimile înmuiate și supuse prin citirea vieții lui Hristos. Adăpați-vă cu nesaț din apa mântuirii, pentru ca aceasta să fie în inima voastră ca un izvor viu, care să curgă pentru a înviora sufletele

gata să piară. — *Letter 75*, 1900

„Tragedia veacurilor“ mai presus decât argintul sau aurul. *Tragedia veacurilor* trebuie să fie pusă foarte mult în circulație. Ea conține istoria trecutului, prezentului și viitorului. Prezentând scenele de încheiere a istoriei acestui pământ, aceasta aduce o puternică mărturie în favoarea adevărului. Sunt mai nerăbdătoare decât față de oricare altă carte pe care am scris-o să văd o mai mare punere în circulație a acestei cărți; căci, în *Tragedia veacurilor*, ultima solie de avertizare pentru lume este dată mai clar decât în oricare alta dintre cărțile mele. — *Letter 281*, 1905

Mă adresez vouă, celor angajați în lucrarea de colportaj. Ați citit volumul 4 [*Tragedia veacurilor*]? Știți ce conține? Cum apreciați subiectul? Nu simțiți că oamenii au nevoie de lumina prezentată aici? Dacă nu ați făcut încă acest lucru, vă rog stăruitor să citiți cu atenție aceste avertismente și apeluri solemne. Sunt sigură că Domnul dorește ca această lucrare să fie făcută la drumuri și la garduri, acolo unde sunt suflete care trebuie avertizate cu privire la pericolul care va veni în curând. — *Letter 1*, 1890

Am fost mișcată de Duhul lui Dumnezeu să scriu această carte și, în timp ce lucram la ea, am simțit o mare povară pe suflet. Știam că timpul este scurt, că scenele care se vor aglomera curând asupra noastră vor veni în cele din urmă pe neașteptate și grabnic, așa cum este scris în Scriptură: „Ziua Domnului vine ca un hoț noaptea“.

[128]

Domnul mi-a pus înaintea lucruri de o importanță urgentă pentru timpul prezent, în ce privește viitorul. Mi-au fost adresate cuvinte ca o însărcinare: „Scrie într-o carte lucrurile pe care le-ai văzut și auzit și acestea să ajungă la toți oamenii; căci este aproape timpul când istoria din trecut se va repeta“. Am fost trezită la ora unu, două, trei dimineața cu același lucru întipărit cu putere în minte, ca și când ar fi fost rostit de glasul lui Dumnezeu...

Mi-a fost arătat... că trebuie să mă consacru scrierii unor lucruri foarte importante pentru volumul 4 [*Tragedia veacurilor*]; că avertizarea trebuie să ajungă acolo unde mesagerul în persoană nu poate ajunge și că aceasta trebuie să atragă atenția multora asupra evenimentelor care vor avea loc în scenele de încheiere a istoriei acestui pământ. — *Letter 1*, 1890

Eu prețuiesc cartea *Tragedia veacurilor* mai presus de argint sau aur și doresc mult să ajungă la oameni. În timp ce scriam manuscrisul

Tragediei veacurilor, eram adesea conștientă de prezența îngerilor lui Dumnezeu. Și, de multe ori, scenele despre care scriam îmi erau prezentate din nou în viziuni de noapte, astfel că ele erau proaspete și vii în mintea mea. - *Letter 56*, 1911

Rezultate mai promițătoare în viitor. Rezultatele punerii în circulație a acestei cărți [*Tragedia veacurilor*] nu trebuie judecate după ceea ce se vede acum. Citind această carte, unele suflete vor fi trezite și vor avea curajul să se atașeze aceluia care țin poruncile lui Dumnezeu. Însă un număr încă și mai mare dintre cei care o citesc nu vor lua poziție până când nu vor vedea întâmplându-se exact acele evenimente care sunt prezise în aceasta. Împlinirea unora dintre preziceri va inspira credință altora, care se vor atașa și ei, iar când pământul va fi luminat de slava Domnului, în lucrarea de încheiere, multe suflete vor lua poziție de partea poruncilor lui Dumnezeu, ca urmare a lucrării efectuate în acest fel. — *Manuscript 31*, 1890

Cărți cu o influență unică. Dumnezeu mi-a dat lumina conținută în *Tragedia veacurilor* și *Patriarhi și profeți*, și această lumină era necesară pentru a trezi poporul spre a se pregăti pentru marea zi a Domnului, care este foarte aproape. Aceste cărți cuprind apelul direct al lui Dumnezeu adresat oamenilor. În acest fel, El le vorbește oamenilor în cuvinte mișcătoare, îndemnându-i să se pregătească pentru venirea Sa. Lumina pe care a dat-o Dumnezeu în aceste cărți nu trebuie tăinuită....

Știu că afirmația că aceste cărți nu pot fi vândute nu este neînțeleasă. Știu acest lucru; căci Domnul mi-a arătat că aceasta se spune deoarece uneltiri omenești au blocat calea pentru vânzarea acestor cărți. Nu poate fi tăgăduit faptul că aceste lucrări nu au fost produsul nici unei minți omenești; ele sunt glasul lui Dumnezeu care vorbește poporului Său și vor avea o asemenea influență asupra minții pe care alte cărți nu o pot avea. — *Manuscript 23*, 1890

Mulți se vor depărta de la credință și vor da atenție duhurilor înșelătoare. *Patriarhi și profeți* și *Tragedia veacurilor* sunt cărți special adaptate pentru cei veniți de curând la credință, pentru ca să se poată întemeia mai bine în adevăr. Sunt scoase în evidență primejdiile pe care bisericile ar trebui să le evite. Cei care vor cunoaște foarte bine lecțiile cuprinse în aceste cărți vor sesiza pericolele din fața lor și vor fi în stare să discearnă calea dreaptă, clară, marcată pentru ei. Ei vor fi feriți de cărări dubioase.

Acestea vor croi cărări drepte pentru picioarele lor, pentru ca cei ce șchiopătează să nu se abată de pe cale. — *Letter 229*, 1903

Ne vor feri de rătăcire. Să fie trezit interesul pentru vânzarea acestor cărți. Vânzarea lor este esențială; căci ele conțin învățătura potrivită de la Domnul. Ele trebuie să fie prețuite drept cărți care aduc oamenilor lumina, care este necesară în special acum. Iată de ce trebuie distribuite din abundență aceste cărți. Cei care studiază cu atenție învățătura conținută în ele și o primesc ca venind de la Domnul vor fi păziți de multe dintre rătăcirile care sunt introduse. Cei care acceptă adevărurile conținute în aceste cărți nu vor fi conduși pe cărări înșelătoare.

[131]

Capitolul 21 — Publicații de sănătate

Punerea în circulație a publicațiilor de sănătate. Punerea în circulație a publicațiilor noastre de sănătate constituie una dintre cele mai importante lucrări. Este o lucrare care ar trebui să prezinte un interes viu pentru toți cei care cred adevărurile speciale pentru acest timp. Acum, ca niciodată mai înainte, Dumnezeu dorește ca mintea oamenilor să fie profund mișcată, spre a studia marea problemă legată de temperanță și principiile care stau la baza reformei autentice a sănătății...

Religia și sănătatea. Adevărata religie și legile sănătății merg mână în mână. Este imposibil să lucrăm pentru mântuirea oamenilor fără să prezentăm nevoia de a da la o parte plăcerile păcătoase care distrug sănătatea, înjosesc sufletul și împiedică adevărul divin să aibă influență asupra minții. — *Review and Herald*, 12 noiembrie 1901

[132] **Reforma sănătății, un mijloc de a pătrunde.** Evanghelia sănătății are susținători capabili, însă lucrarea lor a fost mult îngreuiată deoarece atât de mulți pastori, președinți de conferințe și alții din poziții de influență nu au dat reformei sănătății atenția cuvenită. Aceștia nu au recunoscut-o în legătura ei cu solia, ca fiind brațul drept al corpului. În timp ce mulți membri și unii pastori au manifestat foarte puțin interes față de acest departament, Domnul Și-a dovedit preocuparea pentru acesta, făcându-l să prospere cu îmbelșugare. Când este condusă în mod corespunzător, lucrarea reformei sănătății este ca o pană despicătoare, care croiește drum pentru pătrunderea și a altor adevăruri către inimă. Când întreita solie îngerească este primită în deplinătatea sa, reformei sănătății i se va acorda locul cuvenit în comitetele conferinței, în lucrarea bisericii, în cămin, la masă și în tot ceea ce ține de gospodărie. Atunci brațul drept va sluji și proteja corpul. — *Testimonies*, vol. 6, p. 327 (1900)

Literatura despre sănătate, o mână de ajutor pentru evanghelie. Literatura noastră despre sănătate constituie mâna de ajutor a Evangheliei, deschizând calea pentru pătrunderea adevărului, spre

salvarea multor suflete. Nu cunosc nimic altceva care să descuie inimile atât de repede ca acest fel de literatură, care, dacă este citită și pusă în practică, îi va conduce pe oameni să cerceteze Biblia în vederea unei mai bune înțelegeri a adevărului.

Colportorii trebuie să prezinte publicațiile de sănătate aceluia pe care îi vizitează, spunându-le cât de utile sunt acestea pentru tratarea bolilor. — *Manuscript* 113, 1901

Atrag atenția. Publicațiile legate de reforma sănătății vor ajunge la mulți care nu vor vedea sau citi nimic despre subiectele importante ale Bibliei... Adevărul trebuie să ajungă la oameni prin reforma sănătății. Acest lucru este esențial pentru a atrage atenția la adevărul Bibliei.

Domnul le cere copiilor Săi să fie cumpătați în toate lucrurile. Dacă nu pun în practică temperanța, ei nu vor fi, nu vor putea să fie sfințiți prin adevăr. Chiar gândurile și mintea lor vor ajunge stricate.

Mulți dintre cei socotiți ca fiind irecuperabili, stricați vor fi atrași de adevăr, dacă vor fi instruiți în mod corespunzător cu privire la obiceiurile lor nesănătoase. Atunci, ei pot fi vase înălțate, nobile, sfințite în folosul Domnului. Porniți cu mâinile pline de material de citit corespunzător și cu inima plină de dragostea lui Hristos pentru sufletele lor și abordați-i acolo unde se află...

Îndepărtează prejudecata. Mi-a fost arătat că, acordând atenție acestei ramuri a lucrării, veți îndepărta prejudecata din mintea multor oameni, care i-a împiedicat să primească adevărul și să citească publicațiile care prezintă adevărul în care credem noi. Nu trebuie să se treacă peste acest lucru ca fiind neesențial; căci aproape orice familie trebuie să fie mișcată asupra acestei probleme și conștiința trebuie trezită, pentru a fi împlinitori ai Cuvântului lui Dumnezeu prin practicarea lepădării de sine în ce privește pofta. Când aduceți la cunoștința oamenilor chestiunea reformei sănătății, voi le pregătiți calea pentru ca ei să dea atenție adevărului prezent pentru aceste zile de pe urmă. Călăuza mea spunea: „Învățați, învățați, învățați“. Mintea trebuie luminată; căci înțelegerea este întunecată, și aceasta este exact ceea ce dorește Satana, deoarece el poate găsi acces printr-un apetit pervertit, pentru a strica sufletul...

Călăuza mea îmi spunea: „Toți cei care cred și proclamă adevărul nu doar că vor pune în practică reforma sănătății, dar o vor și transmite altora“. Aceasta va constitui un mijloc puternic pentru a atrage

atenția celor necredincioși să ia seama că, dacă avem înțelepciune în privința acestui subiect, cu privire la alimentație și obiceiurile legate de sănătate, avem vederi sănătoase și cu privire la subiectele legate de învățătura Bibliei. — *Manuscript* 1, 1875

[134] Domnul îi cheamă pe lucrători să intre în câmpul de colportaj. El dorește să fie puse în circulație cărțile cu privire la reforma sănătății. Sunt multe lucruri care depind de problema reformei sănătății. — *Manuscript* 174, 1899 Fie ca tinerii și tinerele să ia cărțile noastre cu privire la viețuirea sănătoasă și să meargă la oameni, făcând tot ce le stă în putință pentru înaintarea lucrării reformei sănătății. În lume sunt mulți nerăbdători să știe mai mult cu privire la aceste principii. — *Letter* 154a, 1900

Este mare nevoie de această lumină. Oamenii au mare nevoie de lumina care strălucește de pe paginile revistelor noastre cu subiecte de sănătate și cumpărare. Dumnezeu dorește să folosească aceste reviste ca mijloace prin care licăriri de lumină să atragă atenția oamenilor și să-i facă să acorde atenție avertizărilor soliei celui de-al treilea înger...

Pastorii pot și ar trebui să facă mult pentru punerea în circulație a revistelor de sănătate. Fiecare membru al bisericii ar trebui să lucreze cu tot atâta seriozitate pentru aceste reviste, ca și pentru celelalte publicații ale noastre. Nu ar trebui să existe fricțiuni între cele două...

Punerea în circulație a revistelor noastre de sănătate va fi un mijloc puternic pentru a-i pregăti pe oameni să accepte acele adevăruri speciale care trebuie să-i pregătească pentru venirea în curând a Fiului omului. — *Review and Herald*, 12 noiembrie 1901

[135] **Să fie o parte componentă continuă a literaturii noastre.** Reforma sănătății va ajunge și a ajuns deja la o clasă de oameni la care adevărul nu ar fi ajuns niciodată. Există o mare nevoie de a se depune eforturi pentru a-i ajuta pe oameni, credincioși sau necredincioși, în momentul de față, prin prezentări și publicații de sănătate. Nu văd de ce cărțile de sănătate nu ar avea un loc permanent, tot așa cum au celelalte publicații, în ciuda prejudecăților. — *Letter* 25a, 1889

Capitolul 22 — Menținerea unui echilibru potrivit

Cărți de sănătate și cărți religioase. Trebuie să existe o unitate desăvârșită între lucrătorii care se ocupă cu cărțile ce trebuie să inunde lumea cu lumină. Ori de câte ori lucrarea de colportaj ajunge la oameni, fie ca atât cărțile de sănătate, cât și cele religioase să fie prezentate împreună, ca părți componente ale unei singure lucrări. Relația dintre cărțile religioase și cele de sănătate mi-a fost prezentată ca fiind ilustrată de unitatea dintre urzeală și bătătură, pentru a forma un model frumos și o operă desăvârșită.

Egalitatea este importantă. În trecut, cărțile de sănătate nu au fost tratate cu interesul pe care îl cere însemnătatea lor. Deși au fost mult apreciate de o categorie numeroasă de oameni, totuși mulți au socotit că nu este esențial ca acestea să ajungă în lume. Dar ce ar putea fi o pregătire mai bună pentru venirea Domnului și pentru primirea celorlalte adevăruri esențiale, în vederea pregătirii unui popor pentru venirea Lui, decât trezirea oamenilor pentru a vedea relele acestui veac și îndemnarea lor la reformarea obiceiurilor lor nesănătoase și lipsite de lepădare de sine? Oare nu au nevoie oamenii să fie treziți în ce privește subiectul reformei sănătății? Oare nu au nevoie oamenii de adevărurile prezentate în cărțile de sănătate? O atitudine cu totul diferită de cea care a predominat până acum cu privire la cărțile de sănătate ar trebui să fie adoptată de mulți dintre colportorii noștri din câmp.

[136]

Între colportori și agenții noștri generali [secretari ai departamentului de publicații] nu ar trebui să se vadă divizări și grupări separate. Toți ar trebui să manifeste interes atât pentru vânzarea cărților care se ocupă cu problema sănătății, cât și a celor care sunt în mod specific religioase. Nu trebuie să se tragă o linie, și anume că numai anumite cărți trebuie să ocupe atenția colportorilor. Trebuie să existe o unitate desăvârșită, o dezvoltare echilibrată, simetrică a lucrării, în toate componentele ei.

Să nu fie separate. Inegalitatea cu care mulți au tratat cărțile de sănătate este o ofensă pentru Dumnezeu. A separa lucrarea de sănă-

tate de marele corp al lucrării nu este după rânduiala Lui. Adevărul prezent se găsește, fără îndoială, și în lucrarea reformei sănătății, ca și în alte ramuri ale lucrării Evangheliei. Nici una dintre ramuri, atunci când este despărțită de celelalte, nu poate fi un întreg desăvârșit. — *Testimonies*, vol. 6, p. 326, 327 (1900)

Nici una dintre ramuri să nu fie tratată special. În lucrarea noastră ca întreg, trebuie să avem grijă ca nici una dintre ramuri să nu fie tratată special, în detrimentul altora, care sunt lăsate să sufere. Nu s-a dovedit interesul convenit față de punerea în circulație a revistelor noastre de sănătate. Punerea în circulație a acestor reviste nu trebuie neglijată, căci altfel oamenii ar suferi o mare pierdere. — *Review and Herald*, 12 noiembrie 1901

[137] **Fiecare are locul propriu.** Însă, deși lucrarea sănătății își are locul ei în vestirea întregii solii îngerești, susținătorii ei nu trebuie, în nici un chip, să se străduiască să ia locul soliei. Cărțile de sănătate trebuie să-și ocupe poziția care li se cuvine, însă punerea în circulație a acestor cărți constituie doar una dintre multiplele ramuri ale lucrării care trebuie îndeplinite. Impresiile strălucite făcute uneori colportorului de către cărțile de sănătate nu trebuie să aibă ca urmare excluderea din câmp a altor cărți importante care ar trebui să ajungă înaintea oamenilor. Cei care se ocupă cu lucrarea de colportaj trebuie să fie oameni care pot discerne relația dintre fiecare parte a lucrării cu marele întreg. Fie ca aceștia să acorde atenția convenită punerii în circulație a cărților de sănătate, dar să nu facă din această ramură una atât de predominantă, încât să-i îndepărteze pe oameni de alte ramuri de interes vital, excluzând în acest fel cărțile care duc solia specială a adevărului către lume.

Este nevoie de tot atât de multă instruire pentru a lucra cu cărțile religioase, cât și pentru a lucra cu cele care se ocupă de problema sănătății și a cumpătării. Tot atât de mult trebuie spus cu privire la lucrarea de colportaj cu cărțile care conțin hrană spirituală și tot atât de mult efort trebuie depus pentru a-i încuraja și educa pe lucrători ca să răspândească acele cărți care conțin întreita solie îngerească, pe cât se spune și se folosește pentru a pregăti lucrători pentru cărțile de sănătate.

Fiecare o completează pe cealaltă. O categorie de cărți va face întotdeauna loc pentru alta. Ambele sunt esențiale și ambele trebuie să ocupe câmpul în același timp. Fiecare o completează pe cealaltă

și în nici un caz nu trebuie să-i ia locul acesteia. Ambele tratează subiecte de cea mai mare valoare și ambele trebuie să-și facă partea ce îi revine ca să pregătească pe poporul lui Dumnezeu pentru aceste zile din urmă. Ambele trebuie să stea ca adevăr prezent care să lumineze, să trezească și să convingă. Cele două trebuie să fie unite în lucrarea de sfințire și curățire a bisericilor care așteaptă venirea Fiului lui Dumnezeu cu putere și slavă mare.

Fie ca fiecare editor și agent general [secretar de departament publicații] să lucreze cu entuziasm pentru a încuraja pe agenții [colportorii] care sunt acum în câmp și să caute și să instruiască lucrători noi. Fie ca fiecare să întărească și să zidească lucrarea cât de mult este cu putință, fără a slăbi lucrarea celorlalți. Fie ca totul să se facă cu dragoste frățească și fără egoism. — *Testimonies*, vol. 6, p. 327, 328 (1900)

[138]

Lucrați pentru o dezvoltare simetrică. Reforma sănătății este tot atât de strâns legată de întreita solie îngerească așa cum este brațul de corp; însă brațul nu poate lua locul corpului. Proclamarea întreitei solii îngerești, a poruncilor lui Dumnezeu și mărturiei lui Isus constituie povara lucrării noastre. Solia trebuie să fie proclamată cu glas tare și trebuie să ajungă în întreaga lume. Atunci când sunt prezentate, principiile de sănătate trebuie să fie unite cu solia, în nici un caz nu trebuie să fie independente de aceasta, cu atât mai puțin să-i ia locul... Trebuie să existe o dezvoltare echilibrată, simetrică a lucrării în toate componentele ei... Eu vreau ca publicațiile de sănătate să ocupe locul ce li se cuvine; însă ele constituie doar unul dintre numeroasele domenii ale mării lucrări care trebuie făcute. Domnul a trimis solia Lui în lume în cărți care conțin adevărul pentru zilele de pe urmă.

Colportorii nu trebuie învățați că o anumită carte sau o anumită categorie de cărți trebuie să ocupe câmpul, neglijându-se astfel celelalte. Printre lucrători, există întotdeauna unii care pot fi influențați aproape în orice direcție. Cei care au sarcina lucrării de colportaj trebuie să fie oameni echilibrați, care pot discerne legătura dintre fiecare parte a lucrării cu marele întreg. Fie ca aceștia să acorde atenția cuvenită punerii în circulație a cărților de sănătate, dar să nu facă din acest domeniu unul atât de preponderent, încât să distragă atenția oamenilor de la alte domenii de interes vital. — *Letter 57*, 1896

[139]

Vânzarea revistelor și cărților de sănătate nu împiedică nicidecum

vânzările publicațiilor care au în atenție alte aspecte ale întregii solii îngerești. Toate trebuie să ajute la pregătirea căii pentru ca Domnul Isus să vină pe norii cerului cu putere și slavă mare. — *Manuscript* 113, 1901

Nu toți să lucreze pentru o singură carte. S-a susținut că cea mai bună metodă ar fi ca o singură carte, într-o anumită perioadă, să fie dusă în câmpul de colportaj și ca toți colportorii să lucreze pentru acea carte. Dacă ar fi posibil, acest lucru nu ar fi nici înțelept, nici eficient. Nu trebuie dusă nici o carte — doar ea singură — și prezentată publicului ca și când ar putea îndeplini toate nevoile pentru acest timp. Dacă Domnul are lumină pentru poporul Său, scoasă la iveală pe diferite căi, în diferite cărți, cine se va aventura să pună bariere ca lumina să nu fie transmisă pretutindeni în lume? Domnul dorește ca frații noștri să facă astfel de planuri ca lumina pe care El a dat-o să nu fie ascunsă în casele noastre de editură, ci să strălucească și să-i lumineze pe toți cei care o primesc. — *Manual for Canvassers*, p. 47 (1902)

Literatură pentru toate clasele. Nici un colportor nu trebuie să înalțe cartea pentru care lucrează mai presus de altele care expun adevărul pentru acest timp. În cazul în care colportorii noștri ar da la o parte toate cărțile, în afară de una singură, și și-ar concentra toate eforturile asupra acesteia, lucrarea nu s-ar mai desfășura conform planului lui Dumnezeu. Mințile oamenilor nu sunt toate la fel și ceea ce constituie hrană pentru cineva poate fi respingător pentru altcineva; de aceea, cărțile care sunt în câmp trebuie să trateze în moduri diferite subiectele speciale pentru acest timp. Colportorul va trebui să facă o alegere înțeleaptă.

[140]

Fie ca nici unul dintre cei care fac lucrarea lui Dumnezeu să nu devină îngust și cu o viziune strâmtă. Domnul are multe metode prin care poate să lucreze. Când o carte este înălțată mai presus de alta, există pericolul ca aceeași lucrare, pregătită cât mai bine cu putință spre a da lumină oamenilor, să fie respinsă. Nu este necesar să fie puse în contrast diferite cărți și judecate în funcție de care ar putea face mai mult bine. Dumnezeu are loc pentru toate glasurile și toate condeiele pe care le-a inspirat să vorbească de partea Lui. Va fi dificil pentru unii oameni să înțeleagă lucrările noastre mai grele, și pentru unii ca aceștia, o redare mai simplă a adevărului îi va cuceri mai degrabă. Fie ca lucrătorii din conducere să îi încurajeze

pe cei mai slabi și să acorde interes în egală măsură fiecăruia dintre instrumentele puse în mișcare pentru a pregăti un popor pentru ziua Domnului. Unii au mai multe foloase citind reviste și broșuri decât cărți. Ziarele, revistele și broșurile care se ocupă cu lecții ale Bibliei, tuturor acestora trebuie să li se acorde atenție în lucrarea de colportaj, căci ele sunt ca niște deschizători de drumuri pentru lucrări mai mari. — *Manual for Canvassers*, p. 48, 49 (1902)

Broșuri și cărți mici. Colportorul trebuie să aibă la el broșuri, cărți mici, pe care să le ofere aceluia care nu pot cumpăra. În acest fel, adevărul poate fi introdus în multe case. — *Testimonies*, vol. 6, p. 338 (1900)

Este nevoie de eforturi mai hotărâte pentru cărțile religioase. Colportarea publicațiilor noastre constituie o lucrare de evanghelizare importantă și una dintre cele mai avantajoase... Am spus multe cu privire la colportajul cu cărțile de sănătate — și se simte încă nevoia de a fi puse în circulație aceste cărți; totuși, trebuie depuse eforturi mult mai hotărâte pentru a duce la oameni cărțile noastre religioase. Publicațiile noastre pot ajunge în locuri în care nu se pot ține adunări. În aceste locuri, colportorul evanghelist credincios poate lua locul predicatorului în persoană. — *Letter 14*, 1902

[141]

În această perioadă a lucrării noastre, trebuie să veghem asupra fiecărui pas pe care îl facem în ce privește publicarea cărților noastre. Mi-a fost arătat în mod clar că trebuie să ne asigurăm că avem colportori iscusiți — femei și bărbați. Mult din efortul care a fost depus pentru punerea în vânzare a cărților medicale ar trebui depus acum pentru lucrul cu cărțile ce conțin adevărul prezent pentru acest timp, pentru ca principiile credinței noastre și evenimentele care sunt înaintea noastră să poată fi cunoscute de oameni...

Trebuie să aducem în lucrare orice unealtă vie care simte că este aleasă de Dumnezeu pentru a face o lucrare, nu comună, comercială, ci una care va oferi lumii lumina și adevărul, adevărul Bibliei. — *Letter 72*, 1907

Cărți mici — cărți mari. Nu cred că este drept să acordăm atât de multă atenție punerii în vânzare a cărților mai mici, neglijându-le astfel pe cele mari. Este greșit să lăsăm să zacă pe rafturi cărțile mari, despre care Domnul a descoperit că trebuie puse în mâinile

oamenilor, și să le îndepărtăm cu atâta tărie, punând în vânzare, în locul acestora, cărțile mici. — *Manuscript 123*, 1902

[142] **Nu este timp pentru lucruri banale.** Acum suntem mult prea aproape de încheierea istoriei acestui pământ pentru a supune atenției oamenilor o categorie de cărți care nu conțin solia de care are nevoie poporul nostru. Atrageți-le atenția spre cărțile care se ocupă cu credința și evlavia practică. Curățiți și sfințiți tabăra. Există un belșug de cărți care vor da lumină lumii.

Nu pot înțelege de ce revistele noastre consemnează atât de multe cărți neesențiale pentru acest timp. O mulțime de astfel de cărți pot fi găsite în toate magazinele de cărți. De ce să nu atragem atenția oamenilor asupra unor subiecte care au legătură cu cuvintele vieții veșnice? De ce să nu depunem eforturi pentru a obține mesaje simple, reale și adevărate de la lucrătorii noștri din toate părțile lumii? Dumnezeu face apel să folosim asemenea materiale de citit. Nu avem timp de pierdut cu lucruri banale, nu avem timp de irosit cu cărți care doar distrează. — *Counsels to Writers and Editors*, p. 147, 148 (1899)

Mi-a fost arătat că povestirile obișnuite, expuse în cărți, nu sunt esențiale pentru binele nostru. Lumea este năpădită de acest fel de literatură și faptul că ele sunt bine vândute nu constituie nicidecum o dovadă că ele sunt cărțile care trebuie puse în circulație. Pasiunea de a povesti aduce la existență multe mii de cărți fără valoare, care sunt precum fânul, lemnul sau miriștea. Aceste cărți sunt scrise de oameni a căror minte a fost educată să zăbovească în domeniul romanelor sentimentale. Orice poate închipui mintea este țesut în carte și prezentat lumii ca hrană pentru minte. Însă, foarte adesea, nu are valoare de hrană. „Ce este pleava pentru grâu?“ Nu avem nevoie de romane; căci noi ne confruntăm cu realitățile aspre ale vieții. — *Counsels to Writers and Editors*, p. 147 (1899)

[143] **Evitați literatura frivolă și provocatoare.** Lumea este inundată de cărți care ar trebui mai degrabă distruse decât puse în circulație. Cărțile legate de luptele indienilor și alte subiecte asemănătoare, publicate și puse în circulație pentru a face bani, mai bine n-ar fi citite niciodată. Există o fascinație satanică în aceste cărți. Relatarea de crime și atrocități care tulbură inima are o putere fermecătoare asupra multor tineri, stârnind în ei dorința de a ieși în evidență chiar și prin cele mai nelegiuite fapte. Există multe cărți cu subiect strict

istoric, a căror influență este un pic mai bună. Nelegiuirile, cruzimile, obiceiurile destrăbălate descrise în aceste cărți au dospit precum aluatul în mintea multora, determinându-i să facă fapte asemănătoare. Cărțile care descriu faptele satanice ale unor ființe omenești fac publicitate faptelor rele. Detaliile oribile privind crime și nenorociri nu trebuie prezentate și nimeni din cei care cred adevărul pentru acest timp nu trebuie să se implice în relatarea lor.

Poveștile de dragoste și basmele frivole și provocatoare constituie o altă categorie de cărți care sunt un blestem pentru orice cititor. Autorul poate atașa o morală bună și poate întrețese chiar idei religioase; cu toate acestea, în majoritatea cazurilor nu este decât Satana înveșmântat în chip de înger, pentru a amăgi și înșela mai eficient. Mintea este afectată într-o mare măsură de lucrurile cu care se hrănește. Cei care citesc basme frivole, provocatoare, nu mai sunt în stare să-și îndeplinească datoriile pe care le au. Ei trăiesc o viață ireală și nu au dorința de a avea o ocupație utilă, nu au dorința de a cerceta Scripturile și a se hrăni cu mana cerească. Mintea este slăbită și își pierde puterea de a cugeta la marile probleme ale datoriei și destinului.

Mi-a fost arătat că tinerii sunt expuși celor mai mari pericole prin literatura necorespunzătoare. Satana îi conduce continuu atât pe tineri, cât și pe cei de vârstă matură să fie fermecați de poveștile lipsite de valoare. Dacă s-ar putea distruge o mare parte din cărțile publicate, ar putea fi ținută în loc o plagă care face o lucrare înfricoșătoare prin slăbirea minții și stricarea inimii. Nimeni nu este atât de bine întemeiat în principiile drepte, încât să nu poată fi atins de ispită. În mod hotărât, tot acest material de citit, lipsit de valoare, trebuie lăsat deoparte.

Nu avem permisiunea din partea Domnului să ne angajăm nici în tipărirea, nici în punerea în vânzare a acestui fel de literatură, căci prin aceasta s-ar distruge multe suflete. Eu știu ce scriu; căci acest lucru mi-a fost prezentat deschis. Fie ca cei ce cred adevărul să nu se angajeze în această lucrare, gândind că astfel vor face bani. Domnul va face ca banii obținuți astfel să fie mâncați de rugină; El va împrăștia mai mult decât s-a strâns. — *Manual for Canvassers*, p. 51-53 (1902)

Colportaj pentru a răspândi lumina. În acest veac, sunt înălțate și laudate lucrurile frivole. Se face apel la tot ce poate face

[144]

senzație și se poate vinde. Țara este inundată de publicații cumplit de lipsite de valoare, care au fost scrise doar de dragul de a se face bani, în timp ce cărțile cu adevărat valoroase sunt nevândute și necitite. Cei care se ocupă cu această literatură de senzație, deoarece cu ajutorul acesteia pot obține salarii mai mari, pierd ocazia prețioasă de a face bine. Trebuie duse lupte pentru a câștiga atenția oamenilor și interesul lor pentru cărțile cu adevărat de valoare, care au Biblia ca temelie a lor; și va fi o sarcină încă și mai mare de a găsi lucrători conștiincioși, temători de Dumnezeu, care să intre în câmp pentru a colporta aceste cărți cu scopul de a răspândi lumina. — *Testimonies*,

[145] vol. 5, p. 401, 402 (1885)

Capitolul 23 — Lucrarea prin reviste

Prezentarea adevărului prin publicațiile noastre periodice.

În revistele noastre sunt publicate adevăruri binecuvântate, pentru salvarea de suflete. Sunt mulți care pot fi de folos în lucrarea de punere în vânzare a publicațiilor noastre periodice. — *Testimonies*, vol. 9, p. 63 (1909)

Suntem adormiți, după câte se pare, în ce privește lucrarea ce poate fi îndeplinită prin punerea în circulație a literaturii bine pregătite. Fie ca acum, prin folosirea înțeleaptă a publicațiilor noastre periodice și a cărților, să predicăm Cuvântul cu efort hotărât, pentru ca lumea să poată înțelege solia pe care Hristos i-a dat-o lui Ioan pe insula Patmos. Fie ca fiecare ființă omenească ce poartă Numele lui Hristos să poată da mărturie că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape; pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeuul tău. — *Review and Herald*, 30 iulie 1908

Proclamați întreita solie îngerească. Lucrarea cea măreață și minunată a ultimei solii a Evangheliei trebuie dusă acum mai departe, ca niciodată înainte. Lumea trebuie să primească lumina adevărului prin propovăduirea cuvântului prin cărțile și publicațiile noastre periodice. Publicațiile noastre trebuie să arate că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Sunt îndemnată să spun caselor noastre de editură: Ridicați stindardul; înălțați-l mai sus. Proclamați întreita solie îngerească, pentru ca să poată fi auzită de întreaga lume. Să se vadă că „aici sunt cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus“. Fie ca literatura noastră să ducă solia ca mărturie în toată lumea. — *Review and Herald*, 30 iulie 1908

[146]

Abonamente pentru publicații periodice. S-a făcut greșeala de a solicita abonamente pentru publicațiile noastre periodice doar pentru câteva săptămâni, când, printr-un efort corespunzător, s-ar fi putut obține abonamente pentru perioade mai lungi. Un abonament pentru un an întreg este mai de valoare decât mai multe abonamente pentru un timp scurt. Când revista este luată doar pentru câteva luni, adesea interesul încetează o dată cu scurtul abonament. Sunt puțini

cei care își reînnoiesc abonamentele pentru o perioadă mai lungă și în acest fel există o cheltuială mai mare de timp, care aduce venituri mai mici, când, cu puțin mai mult tact și perseverență, s-ar fi putut obține abonamente pe un an întreg. Vă zbateți prea puțin, fraților; planurile voastre sunt prea înguste. Nu puneți în lucrul vostru tactul și perseverența pe care le merită. Există mai multe dificultăți în această lucrare decât în alte ramuri de afaceri; însă lecțiile ce vor fi învățate, tactul și disciplina dobândite vă vor face potriviți pentru alte câmpuri în care să vă dovedeți utilitatea, unde să puteți sluji pentru suflete. Cei care nu își învață lecția și sunt nepăsători și repeziți atunci când îi abordează pe oameni ar manifesta aceleași defecte de caracter, aceeași lipsă de tact și pricepere, dacă ar intra în lucrarea de propovăduire a Cuvântului.

[147] **Abonamentele pe timp scurt, o greșeală.** În timp ce sunt acceptate abonamentele pe perioade scurte, unii nu vor să depună efortul necesar pentru a obține abonamente pentru perioade mai îndelungate de timp. Colportorii nu trebuie să meargă pe teren cu nepăsare și lipsă de preocupare. Ei trebuie să aibă simțământul că sunt lucrători ai lui Dumnezeu, iar iubirea pentru suflete ar trebui să-i determine să facă orice efort cu putință pentru a-i lumina pe oameni cu privire la adevăr. Providența și harul, banii și scopurile sunt într-o strânsă legătură. Când lucrătorii Săi fac tot ce pot mai bine, Dumnezeu face pentru ei ceea ce ei înșiși nu pot face; însă nici unul nu trebuie să se aștepte să aibă succes în mod independent și prin propriile eforturi. Trebuie să existe acțiune îmbinată cu încredere fermă în Dumnezeu.

[148] Este nevoie de economie în fiecare departament al lucrării Domnului. Tendința naturală a tinerilor din acest veac este de a neglija și disprețui economia și de a o confunda cu zgârcenia și îngustimea. Însă economia este în acord cu cele mai largi și liberale vederi și simțăminte; nu poate exista generozitate adevărată acolo unde aceasta nu este practică. Nimeni nu trebuie să creadă că nu merită să studieze economia și metodele cele mai bune de a aduna firimiturile. Domnul Hristos a spus, după ce a făcut o minune remarcabilă: „Adunați firimiturile care rămân, astfel ca nimic să nu se piardă”. — *Testimonies*, vol. 5, p. 399, 400 (1885)

Capitolul 24 — Influența vastă a publicațiilor noastre

Puterea instrumentului de scris. Condeii este o putere în mâna oamenilor care simt adevărul ce arde pe altarul inimilor lor și care au zel înțelept pentru Dumnezeu, echilibrat de o judecată sănătoasă. Pana înmuiată în călimara adevărului curat poate trimite raze de lumină în colțurile întunecoase ale pământului, care va reflecta razele sale înapoi, aducând o putere nouă și dând lumină sporită, spre a fi răspândită pretutindeni. — *Life Sketches*, p. 214 (1915)

Tiparul — instrumentul lui Dumnezeu. Tiparul constituie un mijloc puternic de a mișca atât mintea, cât și inima oamenilor... Tiparul este un instrument puternic, pe care Dumnezeu l-a rânduit spre a se uni cu eforturile predicatorului pentru a duce adevărul înaintea tuturor națiunilor, neamurilor, limbilor și popoarelor. La multe persoane nu se poate ajunge pe nici o altă cale. — *Christian Experience*, p. 225-227 (1922)

Ramura publicațiilor din cadrul lucrării noastre are mult de-a face cu puterea noastră. Doresc mult ca aceasta să împlinească tot ceea ce Domnul a rânduit ca ea să realizeze. Dacă oamenii noștri care se ocupă de cărți își fac partea cu credincioșie, eu știu că, potrivit cu lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu, cunoștința adevărului prezent va fi dublată și triplată. — *Life Sketches*, p. 446, 447 (1915)

[149]

Influența publicațiilor noastre. Mi-a fost arătat că publicațiile noastre trebuie tipărite în diferite limbi și trimise în fiecare țară civilizată, cu orice preț. Ce este valoarea banilor în aceste vremuri, în comparație cu valoarea sufletelor?...

Mi-a fost arătat că tiparul constituie o putere ori spre bine, ori spre rău. Prin intermediul său, se poate influența mintea oamenilor așa cum nici un alt mijloc nu o poate face. Materialul tipărit, controlat de oameni care sunt sfințiți de Dumnezeu, poate fi într-adevăr o putere spre bine, pentru a-i aduce pe oameni la cunoștința adevărului...

În alte țări. Mi-a fost arătat că publicațiile au făcut deja o lucrare asupra câtorva persoane în alte țări, dând la o parte zidul prejudecății și superstiției. Mi-a fost arătat că bărbați și femei studiază cu interes revistele și broșurile de câteva pagini cu privire la adevărul prezent. Ei ar citi dovezile atât de minunate și noi pentru ei și și-ar deschide Bibliile cu interes profund, dacă subiectele adevărului, care au fost învăluite în întuneric pentru ei, le-ar fi explicate, în special lumina cu privire la Sabatul poruncii a patra. Citind Scriptura pentru a vedea dacă lucrurile stau astfel, o nouă lumină ar străluci asupra înțelegerii lor, căci îngerii ar zăbovi asupra lor și le-ar mișca inimile cu adevărurile conținute în publicațiile pe care le citesc.

Studiu cu rugăciune și lacrimi. I-am văzut ținând reviste și broșuri într-o mână și Biblia în cealaltă mână, în timp ce obrații le erau umezi de lacrimi; și, plecându-se înaintea lui Dumnezeu în rugăciune serioasă, umilă, pentru a fi călăuziți în tot adevărul, El a făcut pentru ei exact lucrul pe care ei ar fi vrut să-l ceară de la El. [150] Iar când adevărul a fost primit în inima lor, iar ei au văzut îmbinarea armonioasă a părților sale, Biblia a fost pentru ei o carte nouă; au strâns-o în inimă cu bucurie și recunoștință, în timp ce fețele lor erau îmbujorate de fericire și bucurie sfântă.

Dar ei nu au fost mulțumiți să se bucure singuri de lumină și au început să lucreze și pentru alții. Unii au făcut sacrificii mari pentru adevăr și pentru a-i ajuta pe frații care se aflau în întuneric. În acest fel, se pregătește calea pentru a face o mare lucrare prin distribuirea de broșuri și reviste în alte limbi. — *Life Sketches*, p. 214, 215 (1915)

Cărțile luate de pe rafturi. Este adevărat că unii din cei care cumpără cărțile le vor lăsa pe raft sau le vor așeza pe masa din hol și rareori le vor acorda atenție. Dumnezeu are totuși grijă de adevărul Său și va veni timpul când aceste cărți vor fi căutate și citite. În casă poate pătrunde boala sau necazul, dar, prin adevărul conținut în aceste cărți, Dumnezeu trimite inimilor tulburate pace, nădejde și odihnă. Dragostea Lui le este descoperită și ei înțeleg cât de prețioasă este iertarea păcatelor lor. În acest fel, Domnul conlucrează cu lucrătorii Săi umili. — *Testimonies*, vol. 6, p. 313, 314 (1900)

Suflete aduse la Hristos. Publicațiile noastre seamănă acum sămânța Evangheliei și constituie un instrument prin care se aduc tot

atâtea suflete la Hristos ca și prin Cuvântul predicat. Biserici întregi au fost înălțate ca rezultat al punerii lor în circulație. — *Review and Herald*, 10 iunie 1880

[151]

Chiar și fragmentele sunt prețioase. Trebuie să tratăm ca pe o comoară sacră fiecare rând din materialele tipărite care conțin adevărul prezent. Chiar și fragmentele dintr-o broșură sau revistă trebuie privite ca fiind de valoare. Cine poate estima influența pe care o poate avea o pagină ruptă care conține adevăruri ale întregii solii îngerești asupra inimii căutătorului după adevăr? Să ne amintim că este întotdeauna cineva care ar fi bucuros să citească toate cărțile și revistele pe care le avem disponibile. Fiecare pagină este o rază de lumină din ceruri, care să strălucească la drumuri și la garduri, revărsând lumină pe calea adevărului.

În minunea cu hrănirea mulțimii cu câteva pâini și câțiva pești, hrana s-a înmulțit în timp ce a trecut de la Hristos la cei ce au primit-o. La fel va fi și la distribuirea publicațiilor noastre. Adevărul lui Dumnezeu, în timp ce este transmis mai departe, se va înmulți mult. Și așa cum ucenicii, îndrumați de Domnul Hristos, au adunat firimiturile care au rămas, astfel ca nimic să nu se piardă, la fel și noi trebuie să strângem, ca pe o comoară, fiecare fragment din literatura care conține adevărul pentru acest timp. — *Review and Herald*, 27 august 1903

O mie într-o singură zi. Dumnezeu va face în curând lucruri mari pentru noi, dacă ne plecăm cu umilință și încredere la picioarele Lui... Mai mult de o mie de persoane vor fi în curând convertite într-o singură zi, și majoritatea dintre acestea vor fi fost convinse la început prin citirea publicațiilor noastre. — *Review and Herald*, 10 noiembrie 1885

Când este dată avertizarea finală. Prin mii de voci, pe tot pământul, avertizarea va fi dată. Se vor face minuni, bolnavii vor fi vindecați și semne și minuni vor însoți pe cei credincioși. Satana va lucra și el prin minuni mincinoase, făcând să se coboare chiar foc din cer în văzul oamenilor. În acest fel, locuitorii pământului vor fi aduși în situația de a lua poziție.

[152]

Solia va fi dusă nu atât prin argumente, cât prin convingerea adâncă a Duhului lui Dumnezeu. Argumentele au fost prezentate. Sămânța a fost aruncată, iar acum răsare și aduce roadă. Publicațiile distribuite de lucrătorii misionari și-au exercitat influența și totuși

mintea multor oameni, care fusese mișcată, a fost împiedicată să înțeleagă pe deplin adevărul sau să-i dea ascultare. Acum, razele de lumină pătrund pretutindeni, iar adevărul este văzut în toată claritatea sa... Mulți oameni iau poziție de partea Domnului. — *The Great Controversy*, p. 612 (1888)

Planul lui Dumnezeu pentru proclamarea soliei. Nouă, ca popor, Dumnezeu ne-a dat o mare lumină și El ne cheamă ca s-o ducem să lumineze pentru cei ce sunt în întuneric. Prin noi, lumina și puterea adevărului viu trebuie să fie date lumii. De la noi, acesta trebuie să strălucească la cei care sunt în întuneric ca o lumină clară, sigură, vie prin puterea lui Dumnezeu. Avem însărcinarea de a folosi lumina dată nouă pentru a da și altora lumină, pentru ca și semenii noștri să se bucure în adevăr. Să nu nesocotim însărcinarea care ne-a fost dată. Să presupunem că soarele ar refuza să lumineze — ce întuneric și confuzie ar rezulta! Pentru noi, a refuza să lăsăm ca lumina să strălucească în întuneric ar însemna să ne asumăm o vinovăție a cărei mărime nu poate fi calculată...

[153] „Și Duhul și mireasa zic: Vino! Și cine aude, să zică: Vino! Și celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!“

Aceste cuvinte schițează planul lui Dumnezeu pentru vestirea Evangheliei. Instrumentele Lui, divine și omenești, trebuie să se alătore într-un efort unit pentru a-i salva pe cei pierduți. Aceste suflete trebuie să fie eliberate din robia păcatului. Dumnezeu face apel la cei care Îi poartă numele să dea ascultare poruncilor Sale. Toți sunt chemați să își facă partea în lucrarea Sa...

Puterea transformatoare a adevărului. Puterea cuvântului adevărului este descoperită prin influența transformatoare a harului divin asupra inimilor omenești. Solia, proclamată în regiuni în care nu a fost auzită, face impresie asupra inimilor. Se pare că are o putere mai mare în transformarea caracterului decât atunci când este prezentată acelor care sunt obișnuiți cu ea la serviciile divine. Adevărul are puțină influență asupra inimilor acelor care umblă contrar acestuia, urmărind propriul lor interes — acelor care urmează o cale opusă principiilor Sale. Unii ca aceștia susțin a crede Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu dovedesc că sunt sfințiți prin el.

Adevărul trebuie să ia în stăpânire voința acelor care nu l-au mai auzit. Ei vor vedea păcătoșenia păcatului, iar pocăința lor va fi deplină și sinceră. Domnul va lucra asupra inimilor la care nu

s-a făcut apel în trecut, inimi care până atunci nu au văzut grozăvia păcatului.

Domnul Hristos este singurul adversar cu succes pe care păcatul l-a întâlnit vreodată. Fie ca lumina deplină a vieții Sale să se reverse în sufletele acelor care se află în întuneric. Sub puterea directă a Evangheliei, mii de oameni au fost convertiți într-o singură zi.

Atunci când un păcătos devine conștient de faptul că doar prin Domnul Hristos poate câștiga viața veșnică, atunci când își dă seama că ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu este condiția intrării în Împărăția lui Dumnezeu, când El Îl vede pe Hristos ca jertfă pentru păcat, el vine la Mântuitorul cu umilință și pocăință, mărturisindu-și păcatele și căutând iertare. Sufletul său este mișcat de simțământul măreției și slavei lui Dumnezeu. Binecuvântarea unei vieți veșnice, cu pace, bucurie și curăție, se face simțită atât de adânc, încât are loc o consacrare totală.

Am fost învățată să spun că unii care pe dinafară par cei mai dedați la păcat, atunci când lumina licărește în suflet, devin lucrătorii cei mai cu succes în locurile în care nu sunt decât păcătoși, așa cum au fost și ei odinioară.

Scris pentru colportori. Scriu aceasta datorită faptului că cei angajați în lucrarea de colportaj și în lucrarea din casă în casă întâlnesc adesea bărbați și femei care par neciopliți și respingători pe dinafară, dar care, dacă sunt câștigați pentru adevăr, vor fi printre cei mai credincioși și demni de încredere credincioși. Duhul adevărului este într-adevăr de mare valoare în fiecare biserică. Aceia pe care Domnul îi folosește s-ar putea să nu fie șlefuiți pe dinafară, dar, dacă au un caracter integru, Domnul îi socotește prețioși.

Lucrarea Domnului să crească pe măsură ce se apropie sfârșitul. Pe măsură ce se apropie sfârșitul, lucrarea lui Dumnezeu trebuie să crească în tărie deplină, curăție și sfințenie. Lucrătorii trebuie să fie umpluți de dragoste pentru Dumnezeu și unul pentru altul. Ei trebuie să nutrească principiile celei mai stricte integrități. Când este atinsă coarda potrivită, Dumnezeu Se va descoperi ca Dumnezeu îndurării și al iubirii. Îngerii cerului se vor apropia de membrii bisericii de pe pământ, spre a-i ajuta în nevoile lor. Să ne amintim întotdeauna că suntem lucrători împreună cu Dumnezeu. În această unire cerească vom duce mai departe, până la îndeplinire, lucrarea Sa, cu cântece și bucurie. În fiecare suflet se va aprinde focul zelului

[154]

[155]

sfânt. Grupă după grupă va părăsi stindarul întunecos al vrăjmașului, pentru a veni în ajutorul Domnului, în ajutorul Domnului împotriva celui puternic.

Lucrătorii trebuie să dobândească o experiență mai profundă. Lucrătorii lui Dumnezeu trebuie să câștige o experiență cu mult mai profundă. Dacă Îi vor consacra totul Lui, El va lucra cu putere pentru ei. Ei vor înfringe stindardul adevărului în cetățile deținute până atunci de Satana și, cu strigăte de biruință, le vor lua în stăpânire. Ei poartă cicatrice de pe urma luptei, însă la ei ajunge solia plină de mângâiere că Domnul îi va conduce mai departe, cucerind și spre a cuceri.

Când slujitorii lui Dumnezeu cooperează cu instrumentele divine, cu zel plin de consacrare, starea de lucruri care există în această lume se va schimba și, în curând, pământul își va primi cu bucurie Regele. Atunci, „cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului; și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veci de veci“. — *Review and Herald*, 17 septembrie 1903